

JEDNO W CHRYSZTUSIE ZJEDNOCZENI W MISJI

Leo P.P. XIV

TYDZIEŃ MISYJNY 2026

MISYJNE MATERIAŁY LITURGICZNE

Misyjne Materiały Liturgiczne

JEDNO W CHRYSTUSIE, ZJEDNOCZENI W MISJI

TYDZIEŃ MISYJNY 2026

MATERIAŁY

MATERIAŁY

https://bit.ly/dysk_tm2026

FILM

FILM

https://bit.ly/filmy_tm2026

Papieskie Dzieła Misyjne
Warszawa 2026

SPIS TREŚCI

Wprowadzenie

Orędzie

Modlitwa na każdy dzień

Niedziela – 18 X

Jedno w Chrystusie, zjednoczeni w misji

Poniedziałek – 19 X

Parafia dla misji

Wtorek – 20 X

Media dla misji

Środa – 21 X

Misyjne Apostolstwo Chorych

Czwartek – 22 X

Żywy Różaniec dla misji

Piątek – 23 X

Rodzina dla misji

Sobota – 24 X

Młodzieżowy Wolontariat Misyjny

Katechezy

Dodatek dla dzieci

Statystyka misyjna

TYDZIEŃ MISYJNY

Missio-Polonia
Wydawnictwo Papieskich Dzieł Misyjnych
Skwer kard. Stefana Wyszyńskiego 9
01-015 Warszawa
tel. (22) 838 29 44

Zespół redakcyjny:
ks. Maciej Będziński, s. Monika Juszka RMI,
Elżbieta Polkowska, Anna Sobiech,
ks. Jarosław Tomaszewski

Korekta:
Ewa Mościcka, Joanna Przypolska

Skład:
Krzysztof Kopania

ISSN 1232-6100

WPROWADZENIE

~ Jedno w Chrystusie, zjednoczeni w misji ~

Ostatnie lata naszej współpracy w zakresie działań Dyrekcji Krajowej PDM obfitują w ożywiające jubileusze: 2019 rok – Nadzwyczajny Miesiąc Misyjny, 2022 rok – beatyfikacja sł. Bożej Pauliny Jaricot i 100-lecie Papieskich Dział Misyjnych, a ostatnio – Rok Święty 2025.

W 2026 roku świętujemy 100-lecie Niedzieli Misyjnej, 200-lecie powstania Żywego Różańca i 110. rocznicę istnienia Papieskiej Unii Misyjnej.

To zawsze czas łaski, podsumowań i wyzwań, a dla naszej redakcji przygotowującej tegoroczne materiały misyjne to radość obdarowania Was podpowiedziami duszpasterskimi.

Zapraszamy do skorzystania z tych materiałów, które przekazujemy zarówno w tradycyjnej formie drukowanej, jak i w cyfrowej. Na każdy dzień Tygodnia Misyjnego proponujemy materiał korespondujący z papieskim głównym hasłem Niedzieli Misyjnej. Jak zawsze przygotowaliśmy propozycje dla nauczycieli religii i parafialnych katechetów, a także statystyki, które ukazują liczbowe zaangażowanie w działania misyjne.

Świętowanie Niedzieli Misyjnej po raz setny to radość, łaska i zobowiązanie.

Radość, ponieważ możemy być przedłużeniem rąk papieża.

Łaska, ponieważ jesteśmy Kościołem uniwersalnym szczególnie wtedy, gdy współpracujemy dla ewangelizacji.

Zobowiązanie, ponieważ głosimy, że Jezus pragnie zbawienia każdego człowieka – tak jak od tysięcy lat, choć teraz w innych, trudniejszych, warunkach.

To dobry moment, aby podziękować każdemu, kto przykłada dłoń do wielkiej sprawy misji *ad gentes*, czyli określa w kategoriach działania to, w co wierzy.

Dziękuję i w imieniu całego zespołu życzę jak najpełniejszego wykorzystania tej publikacji.

Ks. Maciej Będziński, dyrektor krajowy PDM

**Ofiary z Niedzieli Misyjnej przekazane przez diecezje
w 2025 r.**

DIECEZJA	Taca z Niedzieli Misyjnej
białostocka	256 082,21
bielsko-żywiecka	50 000,00
bydgoska	126 736,00
częstochowska	40 800,00
drohiczyńska	55 485,00
elbląska	20 000,00
ełcka	84 197,00
gdańska	295 000,00
gliwicka	56 500,00
gnieźnieńska	34 950,00
kaliska	65 000,00
katowicka	220 000,00
kielecka	333 936,00
koszalińsko-kołobrzeska	151 350,00
krakowska	64 450,00
legnicka	26 488,91
lubelska	86 900,00
łomżyńska	17 425,00
łowicka	47 200,00
łódzka	150 000,00

opolska	192 266,50
pelplińska	58 000,00
płocka	215 795,22
poznańska	204 362,00
przemyska	108 588,85
radomska	189 900,00
rzeszowska	140 000,00
sandomierska	201 170,00
siedlecka	180 200,00
sosnowiecka	200 800,00
szczecińsko-kamieńska	31 500,00
świdnicka	10 000,00
tarnowska	524 016,85
toruńska	122 159,00
warmińska	132 961,55
warszawska	90 500,00
warszawsko-praska	259 385,00
włocławska	196 000,00
wrocławska	108 872,12
zamojsko-lubaczowska	99 000,00
zielonogórsko-gorzowska	51 500,00
Ordynariat Polowy WP	52 010,00
Inne anonimowe wpłaty	1 547,50
SUMA	5 553 034,71

MATERIAŁY PAPIESKICH DZIEŁ MISYJNYCH

S E R Y J N E

„Lumen Gentium. Zeszyty Misjologiczne”

„Misje Dzisiaj”

„Świat Misyjny”

Kalendarz

Kopertki komunijne

Materiały liturgiczne na Wielki Post, okres wielkanocny,
Biały Tydzień

Materiały formacyjne dla dzieci

Materiały liturgiczne na Tydzień Misyjny

Materiały liturgiczne: Kolędnicy Misyjni

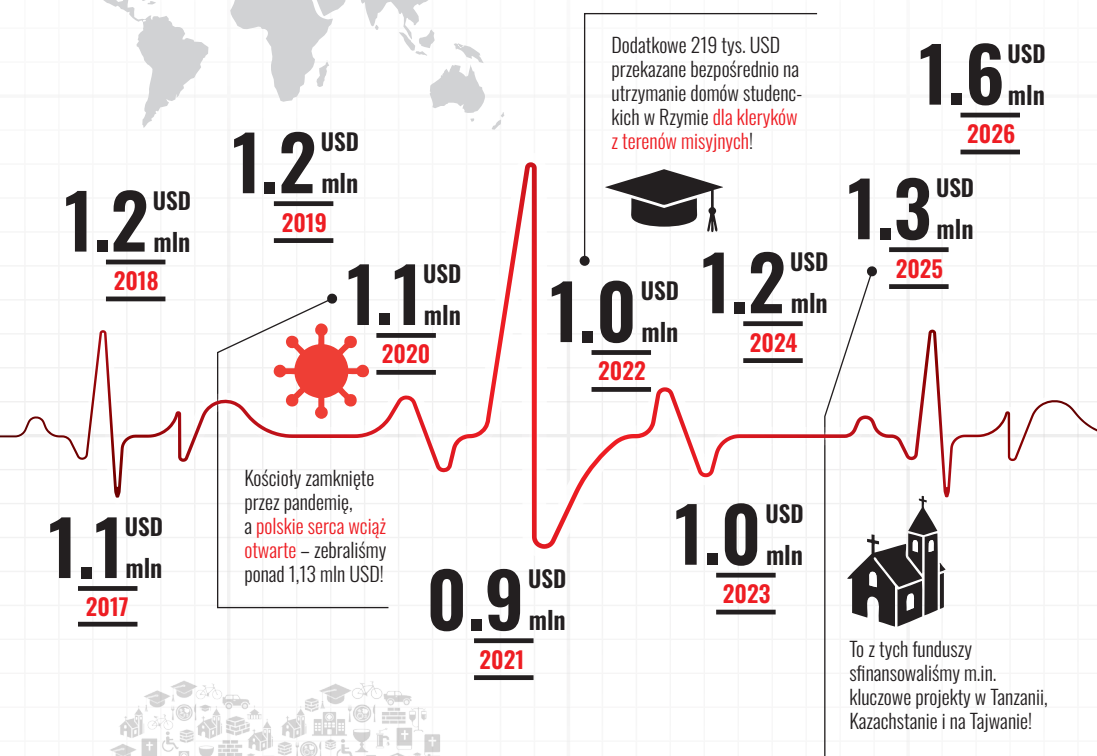
Nabożeństwa misyjne

Obrazki komunijne

Pamiętka kolędowania

Papieskie Intencje Modlitewne

Dar serca dla misji

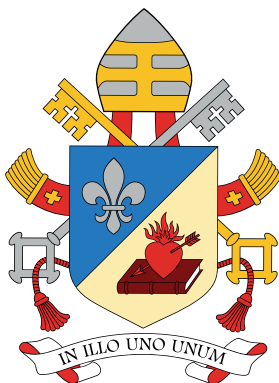
Powszechny
Fundusz Solidarności

Nr konta: 72 1020 1013 0000 0102 0002 7169

missio
Papieskie Dzieła Misyjne

ORĘDZIE PAPIEŻA LEONA XIV NA ŚWIATOWY DZIEŃ MISYJNY

18 października 2026 r.

ORĘDZIE OJCA ŚWIĘTEGO LEONA XIV NA 100. ŚWIATOWY DZIEŃ MISYJNY

[18 października 2026 r.]

Jedno w Chrystusie, zjednoczeni w misji

Drodzy Bracia i Siostry!

Na Światowy Dzień Misyjny 2026 r., który przypada w stulecie ustanowienia przez Piusa XI tego ważnego dla Kościoła święta, wybrałem temat: „Jedno w Chrystusie, zjednoczeni w misji”. Po Roku Jubileuszowym pragnę zachęcić cały Kościół, aby z radością i gorliwością w Duchu Świętym kontynuował drogę misyjną, która wymaga serc zjednoczonych w Chrystusie, pojednanych wspólnot, a od wszystkich – gotowości do hojnej i ufnej współpracy.

Rozważając naszą *jedność w Chrystusie* i *zjednoczenie w misji*, pozwólm się prowadzić i inspirować łasce Bożej, aby „odnowić w sobie żar powołania misyjnego” i wspólnie pogłębiać zaangażowanie ewangelizacyjne, w „nowej epoce misyjnej” w dziejach Kościoła (*Homilia podczas Mszy św. z okazji Jubileuszu Świata Misyjnego i Jubileuszu Migrantów*, 5 października 2025).

1. Jedno w Chrystusie. Uczniowie-misjonarze zjednoczeni w Nim oraz z braćmi i siostrami

W centrum misji znajduje się tajemnica jedności z Chrystusem. Przed swoją męką Jezus modlił się do Ojca: „Aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno” (J 17, 21). W tych słowach objawia się najgłębsze pragnienie Pana Jezusa, a jednocześnie tożsamość Kościoła – wspólnoty Jego uczniów: być jednością, która rodzi się z Trójcy Świętej, z Niej oraz

w Niej żyje, służąc braterstwu między wszystkimi ludźmi i harmonii ze wszystkimi stworzeniami.

Bycie chrześcijaninem nie jest przede wszystkim zbiorem praktyk lub idei: to życie w jedności z Chrystusem, włączone w Jego synowską relację z Ojcem w Duchu Świętym. Oznacza to trwanie w Chrystusie jak latorośle w winnym krzewie (por. J 15, 4), zanurzone w życiu trynitarnym. Z tego zjednoczenia wypływa wzajemna komunია między wierzącymi i rodzi się wszelka misyjna płodność. Tak, „komunia jest równocześnie źródłem i owocem misji”, jak nauczał św. Jan Paweł II (por. *Christifideles laici*, 32).

Dlatego pierwszą odpowiedzialnością misyjną Kościoła jest odnawianie i podtrzymywanie żywej duchowej i braterskiej jedności między jego członkami. W wielu sytuacjach jesteśmy świadkami konfliktów, polaryzacji, nieporozumień, wzajemnej nieufności. Kiedy tak się dzieje także w naszych wspólnotach, osłabia to ich świadectwo. Misja ewangelizacyjna, którą Chrystus powierzył uczniom, wymaga przede wszystkim serc pojednanych i pragnących komunii. W tej optyce ważne jest zintensyfikowanie zaangażowania ekumenicznego wszystkich Kościołów chrześcijańskich, również poprzez wykorzystanie sposobności, jakie dają wspólne obchody 1700. rocznicy Soboru Nicejskiego I.

Wreszcie – co nie mniej ważne – bycie „jedno w Chrystusie” wzywa nas do tego, abyśmy nieustannie mieli wzrok zwrócony ku Panu, żeby On naprawdę był w centrum naszego życia osobistego i wspólnotowego, każdego słowa, działania, relacji międzysobowych, tak abyśmy mogli z zadziwieniem stwierdzić: „Teraz zaś już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus” (Ga 2, 20). Będzie to możliwe dzięki nieustannemu słuchaniu Jego słowa i łasce sakramentów, abyśmy byli żywymi kamieniami Kościoła, wezwanego dzisiaj do podjęcia fundamentalnych postulatów Soboru Watykańskiego II i późniejszego papieskiego Magisterium, zwłaszcza Papieża Franciszka. Istotnie, jak stwierdza św. Paweł: „Nie

głosimy bowiem siebie samych, lecz Chrystusa Jezusa jako Pana" (2 Kor 4, 5). Dlatego przywołuję słowa św. Pawła VI: „Nie ma prawdziwej ewangelizacji bez głoszenia imienia i nauki, życia i obietnic, Królestwa i tajemnicy Jezusa Nazareńskiego, Syna Bożego" (*Evangelii nuntiandi*, 22). Taki proces prawdziwej ewangelizacji rozpoczyna się w sercu każdego chrześcijanina, aby następnie rozszerzyć się na całą ludzkość.

Dlatego też, im bardziej będziemy zjednoczeni w Chrystusie, tym pełniej będziemy mogli wspólnie wypełniać misję, jaką On nam powierzył.

2. Zjednoczeni w misji. Aby świat uwierzył w Chrystusa Pana

Jedność uczniów nie jest celem samym w sobie: jest ona podporządkowana misji. Jezus wyraźnie to potwierdza: „By świat uwierzył, że Ty Mnie posłałeś" (J 17, 21). To właśnie w świadectwie wspólnoty pojednanej, braterskiej i solidarnej głoszenie Ewangelii zyskuje największą moc.

W tej perspektywie warto przypomnieć zawołanie bł. Pawła Manny: „Cały Kościół dla nawrócenia całego świata". Wyraża ono w syntetyczny sposób ideał, który ożywił powstanie w 1916 r. Papieskiej Unii Misyjnej. W 110. rocznicę jej założenia kieruję ku niej moją wdzięczność i błogosławieństwo za zaangażowanie w animowanie i formowanie ducha misyjnego kapłanów, osób konsekrowanych i wiernych świeckich, sprzyjając zjednoczeniu wszystkich sił ewangelizacyjnych. Nikt z ochrzczonych nie jest bowiem wyłączony z misji ani nie powinien być na nią obojętny: wszyscy – każdy zgodnie ze swoim powołaniem i stanem życia – uczestniczą w wielkim dziele, które Chrystus powierza swojemu Kościołowi. Jak wielokrotnie przypominał Papież Franciszek, głoszenie Ewangelii jest zawsze działaniem zespołowym, wspólnotowym, synodalnym.

Dlatego też zjednoczenie w misji oznacza strzeżenie i podtrzymywanie duchowości komunii i współpracy misyjnej. Wzrastając każde-

go dnia w takiej postawie, uczymy się dzięki łasce Bożej patrzeć na naszych braci i siostry oczyma wiary, z radością rozpoznawać dobro, które Duch wzbudza w każdym, przyjmować różnorodność jako bogactwo, nosić nawzajem brzemiona i zawsze szukać jedności, która pochodzi z wysoka. Wszyscy bowiem mamy jedną misję pochodzącą od „jednego Pana, jednej wiary, jednego chrztu, jednego Boga i Ojca wszystkich, który [jest i działa] ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich” (por. Ef 4, 5-6). Ta duchowość stanowi codzienną formę uczniostwa misyjnego. Pomaga nam ona odzyskać uniwersalną wizję misji ewangelizacyjnej Kościoła, chroniąc przed brakiem koordynacji i podziałami na frakcje – „Ja jestem od Pawła”, „ja od Apollosa” – pomiędzy wyznawcami jedynego Pana (por. 1 Kor 1, 10-12).

Jedność misyjna nie powinna być, oczywiście, rozumiana jako jednolitość, ale jako zbieżność różnych charyzmatów zmierzających do tego samego celu: uczynić widzialną miłość Chrystusa i zaprosić wszystkich do spotkania z Nim. Ewangelizacja urzeczywistnia się wówczas, gdy lokalne wspólnoty współpracują ze sobą, a różnice kulturowe, duchowe i liturgiczne znajdują pełny i harmonijny wyraz w tej samej wierze. Zachęcam zatem instytucje i wspólnoty kościelne do pogłębiania misyjnej komunii eklezjalnej i do kreatywnego rozwijania konkretnych form współpracy dla misji i w ramach misji.

W tym kontekście dziękuję *Papieskim Dziełom Misyjnym* za służbę na rzecz współpracy misyjnej, której doświadczyłem już podczas posługi w Peru i wspominam z wdzięcznością. Dzieła te – *Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary*, *Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci*, *Papieskie Dzieło św. Piotra Apostoła* i *Papieska Unia Misyjna* – nadal podtrzymują i kształtują świadomość misyjną wiernych, od najmłodszych po dorosłych, a także promują sieć modlitwy i miłosierdzia, która łączy wspólnoty całego świata. Wymowne jest to, że założycielka *Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary*, bł. Paulina Maria Jaricot, dwieście lat temu zainicjowała Żywy Różaniec, który do dziś gromadzi bardzo wielu

wiernych w grupach, nieraz na odległość, aby modlić się we wszelkich potrzebach duchowych i misyjnych. Należy również przypomnieć, że właśnie z inicjatywy *Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary* Pius XI ustanowił w 1926 r. obchody Światowego Dnia Misyjnego, a ofiary zbierane każdego roku z tej okazji są następnie rozdzielane przez to dzieło, w imieniu papieża, na różne potrzeby misji Kościoła. Zatem cztery Papieskie Dzieła, zarówno jako całość, jak i każde ze swoją specyfiką, nadal pełnią ważną funkcję dla całego Kościoła. Są one żywym znakiem jedności i misyjnej komunii Kościoła. Zapraszam wszystkich do współpracy z nimi w duchu wdzięczności.

3. Misja miłości. Głosić, żyć i dzielić się wierną miłością Boga

Jeśli jedność jest warunkiem misji, to miłość jest jej istotą. Dobra Nowina, którą mamy głosić światu, nie jest jakimś abstrakcyjnym ideałem: jest to Ewangelia wiernej miłości Boga, wcielonej w oblicze i życie Jezusa Chrystusa.

Misja uczniów i całego Kościoła jest przedłużeniem – w Duchu Świętym – misji Chrystusa: misji zrodzonej z miłości, żyjącej miłością i prowadzącej do miłości. Sam Pan, w swojej modlitwie do Ojca przed Męką, wzywając uczniów do jedności, tak konkluduje: „Aby miłość, którą Ty Mnie umiłowałeś, w nich była i Ja w nich” (J 17, 26). Apostołowie ewangelizowali potem, przynagleni miłością Chrystusa i dla Chrystusa (por. 2 Kor 5, 14). Podobnie, na przestrzeni wieków, rzesze chrześcijan, męczenników, wyznawców i misjonarzy oddawały życie, aby świat poznał tę Bożą miłość. W ten sposób misja ewangelizacyjna Kościoła trwa dalej pod przewodnictwem Ducha Świętego, Ducha miłości, aż do końca czasów.

Chciałbym zatem szczególnie podziękować współczesnym misjonarzom i misjonarkom *ad gentes*: osobom, które – podobnie jak św. Franciszek Ksawery – opuściły swoją ojczyznę, rodziny i wszelkie zabezpieczenia, aby głosić Ewangelię, niosąc Chrystusa i Jego miłość

w miejsca często trudne, biedne, naznaczone konfliktami lub odległe kulturowo. Nadal z radością poświęcają się swojej misji, pomimo przeciwności i ludzkich ograniczeń, ponieważ wiedzą, że sam Chrystus ze swoją Ewangelią jest największym bogactwem, jakim trzeba się dzielić. Swoją wytrwałością ukazują, że miłość Boga jest silniejsza od wszelkich barier. Świat wciąż potrzebuje tych odważnych świadków Chrystusa, a wspólnoty kościelne nadal potrzebują nowych powołań misyjnych, które zawsze powinny nam leżeć na sercu i o które trzeba modlić się nieustannie do Ojca. Niech On udzieli nam daru ludzi młodych i dorosłych, gotowych porzucić wszystko, aby podążać za Chrystusem drogą ewangelizacji aż po krańce ziemi!

Pełen podziwu dla misjonek i misjonarzy kieruję szczególny apel do całego Kościoła: abyśmy wszyscy zjednoczyli się z nimi w misji ewangelizacyjnej poprzez świadectwo życia w Chrystusie, modlitwę i nasze zaangażowanie w misję. Często – jak wiemy – „Miłość nie jest kochana”, jak powiedział św. Franciszek z Asyżu, którego szczególnie wspominamy w osiemsetną rocznicę jego przejścia do nieba. PozwólmY się zarazić jego pragnieniem życia w miłości Pana i przekazywania jej bliskim i dalekim, ponieważ, jak twierdził, „wielce należy miłować miłość Tego, który nas wielce umiłował” (Św. Bonawentura, *Życiorys większy św. Franciszka z Asyżu*, IX, 1). Niech także i nas pobudza gorliwość św. Teresy od Dzieciątka Jezus, która postanowiła kontynuować swoją misję nawet po śmierci, oświadczając: „W niebie będę żywić te same pragnienia, co na ziemi: kochać Jezusa i sprawiać, by Go kochano” (*List do księdza M. Bellière’a*, 24 lutego 1897).

Poruszeni tymi świadectwami, zaangażujmy się wszyscy – każdy zgodnie z własnym powołaniem i otrzymanymi darami – w wielką misję ewangelizacyjną, która jest zawsze dziełem miłości. Wasze modlitwy i konkretne wsparcie, zwłaszcza z okazji Światowego Dnia Misyjnego, będą wielką pomocą w niesieniu Ewangelii Bożej miłości wszystkim, a zwłaszcza najuboższym i najbardziej potrzebującym. Każdy dar,

nawet najmniejszy, niech się stanie wymownym aktem misyjnej komunii. Dlatego ponawiam raz jeszcze moje serdeczne podziękowania „za wszystko, co będziecie czynić, aby pomóc mi pomagać misjonarzom na całym świecie” (*Przesłanie wideo z okazji Światowego Dnia Misyjnego 2025*). Dla budowania duchowej jedności pozostawiam wam, wraz z moim błogosławieństwem, tę prostą modlitwę:

Ojciec Najświętszy, daj nam być jedno w Chrystusie, zakorzenionymi w Jego miłości, która jednoczy i odnawia. Spraw, aby wszyscy członkowie Kościoła byli zjednoczeni w misji, posłuszni Duchowi Świętemu, odważni w dawaniu świadectwa Ewangelii, głosząc i urzeczywistniając każdego dnia Twoją wierną miłość do każdego stworzenia.

Błogosław misjonarzy i misjonarki, wspieraj ich w trudach, umacniaj ich nadzieję.

Maryjo, Królowo misji, towarzysz naszemu dziełu ewangelizacji w każdym zakątku ziemi: uczyni nas narzędziami pokoju i spraw, aby cały świat rozpoznał w Chrystusie światło, które zbawia. Amen.

Watykan, 25 stycznia 2026 r., w 3. niedzielę zwykłą, w święto Nawrócenia św. Pawła Apostoła

Leo P.P. XIV

Papież Leon XIV

MODLITWA NA KAŻDY DZIEŃ

Proponujemy, by każdego dnia października dodawać do modlitwy wiernych jedno misyjne wezwanie.

- 1 X** Módlmy się za wstawiennictwem św. Teresy od Dzieciątka Jezus oraz wszystkich patronów misji, aby nadchodząca 100. rocznica Niedzieli Misyjnej i rozpoczynający się październik obudziły na całym świecie nowego ducha misyjnego. *Ciebie prosimy...*
- 2 X** Módlmy się, aby Duch Święty zstąpił na wszystkie obszary misyjne, przemieniając je w tętniące życiem miejsca Bożej łaski i obecności. *Ciebie prosimy...*
- 3 X** Módlmy się w 800. rocznicę przejścia do nieba św. Franciszka z Asyżu, abyśmy potrafili „miłować Miłość, która nie jest kochana”. *Ciebie prosimy...*
- 4 X** Módlmy się za Papieską Unię Misyjną, w 110. rocznicę jej powstania, aby skutecznie budziła ducha misyjnego, szczególnie u kapłanów i osób konsekrowanych. *Ciebie prosimy...*
- 5 X** Módlmy się za Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci, aby najmłodsi z radością dzielili się wiarą ze swoimi rówieśnikami na całym świecie. *Ciebie prosimy...*
- 6 X** Módlmy się za chrześcijan różnych wyznań, aby obchody 1700. rocznicy Soboru Nicejskiego stały się okazją do owocnego zaangażowania ekumenicznego. *Ciebie prosimy...*
- 7 X** Módlmy się za zainicjowane przez bł. Paulinę Jaricot Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary oraz Żywy Różaniec, aby skutecznie budziły współodpowiedzialność wszystkich wiernych za głoszenie Ewangelii. *Ciebie prosimy...*

- 8 X** Módlmy się o świadomość, że głoszenie Ewangelii jest działaniem zespołowym i synodalnym, w którym uczestniczy każdy ochrzczony zgodnie ze swoim powołaniem. *Ciebie prosimy...*
- 9 X** Módlmy się za Papieskie Dzieło św. Piotra Apostoła, aby dzięki jego wsparciu nowe powołania do kapłaństwa i życia zakonnego ożywiały Kościół na całym świecie. *Ciebie prosimy...*
- 10 X** Módlmy się za lokalne wspólnoty, aby twórczo rozwijały konkretne formy współpracy dla misji, stając się żywym znakiem jedności Kościoła. *Ciebie prosimy...*
- 11 X** Módlmy się za nasze rodziny, abyśmy zdobyli się na wybaczenie i umieli o wybaczenie prosić, stając się wiarygodnymi świadkami Ewangelii. *Ciebie prosimy...*
- 12 X** Módlmy się, abyśmy – mając różne dary łaski i różne charyzmaty – potrafili je rozpoznawać z Duchem Świętym i wykorzystywać do budowania zdrowych wspólnot Kościoła. *Ciebie prosimy...*
- 13 X** Módlmy się, aby Jezus Chrystus był w centrum każdego naszego słowa i działania, byśmy mogli za św. Pawłem wyznaczyć: „Już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus”. *Ciebie prosimy...*
- 14 X** Módlmy się, abyśmy podejmując działania misyjne, rozeznawali je w Duchu Świętym i z Nim je prowadzili. *Ciebie prosimy...*
- 15 X** Módlmy się o łaskę trwania w Chrystusie, aby nasze życie przynosiło obfite owoce misyjne, a wyznawcy innych religii odnaleźli w Jezusie Chrystusie drogę, prawdę i życie. *Ciebie prosimy...*
- 16 X** Świadomi naszych grzechów, prosimy Cię, Boże, o pomoc w naprawieniu wyrządzonych przez nas krzywd i zła. *Ciebie prosimy...*

17 X Módlmy się, aby bogactwo tradycji w Kościele nie było źródłem podziałów, lecz świadectwem mocy przebaczenia, pokornej miłości i jedności w głoszeniu prawdy o Jezusie Chrystusie. *Ciebie prosimy...*

TYDZIEŃ MISYJNY

18 X Módlmy się za misjonarki i misjonarzy, którzy opuścili swe ojczyzny, by nieść Chrystusa tam, gdzie jest On nieznany. *Ciebie prosimy...*

19 X Módlmy się o ducha misyjnego w naszej parafii, aby każdy z nas zaangażował się w głoszenie Dobrej Nowiny, służąc talentami, jakie otrzymał od Boga. *Ciebie prosimy...*

20 X Módlmy się, abyśmy korzystając z mediów społecznościowych, nasycali je wartościami płynącymi z Ewangelii. *Ciebie prosimy...*

21 X Módlmy się za chorych i cierpiących, aby poprzez ofiarowanie swoich trudów stawali się duchowymi filarami dzieła ewangelizacji. *Ciebie prosimy...*

22 X Módlmy się za wspólnoty Żywego Różańca, aby za przykładem bł. Pauliny Jaricot potrafiły łączyć gorliwość modlitwy z hojnością serca, wspierając duchowo i materialnie dzieło ewangelizacji. *Ciebie prosimy...*

23 X Módlmy się za wszystkie rodziny, które wyjeżdżają na misję. Obdarzaj je jednością, miłością i niezachwianą wiarą, aby podjęta służba umacniała je i wspólnoty, do których zostały posłane. *Ciebie prosimy...*

24 X Módlmy się, aby duszpasterze angażowali młodzież do odważnego dzielenia się wiarą z rówieśnikami i do wolontariatu misyjnego. *Ciebie prosimy...*

- 25 X** Módlmy się, aby wsparcie duszpasterskie osób z zaburzeniami psychicznymi pomogło im zbliżyć się do Kościoła i pokonać napiętnowanie społeczne lub dyskryminację. *Ciebie prosimy...*
- 26 X** Módlmy się o nowe powołania misyjne, aby gruntowne przygotowanie, osobista determinacja i rozwijane charyzmaty ukształtowały z Bożą łaską odważnych, konsekwentnych i wiernych Chrystusowi głosicieli Ewangelii. *Ciebie prosimy...*
- 27 X** Módlmy się za misjonarzy, którzy borykają się z chorobami, nałogami lub uwikłaniem w grzech, aby Bóg uzdrowił ich i odnowił w nich moc Ducha Świętego. *Ciebie prosimy...*
- 28 X** Módlmy się, aby niosący na placówkach misyjnych pomoc potrzebującym zawsze na pierwszym miejscu stawiali Chrystusa, który uzdrawia, zaopatruje i daje życie. *Ciebie prosimy...*
- 29 X** Módlmy się za prześladowanych chrześcijan, aby nie ugięli się pod presją, lecz aby ich świadectwo przemieniło ludzkie serca i przestrzenie w tętniące Bożym życiem źródła. *Ciebie prosimy...*
- 30 X** Módlmy się o wytrwałość dla misjonarzy pracujących w miejscach biednych i naznaczonych konfliktami, aby ich świadectwo ukazało światu miłość silniejszą niż nienawiść. *Ciebie prosimy...*
- 31 X** Módlmy się, aby Bóg unicestwił zło w sercach polityków i ludzi, którzy posiadają władzę, aby świat z radością przyjmował głosicieli Ewangelii i Chrystusową naukę. *Ciebie prosimy...*

Krzysztof Kopania, PDM

NIEDZIELA MISYJNA

18 PAŹDZIERNIKA

JEDNO W CHRYSZCIE, ZJEDNOCZENI W MISJI

LITURGIA MSZY ŚW. DLA DOROSŁYCH

Komentarz na wejście

Jedno w Chrystusie, zjednoczeni w misji. Pod takim hasłem przeżywamy dzisiaj Światowy Dzień Misyjny, popularnie nazywany Niedzielą Misyjną. Dzień ten został ustanowiony sto lat temu, za pontyfikatu Piusa XI. Skoro zatem tegoroczna Niedziela Misyjna ma jubileuszowy charakter, tym bardziej chcemy przeżyć ją z głębokim zaangażowaniem. Jak to uczynić? Po pierwsze szeroko otworzymy nasze serca na miłość Zbawiciela i pozwólmy, aby On nas formował podczas tej Eucharystii. Po drugie – odpowiedzmy wspaniałomyślnie na pragnienia, które papież Pius XI nosił w sercu, ustanawiając Światowy Dzień Misyjny: potrzebę gorącej modlitwy o rozszerzanie Królestwa Chrystusa na świecie i konieczność materialnego wspierania misji.

Myśli do homilii

Drodzy bracia i siostry. Przed chwilą śpiewaliśmy w psalmie: „Pośród narodów głosicie chwałę Pana”. W perspektywie tych słów myślimy o przeżywanej dzisiaj Niedzieli Misyjnej. Chociaż celebруем ją w tylu najróżniejszych przestrzeniach geograficznych, społecznych i kulturowych, na różnych kontynentach, to jesteśmy zjednoczeni. Jednoczy nas Pan, a my łączymy nasze wysiłki i dary, aby zaangażować się pełniej w dzieło misyjne. A właściwie – aby to Zmartwychwstały czynił z nas uczniów-misjonarzy. A skoro o misjonarzach mowa. Jeden z nich, ks. Pierluigi Maccalli, wiele lat ofiarnie

pracował w Nigrze. Ale jego posługa została brutalnie przerwana. Przez prawie dwa lata był więziony na Saharze przez islamskich terrorystów. Po uwolnieniu, w napisanej przez siebie książce wspominał m.in.: „Przez wiele długich dni niewoli łyży były moim chlebem i moją modlitwą. Kiedy nie wiedziałem już co powiedzieć, to właśnie moimi łyżami zwracałem się do Pana. Wspominałem też wtedy słowa, które przeczytałem w jakiejś opowieści rabinistycznej. Zapewniały one, że Bóg zliczył wszystkie łyży kobiece. Prosiłem Go, aby policzył również moje łyży. Ofiarowałem mu moje łyży w modlitwie, aby nawodnił tę zeschłą ziemię naszej misji, a także zeschłą ziemię tych serc, które sięją nienawiść, wojnę i przemoc. Na pustyni człowiek odkrywa, co jest tak naprawdę istotne w życiu. Istotna jest woda do picia i pożywienie, choćby było takie samo każdego dnia: cebula, soczewica i sardynki. Człowiek widzi, że to nie wykwintne potrawy są dla nas najważniejsze. Podobnie też jest w życiu. Liczy się to, co jest naprawdę istotne: szalom, przebaczenie, braterstwo. Dlatego jako misjonarz jeszcze bardziej czuję się przynaglany, by być świadkiem pokoju, braterstwa i przebaczenia, teraz i zawsze”.

Przepiękne słowa, ale i wspańiałe, jakże autentyczne świadectwo wiary, modlitwy i miłości do braci i sióstr, zarówno z jego misji, jak i do jego prześladowców.

W tym kontekście wsłuchujemy się także w słowa św. Pawła, który pochwała Tesaloniczan: „Zawsze dziękujemy Bogu za was wszystkich [...], pomni przed Bogiem Ojcem na wasze dzieło wiary, na trud miłości i na wytrwałą nadzieję w Panu naszym, Jezusie Chrystusie” (1 Tes 1,2-3). Czy i nas może pochwalić, patrząc na świadectwo naszego codziennego życia? Czy moneta z dzisiejszej Ewangelii nie jest dla mnie wyrzutem sumienia? Jezusowi zawierzyć swe życie, a dziełu misyjnemu Jego Kościoła poświęcić to, co mogę, duchowo, ale i materialnie...

Misjonarz, który został zamordowany podczas swej misyjnej posługi w Tunezji, ks. Marek Rybiński SDB w jednym z listów pisał: „Powiem

wręcz, że nie czuję się misjonarzem będąc tutaj i chyba nawet dobrze, że nie otrzymałem krzyża misyjnego, bo byłoby to niesprawiedliwe wobec prawdziwych misjonarzy, którzy co dwa tygodnie chorują na malarię, leczą się na urlopach w kraju z różnych innych chorób, są wystawieni na wiele niebezpieczeństw i żyją czasami w opłakanych warunkach, myśląc, co włożyć sobie do garnka i jak zapewnić wyżywienie mieszkańcom wioski, w której pracują. Choć z drugiej strony, przecież nie tylko pusty garnek wyznacza rejony misyjne, duch misyjny to coś więcej niż troska o cierpiące dzieci Afryki, ale głód duchowy, a może przede wszystkim, właśnie to – nieznajomość Jezusa, to wyznacza rejony misyjne”.

Czyż nie miał racji? Pewnie, że tak. I w tej perspektywie staję przed tobą i przede mną drugie podstawowe zadanie Kościoła: dawać świadectwo o Jezusie i Jego miłosierdziu, tu, gdzie postawiła nas Boża Opatrzność. Nawet jeśli otoczenie nie jest nam przychylne.

Kończąc, przytoczę fragmenty wiersza o. Kazimierza Lubowieckiego OMI, które uczynicie teraz, proszę, osobistą modlitwą powtarzaną w sercu: „Naucz nas myśleć jak Apostołowie. Przekonaj, że nie można milczeć o tym, co słyszeliśmy na własne uszy, czego dotykaliśmy rękami, z czym się serce związało. Niech za naszych dni powtórzy się cud Zielonych Świąt, niech wyjdą na drogi świata nowi apostołowie. Niech wyjdą, bo inaczej kamienie wołać będą... Twojej sprawy nie wystarczy wesprzeć kilkoma groszami, siedząc spokojnie w wygodnym domu. Nie można Ci służyć czasami, gdzieniegdzie, od święta. Twoja sprawa warta jest, by poświęcić jej życie. Całe własne życie. Naucz nas tylko patrzeć na świat jak na jedną rodzinę. I naucz nas troszczyć się o świat jak o własną rodzinę. I naucz nas drzeć, by nie zabrakło tej rodzinie powszedniego chleba, chleba, jakim jest Twoja Ewangelia”.

Ks. Tomasz Atłas, diec. tarnowska

Homilia dla młodzieży

Jesteś częścią większego zespołu. I to nie byle jakiego! To team Jezusa Chrystusa, który głosi na całym świecie Dobrą Nowinę: jesteś kochany bez względu na pochodzenie, słabości. „Ukochałem Cię odwieczną miłością” (Jr 31,3). Jakie to niezwykle! Być w Jezusowym teamie, który mówi o miłości nie z tego świata! Jezus potrzebuje dziś tych, którzy będą Mu pomagać przekazywać dobrego newsa: w pracy, w szkole, na uniwersytecie czy sąsiadowi. Potrzebuje ciebie, mnie, byśmy sami wstali z fotela przed ekranem i budzili innych z ich snu wirtualnego świata.

Nie wiem czy też tak masz, że słyszysz dużo o wielkich misjonarzach, jak św. Franciszek Ksawery, św. Maksymilian Maria Kolbe, św. Wincenty a Paulo i mówisz sobie – gdzie mi do nich? Może wkrada się w Twoje serce jakaś niewiara i patrząc na swoje małe buty, pytasz: Co ja mogę? Gdzie mi do nich? A tymczasem Jezus mówi także dziś tak do Ciebie, jak i do mnie: Idź, głos Ewangelię całemu stworzeniu! (por. Mk 16,15). Jezus nie mówi, że najpierw masz być mistrzem teologii, fachowcem od pijaru. On mówi: Idź, bo bardzo cię potrzebuję... Chcę, byś był przedłużeniem mojej zbawiennej ręki, którą wyciągam do zwaśnionej rodziny, do wrogiej ci od dawna osoby ze szkoły czy studiów, do kogoś, kto zapomniał, jak smakuje Jezus! Bardzo cię potrzebuję!

Może takie pragnienie nie rodzi się ot tak, ale czy nie słyszysz w głębi serca: „Pójdź za Mną!” (Mt 9,9)? Kiedy myślę o tym zawołaniu Jezusa, nie mogę spać spokojnie, nie mogę siedzieć na wygodnej kanapie... Myślę, co mogę dla Niego zrobić. Chcę Mu pomóc, chcę być Jego rybakiem. Nie masz podobnie? Jest tyle chrześcijańskiej roboty do zrobienia! Jak nudne musi być życie, gdy obok tego challenge’u przechodzi się obojętnie...

Szukam nieraz inspiracji, bo twórczość gaśnie wraz z rutyną. Co za paskudna choroba! Przyznam, że niedawno kanonizowany Carlo Acutis był mi zawsze bliski. Jego pomysł wystawy o cudach eucha-

rystycznych wyprzedził newsy o nim samym. Spodobało mi się jego twórcze flow, które odnajduję i w sobie: „Jezus chce być kochany i potrzebuje przyjaciół, którzy o Nim opowiedzą, którzy opowiedzą, jak bardzo ich kocha!”. Popchnęło go to do wielu działań: dzielił chleb, ale i czas z głodnymi, rozwijał pasje i dzielił się radością życia, prowokował swoimi pytaniami, np. kiedy pytał mamę o to, dlaczego tak wielkie kolejki ustawiają się na koncerty czy mecze, a przed tabernakulum jest pusto... To niezwykle ambitny młody przyjaciel Jezusa, który chciał, by Chrystus był bardziej kochany!

Carlo nie jechał na dalekie misje. Zobaczył ludzi, którzy na twarzach mają wypisane: opowiedz mi o miłości. I zrozumiał, że jego misje zaczynają się tam, gdzie dobry Bóg pozwala mu żyć. To ciekawe, że wiele bezdomnych, biednych, ale i młodych osób miało go za dobrego znajomego w Asyżu, który tak bardzo pokochał. Potrafił być, wysłuchać, ale i powiedzieć od serca. Nie udawał gwiazdy, nie uchodził za jakiegoś wielkiego na tym świecie. Sam był wpatrzony w Większego i mówił ot tak, z głębi swojego serca i autentycznej relacji, którą z Nim miał. Czuł się kochany i podawał to dalej, nie zatrzymywał tego jedynie dla siebie. Wspomniani jego znajomi przepelniali kościół w dniu, kiedy odchodził z tego świata do swojego Przyjaciela. Piękny obrazek, prawda? Nie był sam! Bo taka jest miłość Jezusa: wraca, nawet gdy w życiu jest nieco pod górę.

Do szpiku kości przejmuję mnie misja, którą dostaję od Chrystusa w Jego Kościele: Jesteś Mi potrzebny, idź i głosź Moją miłość! Zobacz, to może być nasza wspólna misja, przecież jesteśmy ochrzczeni – a więc jesteśmy Chrystusowi. Jesteśmy dziećmi Boga: synami, córkami! Jak mówi papież Leon XIV, jesteśmy „jedno w Chrystusie, zjednoczeni w misji”. Ale mamy jeszcze coś do zrobienia, może jak Carlo, ale i jak inni wspomniani wielcy misjonarze – stać się prawdziwymi przyjaciółmi Jezusa, którzy powiedzą drugiemu: Jesteś kochany miłością Bożą! A jeśli myślę o przyjaźni – czym ona by była, gdyby ograniczała się

jedynie do samego słowa? Po czynach poznaje się przyjaciela, dlatego to, co zrobił Jezus na krzyżu („Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich” J 15,13), woła dzisiaj: odpowiedz swoim życiem!

To piękne, gdy trwam na adoracji Jezusa w Najświętszym Sakramencie, a chwilę potem pojawiają się nie wiadomo jak, nie wiadomo skąd ludzie, którym mogę służyć. Mówię swoim życiem: coś ważnego mamy w życiu do zrobienia. Jezus potrafi dać taki ogień, jakiego nie daje nikt ani nic na tym świecie! Niezwykle przejmujące jest Jego pragnienie: „Przyszedłem rzucić ogień na ziemię i jakże bardzo pragnę, żeby on już zapłonął!” (Łk 12,49). Mamy być ludźmi ognia, czystej miłości, szlachetnego świadectwa. A dobrze wiesz, tak jak i ja, że wprowadzie słowa pouczają, ale to przykłady pociągają. Jak intrygujący jest przykład Jezusowego ucznia, przyjaciela! To dopiero przygoda, której nic nie może dorównać!

Gdy masz już trochę tego wewnętrznego ognia, daj mu rosnąć, pielęgnuj go w sobie, niech nie idzie na marne. Jezus chce się nim zaopiekować. Pomódlmy się za siebie nawzajem, jako bracia i siostry, słowami Piotra naszych czasów, papieża Leona, abyśmy w życiu byli prawdziwymi przyjaciółmi Jezusa, którzy o Nim opowiedzą: „Ojcze Najświętszy, daj nam być jedno w Chrystusie, zakorzenionymi w Jego miłości, która jednoczy i odnawia. Spraw, aby wszyscy członkowie Kościoła byli zjednoczeni w misji, posłuszni Duchowi Świętemu, odważni w dawaniu świadectwa Ewangelii, głosząc i urzeczywistniając każdego dnia Twoją wierną miłość do każdego stworzenia”.

Ks. Mateusz Baran, archidiec. warszawska

Modlitwa wiernych

Do Boga, miłującego Ojca, przez Jezusa Chrystusa, w Duchu Świętym
wznieśmy teraz naszą modlitwę za świat, za Kościół, a szczególnie za
jego misję ewangelizacyjną.

– Módlmy się za papieża Leona XIV, aby wsłuchany w głos Ducha Świętego nieustannie wskazywał Kościołowi kierunki i narzędzia do rozszerzania i umacniania Królestwa Bożego „aż po krańce świata”. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za Papieskie Dzieła Misyjne, aby w codziennej pracy na rzecz animacji, formacji i współpracy misyjnej pomagały różnym osobom i instytucjom kościelnym odkrywać i owocnie realizować powołanie uczniów-misjonarzy. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za misjonarzy i wolontariuszy misyjnych, aby w codziennej posłudze, przez swoją modlitwę, pracę, cierpienie i zwyczajną obecność pozwalali braciom doświadczać miłosiernej miłości Boga Ojca. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za wszystkich, którzy oddają misyjnemu dziełu Kościoła najcenniejszy dar – swoje cierpienie i wyrzeczenia, aby dzięki ich ofierze kolejne osoby, pokolenia i kultury spotkały Zbawiciela, otworzyły się na Jego miłość i żyły na co dzień według Ewangelii. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za wszystkich, którzy zakończyli już swoją ziemską pielgrzymkę, aby za swoje codzienne świadectwo o Jezusie i różnorakie zaangażowanie w misyjne dzieło Kościoła otrzymali nagrodę szczęścia wiecznego. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nas samych, abyśmy wszyscy, zgodnie z hasłem tegorocznej Niedzieli Misyjnej, jeszcze bardziej zjednoczyli się z Jezusem i harmonijnie współpracowali na rzecz misji, misjonarzy i budowania Bożego Królestwa w każdym zakątku świata. *Ciebie prosimy...*

Wszchemogący, wieczny Boże, z pokorą i ufnością przedstawiliśmy Ci nasze prośby. Racz je łaskawie przyjąć. A przez nasze zjednoczenie z Chrystusem i otwartość na działanie Ducha Świętego czyż z nas prawdziwych uczniów-misjonarzy i autentycznych świadków Ewangelii. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Procesja z darami

1. Do ołtarza przynosimy kwiaty. W tylu różnych kulturach kwiaty są symbolem piękna i wyrazem wdzięczności. Dzisiaj wyrażają przede wszystkim naszą wdzięczność za to, że mimo naszych słabości i ograniczeń nasz Pan chce się nami posługiwać.

2. Kolejnym darem, który pragniemy złożyć na ołtarzu, jest różaniec. Przypomina on i symbolizuje wszystkie nasze modlitwy i inne dary duchowe, które w Tygodniu Misyjnym pragniemy ofiarować jako wsparcie misyjnej działalności Kościoła.

3. Oprócz najważniejszych darów – darów duchowych – przynosimy symboliczną ofiarę materialną na wsparcie rozszerzania i umacniania misji Kościoła. Przypomina ona, ale i dołącza do wszystkich ofiar, które składamy i które złożymy w najbliższych dniach.

4. Przynosimy także ampułkę z wodą. Kilka kropel tej wody zostanie za chwilę wlanych do kielicha z winem, wyrażając nasz udział w ofierze Jezusa. Jednocześnie woda ta przypomni nam o tylu ludzkich sercach, które spragnione są nie tyle wody, co miłosiernej miłości kochającego nas Ojca Niebieskiego.

4. Ostatnim darem, który składamy, jest hostia, chleb, który posłuży do sprawowania Najświętszej Ofiary. Chleb ten przypominając, że stanowimy jedno w Chrystusie, zaprasza, abyśmy zjednoczyli nasze wysiłki i talenty po to, by jeszcze pełniej włączyć się w działalność misyjną.

Rozważania różańcowe (tajemnice chwalebne)

1. Zmartwychwstanie Pana Jezusa

Panie Jezu, Ty jako pierwszy pokonałeś śmierć, zmartwychwstałeś i jesteś dla nas nadzieją na życie wieczne. Bądź uwielbiony, że przez chrzest św. zaprosiłeś mnie, abym był świadkiem zmartwychwstania!

2. Wniebowstąpienie Pana Jezusa

Panie Jezu, wstałeś do nieba, aby przygotować nam miejsce. Nie tylko nam, tutaj się modlącym, ale każdemu człowiekowi. Bądź uwielbiony!

3. Zesłanie Ducha Świętego

Duchu Święty, zstąpiłeś na Maryję i Apostołów. Zstąpiłeś, uzdolniłeś i uzdalniasz Kościół do tego, aby szedł i ewangelizował. Aż Jezus powtórnie przyjdzie. Bądź uwielbiony!

4. Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

Maryjo Wniebowzięta, z wysokości nieba wciąż za nami się wstawiasz i opiekujesz się nami w codziennej pielgrzymce wiary. Bądź pozdrowiona!

5. Ukoronowanie Maryi na Królową nieba i ziemi

Maryjo, Królowo Nieba. Kiedy Pan już nas wezwie do wieczności, wprowadź nas do wiecznej radości. Nas i wszystkich misyjnych braci, za których dzisiaj się modlimy. Bądź naszą nadzieją!

Czytanka różańcowa

W czasie jednej z homilii w Domu Świętej Marty papież Franciszek mówił: „Nasi misjonarze, bohaterowie ewangelizacji naszych czasów. Europa, która wypełniła misjonarzami inne kontynenty. Oni wyjeżdżali bez możliwości powrotu. Myślę, że słuszne jest, byśmy dziękowali Bogu za ich świadectwo, byśmy cieszyli się tymi misjonarzami, którzy są prawdziwymi świadkami. Myślę o tym, jak wyglądał ich ostatni

moment. Jak wyglądało ich pożegnanie? Tak jak Ksawery: zostawił wszystko, ale było warto! Tylu anonimowych, już odeszli. Inni byli męczennikami, czyli ofiarowali swoje życie dla Ewangelii. Ci misjonarze są naszą chwałą! Chwałą naszego Kościoła!”

Słuchając tych słów, widzimy twarze misjonek i misjonarzy, których znamy: giganci ducha, „spalający się” dzień po dniu dla ewangelizacji. Fascynujemy się autentycznym życiem braci z krajów misyjnych, niejednokrotnie ryzykujących życiem – pełnych radości, wewnętrznej wolności i zakorzenionych w Jezusie. Dziwne? Chyba nie. Papież Franciszek w jednym z orędzi na Niedzielę Misyjną pisał bowiem: „Misje to pasja, którą żywimy wobec Jezusa i wobec ludzi. Gdy trwamy na modlitwie przed Jezusem ukrzyżowanym, to widzimy ogrom Jego miłości, która daje godność i nas umacnia, a równocześnie czujemy, że ta miłość, która wypływa z Jego przebitego serca, rozlewa się na cały lud Boży i na całą ludzkość. Wtedy czujemy też, że On chce się nami posłużyć, aby przybliżyć się coraz bardziej do swojego umiłowanego ludu oraz do tych, którzy Go szczerym sercem szukają”.

Ciekawe, że dzieło misyjne Kościoła można porównać do ludzkiego ciała. Głową, a zwłaszcza ustami są pasterze, którzy nauczają, iż Kościół jest autentyczny wówczas, kiedy idzie i głosi zbawienie w Chrystusie. Nogami są misjonarze, którzy wyruszyli tam, gdzie Ewangelia nie jest jeszcze znana. Z kolei sercem i krwiobiegami są ci, którzy wspierają misyjne wysiłki swoją modlitwą, cierpieniem i wyrzeczeniem. Rękami wreszcie są dobroczyńcy misji, ci, którzy pomagają misjom materialnie.

Czy widzisz, że w tym organizmie, w tej wspólnotce, w której żyjesz, jest miejsce, jest możliwość i jest zadanie dla Ciebie? Zapraszam, abyś dzisiaj szczególnie o tym pomyślał: mogę wspierać misje modlitwą, choćby na adoracji Najświętszego Sakramentu czy dołączając do Żywego Różańca. Może włączę się w organizowanie Kolędniczek Misyjnych, może częściej pomogę z moich skromnych zasobów.

A może czujesz, że i ciebie Pan zaprasza i chce cię posłać? Papież Franciszek zaprasza nas: „Każdy chrześcijanin i każda wspólnota powinni rozeznąć, jaką drogą kroczyć zgodnie z wezwaniem Pana, jednak wszyscy jesteśmy zaproszeni do przyjęcia tego wezwania: wyjścia z własnej wygody i zdobycia się na odwagę, by dotrzeć na wszystkie peryferie potrzebujące światła Ewangelii”.

Z badań wynika, że blisko 20% katolików w Polsce spotkało się z wykluczeniem społecznym ze względu na wyznawaną wiarę; z wrogością spotkało się niemal 24% badanych. Na pytanie: czy spotkałeś się z lekceważeniem ze względu na przyznawanie się do poglądów katolickich? – twierdząco odpowiedziało 43% katolików.

Czy w takiej perspektywie można się wycofać? Odpowiedź daje nam o. Tardif: „Prawdziwy ewangelizator to ten, kto pokazuje swoje osobiste świadectwo i swoje doświadczenie zbawienia, kto może zaświadczyć, że Jezus żyje, ponieważ spotkał się z Nim, tak jak apostołowie, którzy głosili: «Bo my nie możemy nie mówić tego, cośmy widzieli i słyszeli» (Dz 4,20)”.

Ks. Tomasz Atlas, diec. tarnowska

LITURGIA MSZY ŚW. DLA DZIECI

JEDNO W CHRYSZCIE, ZJEDNOCZENI W MISJI

Komentarz na wejście

Dziś Niedziela Misyjna rozpoczynająca Tydzień Misyjny. W tym roku obchodzimy 100. Światowy Dzień Misyjny pod hasłem „Jedno w Chrystusie, zjednoczeni w misji”. Spotykamy się na Mszy św., by wspólnie modlić się o jedność. Na wzór Jezusa chcemy prosić naszego Ojca w niebie, aby wszyscy stanowili jedno. Chcemy prosić dobrego Boga, aby nam błogosławił – naszym rodzinom i wszystkim ludziom dobrej woli na całym świecie. Wszyscy jesteśmy dziećmi Boga. Wszyscy jesteśmy przez Boga kochani i powołani, aby być misjonarzami – to znaczy, aby głosić miłość Bożą, czynić dobro tam, gdzie jesteśmy, wobec tych, których spotykamy. Zjednoczeni w Chrystusie – zjednoczeni w misji.

Akt pokuty

Świadomi, że nie zawsze byliśmy wierni w miłości, stańmy przed Bogiem – miłującym Ojcem. Wyznajmy Mu nasze słabości, abyśmy z czystym sercem mogli uczestniczyć we Mszy Świętej.

– Panie, Ty pochylasz się nad naszą każdą słabością, *zmiłuj się nad nami.*

– Chryste, Ty przebaczasz nam nasze grzechy, *zmiłuj się nad nami.*

– Panie Jezu, Ty kochasz każdego z nas, *zmiłuj się nad nami.*

Modlitwa wiernych

Dobry Boże, zanosimy dziś do Ciebie nasze pokorne prośby, wierząc, że ich zawsze wysłuchujesz.

– Módlmy się za cały Kościół, który jest wspólnotą wszystkich wierzących, abyśmy odnaleźli w nim swoje miejsce i odkryli nasze powołanie. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za wszystkich misjonarzy i misjonarki, aby cieszyli się szacunkiem wszędzie tam, gdzie posługują. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za wszystkich ludzi, aby mimo istniejących różnic poglądów wspólnie budowali świat oparty na miłości i miłosierdziu. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za dzieci i młodzież – szczególnie z terenów misyjnych – aby otaczane miłością mogły rozwijać swoje talenty i realizować je dla dobra bliźnich. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za wszystkich zmarłych z naszych rodzin i wspólnot oraz za tych, o których już nikt nie pamięta, aby Bóg przyjął ich do grona swoich świętych w niebie. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nas, zgromadzonych na tej niedzielnej Mszy św., abyśmy odkrywali nasze osobiste powołanie i wspólnie kroczyli drogą Ewangelii. *Ciebie prosimy...*

Boże, Ty nas kochasz i obdarzasz swoimi darami. Przyjmij nasze błagania i jeśli są zgodne z Twoją wolą, wysłuchaj ich łaskawie. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Myśli do homilii

Obchodzimy dziś 100. rocznicę Światowego Dnia Misyjnego. Został on ustanowiony przez papieża Piusa XI jako dzień modlitwy za misjonarzy oraz okazja do wsparcia licznych projektów misyjnych. To święto patronalne Papieskich Dzieł Misyjnych, które zapewne znamy dzięki Papieskiemu Dziełu Misyjnemu Dzieci. Znamy np. inicjatywy Kolędników Misyjnych (dzieci pomagają dzieciom na krańcach świata) lub Kolorowy Biały Tydzień dla dzieci pierwszokomunijnych oraz pracujemy przez cały rok szkolny i katechetyczny w ogniskach misyjnych dzięki przygotowanym specjalnie dla dzieci materiałom formacyjnym.

Jezus posyła do dzieła szerzenia Ewangelii dwunastu apostołów i, jak mówi nam dzisiejsza Ewangelia według św. Łukasza, siedemdziesięciu dwóch uczniów. Ilu mamy uczniów w klasie? *(odpowiedzi dzie-*

ci). Ta duża liczba uczniów z Ewangelii świadczy o wielkiej potrzebie głoszenia światu Dobrej Nowiny o zbawieniu. Czy wiecie, jakie są kontynenty? Azja, Ameryka, Afryka, Europa, Oceania. Spójrzcie – z takich kolorów, zwanych kolorami misyjnymi, mamy dzisiejszą dekorację przed ołtarzem [Azja – żółty, Ameryka – czerwony, Afryka – zielony, Europa – biały, Oceania – niebieski. Można pominąć, jeśli dekoracji brak].

Jezus posyła uczniów po dwóch na znak, że do dzieła ewangelizacji potrzeba wspólnoty osób. To tak jak w szkole – do ważnych projektów i zadań nauczyciel oddelegowuje więcej niż jedną osobę.

Pamiętacie, ilu uczniów posłał Jezus do tego ważnego zadania? [odpowiedzi dzieci] Liczba 72 to dużo, jak już powiedzieliśmy wcześniej, ale i tak jest to według samego Jezusa mała garstka osób. Jezus prosi, byśmy nieustannie modlili się o powołania misyjne. Tak, aby dzieło ewangelizacji rozprzestrzeniało się bez przeszkód. Mamy prosić dobrego Ojca, aby wyprawił robotników, czyli misjonarzy na swoje żniwo. A żniwo jest wielkie, co znaczy, że jest jeszcze dużo miejsc na świecie, gdzie ludzie nigdy nie słyszeli o miłości Bożej, ale takich, gdzie już zdążyli o Jezusie zapomnieć.

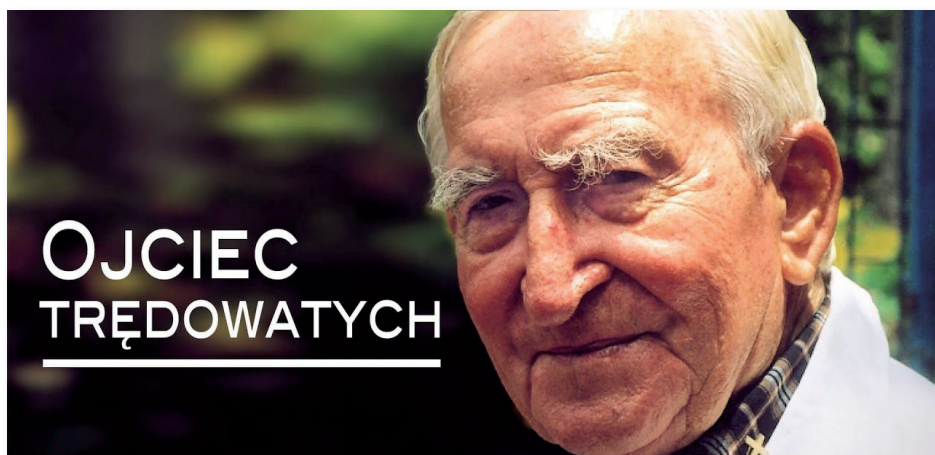
Misjonarze na krańcach świata – przykład sł. Bożego o. Mariana Żelazka SVD, posługującego przez 56 lat w Indiach *[Można wyświetlić na rzutniku mapę świata z zaznaczonymi Indiami]*.

Ojciec Marian Żelazek pracował wśród najbiedniejszych z biednych – czyli wśród trędowatych, a zmarł dwadzieścia lat temu.

Ojciec Marian urodził się w roku 1918 w Połędziu k. Poznania, po skończeniu szkoły podstawowej i średniej wstąpił do Zgromadzenia Słowa Bożego (werbiści). W roku 1940 został aresztowany i przez pięć lat przebywał w obozach koncentracyjnych: Dachau, Gusen. Po zakończeniu wojny i odbyciu studiów w Rzymie został wyświęcony na kapłana i posłany na misje, czego od zawsze pragnął. Wyjechał w roku 1950 do Indii. Koncentrował się na posłudze najuboższym, chorym na trąd, na pracy z dziećmi.

Ojciec Marian Żelazek mawiał: „Tylko misjonarz żyjący głęboką wiarą, uprzejmy i tak zwyczajnie dobry może przybliżyć ludziom Chrystusa”. Zdobywał sympatię i uznanie przez prostotę życia i oddanie dla chorych.

[Można na rzutniku wyświetlić fotografię o. Mariana Żelazka SVD]

O. Marian Żelazek SVD Misjonarz Werbista z Indii 1918-2006

– polecamy krótki film o o. Marianie.

Jezus zaprasza nas, byśmy byli Jego uczniami, byśmy żyli i pracowali we wspólnocie z innymi, dostrzegali potrzeby innych dzieci w naszym środowisku (w szkole, w rodzinie, na podwórku, w odległych częściach świata) i stanowili jedno. Świadomość bycia częścią wspólnoty daje nam siłę – tak potrzebną w naszej codzienności.

Procesja z darami

[Jeżeli jest to możliwe, dzieci są być ubrane w kolory misji: żółty, zielony, czerwony, biały i niebieski]

W uroczystej procesji przynosimy i składamy:

- Chleb, który dzielimy z innymi – jako znak jedności oraz wspólnoty stołu i życia.
- Zapaloną świecę – symbol Twojej obecności, Jezus, symbol oczekiwania i wspólnoty.
- Różaniec misyjny w kolorach symbolizujących poszczególne kontynenty – łączy wiele pojedynczych koralików, tak jak my wszyscy tworzymy jeden Kościół.

- Ofiary pieniężne w skarbonce – jako wyraz naszej troski o potrzebujących.
- Chleb i wino – które Ty mocą Ducha Świętego przemienisz w swoje Ciało i Krew.

Rozważania różańcowe (tajemnice chwalebne)

1. Zmartwychwstanie Pana Jezusa

Trzeciego dnia Pan Jezus zmartwychwstał. Pokonał śmierć, pokonał grzech. Jako pierwsi opowiedzieli o tym Apostołowie, którzy przez kolejne dni spotykali Zmartwychwstałego Pana.

Jezu, pomóż nam być jak Apostołowie, przymnóż nam odwagi, byśmy głosili Twoją chwałę.

2. Wniebowstąpienie Pana Jezusa

Jezus przez swoje zmartwychwstanie otworzył nam wszystkim bramę do nieba – wiecznego szczęścia z Bogiem, aniołami i wszystkim świętymi. Niebo to radość.

Dziękujemy Ci, Jezu, za Twoją miłość i za ten dar. Pomóż nam tak żyć, byśmy wszyscy razem spotkali się kiedyś z Tobą w niebie.

3. Zesłanie Ducha Świętego

Duch Święty Pocieszyciel, którego otrzymaliśmy, umacnia nas w drodze do świętości. Uzdrawia nasze zbolełe serca. Pomaga, gdy dopada nas niechęć.

Panie Jezu, dziękujemy Ci, że dałeś nam Ducha Świętego – Pocieszyciela i Obrońcę.

4. Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

Panie Jezu, Twoja mama – Maryja, która była wolna od wszelkiego grzechu – po zakończeniu swojego ziemskiego życia została z duszą i ciałem wzięta do nieba. Czysta i niepokalana, cała piękna z sercem pełnym miłości. Ty dałeś nam Ją za Matkę i od tego momentu wszyscy zawsze możemy mówić do niej: Mamo.

Jezu, dziękujemy Ci za nasze ziemskie mamy i za Maryję.

5. Ukoronowanie Maryi na Królową Nieba i Ziemi

Maryja jest naszą matką – najlepszą i najczulszą, która wstawia się za nami u Boga. Maryja jest też Królową całej ziemi i całego nieba.

Panie Jezu, naucz nas postępować tak, jak przystało na dzieci Królowej – zawsze z godnością i w prawdzie. Byśmy zawsze dawali świadectwo tego, kim jesteśmy wobec naszych braci i sióstr.

Czytanka różańcowa

W tym roku mija 100 lat od ustanowienia Światowego Dnia Misyjnego przez papieża Piusa XI. Ta piękna rocznica zobowiązuje nas do jeszcze większego zaangażowania modlitewnego i działania na rzecz misji.

W tegorocznym jubileuszowym Światowym Dniu Misyjnym towarzyszy nam hasło: „Jedno w Chrystusie, zjednoczeni w misji”. Co to oznacza?

Pan Jezus modlił się do swojego Ojca o jedność wszystkich ludzi. Wiedział, że tylko w ten sposób jest możliwe budowanie pokoju. Dziś jesteśmy świadkami wielu toczących się wojen. Obserwujemy cierpienie wielkiej liczby ludzi, w tym cierpienie niewinnych dzieci.

W rozpoczynającym się Tygodniu Misyjnym chcemy otoczyć modlitwą różańcową cały świat, misjonarzy i misjonarki, którzy swoim życiem i powołaniem budują orędzie pokoju, wypływające z Ewangelii Jezusa Chrystusa.

Wielką siłę ma szczególnie modlitwa dzieci. Pan Jezus zachęca, byśmy stawali się podobni do dzieci – odmieniali swoje serca i byli wrażliwi na każdy, nawet najmniejszy, przejaw rodzącego się zła.

Naszym największym zadaniem jest przylgnąć do Jezusa i zaufać Mu, a On wszystkiego w nas dokona. Odzyskana głęboka przyjaźń z Jezusem na nowo obudzi w nas zapał do działania i misyjną troskę o Kościół, którego jesteśmy ważną częścią.

Dlatego, jako przyjaciele Jezusa, pragniemy włączyć się w dzieło ewangelizacji poprzez modlitwę i małe gesty dobroci dla innych.

Magdalena Kołtyś, Lublin

PONIEDZIAŁEK – 19 X

PARAFIA DLA MISJI

Komentarz na wejście

Gromadzimy się jako wspólnota parafialna w Tygodniu Misyjnym, by dziękować Bogu za dar wiary i odkrywać na nowo, że Kościół istnieje po to, by głosić Ewangelię. W tym również wyraża się uzdrowienie, które przyniósł nam Chrystus: abyśmy mieli szerokie serca, gotowe do misji i służby, a nie myślące tylko o własnych sprawach. Prośmy, aby nasza parafia stawiała się miejscem wsparcia dla ewangelizacyjnej misji Kościoła.

Modlitwa wiernych

Zjednoczeni na tej Eucharystii z ufnością przedstawmy dobremu Bogu prośby Kościoła i świata.

– Módlmy się za Kościół na całym świecie, aby wiernie wypełniał swoje posłanie i docierał z Ewangelią do wszystkich narodów. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się o zakończenie wszystkich wojen, aby każdy naród mógł rozwijać się w pokoju i poczuciu bezpieczeństwa. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za misjonarki i misjonarzy, szczególnie tych posłanych przez naszą diecezję, aby Duch Święty umacniał ich w trudnościach i czynił świadkami nadziei. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za naszą parafię, aby była wspólnotą otwartą i zaangażowaną w misyjne dzieło Kościoła. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za wszystkich, którzy wspierają misję Kościoła, aby dobry Bóg im błogosławił. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za zmarłych z naszych rodzin i za zmarłych misjonarzy, aby Pan przyjął ich do swojej chwały. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nas, obecnych na tej Eucharystii, abyśmy dobrym życiem świadczyli o Zbawicielu oraz ubogacali naszą parafię swoimi talentami i charyzmatami. *Ciebie prosimy...*

Wszechmogący Boże, Twoja dobroć nie ma granic. Wysłuchaj wołania swoich dzieci i przyjdź nam z pomocą we wszystkich naszych sprawach. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Rozważania różańcowe (tajemnice radosne)

1. Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie

Bóg wchodząc w historię człowieka, nie robi tego przemocą, ale poprzez ciche „tak” Maryi. Misja zawsze zaczyna się od słuchania słowa i zaufania, nawet gdy nie wszystko jest jasne. Maryja uczy nas dyspozycyjności wobec Bożych planów.

Prośmy, aby nasza parafia była miejscem, gdzie rodzi się gotowość: najpierw do słuchania Boga, a następnie do odpowiedzi na Jego wezwanie – w rodzinie, pracy i Kościele.

2. Nawiedzenie św. Elżbiety

Maryja nie zatrzymuje daru Boga tylko dla siebie, lecz wyrusza w drogę, by służyć. Misja Kościoła to wyjście ku drugiemu człowiekowi, zwłaszcza temu potrzebującemu. Spotkanie dwóch kobiet staje się źródłem radości i uwielbienia Boga.

Prośmy za naszą parafię, aby objawiały się w niej serca wrażliwe na potrzeby innych oraz o odwagę, abyśmy nieśli Chrystusa tam, gdzie brakuje miłości i nadziei.

3. Narodzenie Pana Jezusa

Jezus rodzi się w ubóstwie, blisko zwykłych ludzi. Bóg wybiera prostotę i pokorę, aby objawić swoją miłość całemu światu. Misja Kościoła polega na głoszeniu tej prawdy – że nikt nie jest zapomniany przez Boga, każdy jest kochany i zaproszony do wspólnoty z Nim.

Prośmy, abyśmy w naszej parafii potrafili dostrzegać Chrystusa w najuboższych i dzielić się z nimi radością Ewangelii.

4. Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni

Maryja i Józef oddają Bogu to, co dla nich najcenniejsze – Jezusa. Misja także wymaga ofiary, cierpliwości i wierności, nawet gdy towarzyszy jej niezrozumienie. Symeon i Anna rozpoznają w dziecku Zbawiciela, bo żyją nadzieją.

Prośmy, abyśmy umieli ofiarować Bogu nasze talenty i czas, wspierając misyjne dzieło Kościoła.

5. Znalezienie Pana Jezusa w świątyni

Rodzice odnajdują Jezusa tam, gdzie jest Jego Ojciec. Misja Kościoła rodzi się z nieustannego poszukiwania Chrystusa i trwania przy Jego słowie. Gdy Go odnajdujemy, odkrywamy sens naszego posłania.

Prośmy, aby nasza parafia była miejscem, gdzie pomaga się ludziom odnaleźć Jezusa i wzrastać w wierze, jednocząc się w misji głoszenia Ewangelii całemu światu.

Czytanka różańcowa

Parafia jest pierwszym i podstawowym miejscem, w którym Kościół staje się bliski człowiekowi. To tutaj rozpoczyna się i rozwija nasze życie wiary: tu zostajemy ochrzczeni, słuchamy słowa Bożego, przyjmujemy sakramenty i uczymy się osobistej oraz wspólnotowej modlitwy. Parafia to przestrzeń codziennego spotkania Boga z człowiekiem, miejsce wzrastania, umacniania nadziei i odkrywania sensu chrześcijańskiego życia. Dobrze, żeby nie była jedynie strukturą organizacyjną ani miejscem „świadczania usług religijnych”, ale żywą wspólnotą uczniów Chrystusa, którzy zostali wezwani, aby razem iść drogą wiary i dawać świadectwo Ewangelii w świecie.

Właśnie w parafii powinniśmy odkrywać swoją osobistą misję i odpowiedzialność za Kościół. Każdy ochrzczony jest posłany – do swojej rodziny, środowiska pracy, szkoły, sąsiedztwa i wszędzie tam, gdzie toczy się jego codzienne życie. Parafia jest miejscem, w którym uczymy się, że wiara nie jest sprawą prywatną, lecz darem domagającym się dzielenia. Jeśli nie odkrywamy tego powołania, łatwo stajemy

się jedynie konsumentami życia religijnego: przychodzimy, aby „coś otrzymać”, ale nie czujemy się odpowiedzialni za wspólnotę i jej zadania. Tymczasem Kościół żyje i rozwija się wtedy, gdy jego członkowie angażują się, modlą, ofiarują swój czas, zdolności i serce. Parafia dla misji to parafia ludzi świadomych, że wiara domaga się świadectwa – w słowie, w postawie i w czynach miłości.

Misja Kościoła nie kończy się jednak na granicach naszej miejscowości czy diecezji. Parafia, która naprawdę żyje Ewangelią, otwiera się także na potrzeby Kościoła powszechnego. Z tej samej wspólnoty wyrasta troska o tych, którzy jeszcze nie znają Chrystusa lub żyją w warunkach skrajnego ubóstwa, pozbawieni podstawowych środków do życia i możliwości rozwoju. Misjonarze i misjonarki, posłani na krańce świata, są przedłużeniem misyjnego posłania całego Kościoła, a ich praca nie byłaby możliwa bez duchowego i materialnego wsparcia. To nasza modlitwa umacnia ich w trudnościach, a nasza ofiarność umożliwia głoszenie Ewangelii, budowę kościołów, szkół, szpitali oraz niesienie konkretnej pomocy najbardziej potrzebującym.

Parafia, która modli się za misje i wspiera misjonarzy, sama staje się bardziej żywa, dojrzała i otwarta. Uczy się patrzeć szerzej, wychodzić poza własne problemy i ograniczenia, a także dostrzegać potrzeby innych narodów i kultur. W ten sposób wspólnota parafialna odkrywa swoje miejsce w Kościele powszechnym i doświadcza jedności z braćmi i siostrami na całym świecie. Coraz wyraźniej rozumiemy, że jesteśmy „jedno w Chrystusie, zjednoczeni w misji”, odpowiedzialni za siebie nawzajem.

Niech ten Tydzień Misyjny pomoże nam na nowo spojrzeć na naszą parafię jako na miejsce, w którym rodzi się odpowiedzialność za Kościół i świat. Niech obudzi w nas pragnienie głębszego zaangażowania, gorliwszej modlitwy i hojniejszego serca. Odkrywając własną misję i wspierając misje Kościoła, stajemy się prawdziwymi uczniami Chrystusa – posłanymi, aby nieść Jego miłość, nadzieję i pokój aż po krańce ziemi.

Ks. Mateusz Kołodziejski, dyrektor PDM, Kalisz

WTOREK – 20 X

MEDIA DLA MISJI

Komentarz na wejście

Jezus Chrystus, posłany przez Ojca, stał się Słowem, które przyszło na świat, aby objawić człowiekowi prawdę o miłości Boga. Jego obecność pośród ludzi była spotkaniem, dialogiem i bliskością także wobec tych, którzy byli słuchani rzadko albo wcale. Jezus nie przemawiał z dystansu – wchodził w ludzką codzienność, słuchał historii, dotykał ran i przywracał nadzieję.

Media mogą stać się przestrzenią spotkania, dialogu i nadziei, ale mogą też ulec pokusie powierzchowności, uproszczeń, sensacji i manipulacji. Dlatego w tym dniu Tygodnia Misyjnego prosimy, abyśmy potrafili mądrze i odpowiedzialnie korzystać z mediów, czyniąc z nich narzędzie misji, świadectwa wiary oraz służby prawdzie i godności człowieka.

Niech nasze słowa nie będą jedynie opisem wydarzeń, ale zaproszeniem do spotkania z żywym Bogiem obecnym w historii każdego człowieka, niezależnie od jego miejsca, statusu czy kultury. Niech słowo i obraz stają się mostem między sercami, a nie źródłem podziałów.

Modlitwa wiernych

Jezus Chrystus jest Słowem życia, które Ojciec posłał na świat, aby każdy człowiek mógł poznać prawdę i zostać zbawiony. Z ufnością przedstawmy Bogu nasze modlitwy.

– Módlmy się za Kościół święty, aby głosząc Ewangelię także poprzez media, był czytelnym znakiem nadziei, jedności i odpowiedzialności za słowo. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za misjonarzy, dziennikarzy i twórców katolickich, aby ich praca była wierna prawdzie i prowadziła ludzi do spotkania z Chrystusem. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za korzystających z mediów społecznościowych

i internetu, aby potrafili odróżniać prawdę od fałszu i wybierali to, co buduje dobro i pokój. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za tych, którzy czują się samotni, zagubieni lub zranieni przez słowo, aby w mediach odnaleźli przestrzeń wsparcia, nadziei i szacunku. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nas samych, abyśmy byli odpowiedzialnymi świadkami Ewangelii także w codziennej komunikacji i relacjach. *Ciebie prosimy...*

Boże, Ty posyłasz Kościół, aby głosił Twoją miłość aż po krańce świata. Wysłuchaj naszych prośb i spraw, abyśmy wiernie wypełniali powierzona nam misję. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Rozważania różańcowe (tajemnice bolesne)

Wtorek Tygodnia Misyjnego przeżywamy pod hasłem „Media dla misji”. W rozważaniach towarzyszy nam doświadczenie misji widziane oczami dziennikarki, która w różnych częściach świata spotykała ludzi Kościoła: ich codzienność, wiarę, radości i zmagania, i próbuje opowiadać o nich z szacunkiem oraz odpowiedzialnością za każde słowo. Spotkania te uświadamiają, że media mogą być przestrzenią prawdy i nadziei, ale też wymagają wrażliwości i świadomości ich wpływu.

1. Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu

Jezus modli się w samotności, świadomy nadchodzącej męki. Ogrójec jest miejscem ciszy, prawdy i całkowitego zawierzenia Ojcu. Każdy misyjny przekaz powinien rodzić się z podobnej postawy – z uważnego słuchania Boga i człowieka. Bez ciszy i refleksji słowo traci głębię, a obraz przestaje prowadzić do spotkania. Często najważniejsze historie kryją się w drobnych gestach ludzi, których życie jest pełne trudności, ale też głębokiej wiary.

Prośmy o serce zdolne słuchać, zanim zacznie mówić.

2. Biczowanie Pana Jezusa

Jezus przyjmuje cierpienie i niesprawiedliwość w milczeniu. W pracy reporter spotyka ludzi, dla których ból i upokorzenie są codziennością. Ich historie łatwo przeoczyć albo sprowadzić do sensacji. Media mają wybór: mogą ranić albo chronić, pogłębiać cierpienie albo budować solidarność. Świadome i odpowiedzialne relacjonowanie wydarzeń może otworzyć serca i zbliżyć do Boga tych, którzy w codziennym zmaganiu potrzebują nadziei.

Prośmy o mądrość, aby media służyły prawdzie, ukazywały cierpienie z godnością i budziły nadzieję, a nie obojętność.

3. Cierniem ukoronowanie Pana Jezusa

Jezus zostaje wyszydzony i upokorzony, choć jest Królem wszechświata. Także dziś świadectwo wiary bywa wyśmiewane lub niezrozumiane. Media mogą stać się miejscem rzetelnego przedstawiania Kościoła i misji – bez uproszczeń i uprzedzeń. Każdy reportaż czy audycja powinny pokazywać nie tylko dramatyczne wydarzenia, ale też radość, solidarność i codzienną wierność ludziom i Bogu.

Prośmy o odwagę głoszenia prawdy z miłością, nawet w niesprzyjających warunkach.

4. Droga krzyżowa Pana Jezusa

Jezus niesie krzyż pośród tłumu. Reporter misyjny symbolicznie idzie tą drogą, towarzysząc ludziom w ich codziennych zmaganiach. Media przenoszą te historie dalej, ucząc wrażliwości i empatii oraz przypominając, że za każdym przekazem stoi konkretny człowiek.

Prośmy, abyśmy w każdym przekazie potrafili dostrzec osobę, a nie tylko temat.

5. Śmierć Pana Jezusa na krzyżu

Jezus oddaje życie z miłości do człowieka. Każda autentyczna misja rodzi się z daru z siebie i wierności Słowu Bożemu. Media, używane

w służbie Ewangelii, mogą przemieniać serca i docierać tam, gdzie fizyczna obecność misjonarza jest niemożliwa. Każdy reportaż, audycja radiowa czy relacja wideo, opowiadając historie ludzi wierzących, może przybliżyć świat do Chrystusa i pokazać, że nadzieja istnieje nawet w trudnych miejscach.

Prośmy, aby nasze słowa i obrazy były świadectwem miłości i źródłem nadziei.

Czytanka różańcowa

Media odgrywają dziś niezwykle ważną rolę w dziele misyjnym Kościoła. Dzięki nim możliwe jest ukazywanie życia wspólnot chrześcijańskich na różnych kontynentach, codziennej pracy misjonarzy oraz historii ludzi, których Ewangelia przemienia w ciszy i prostocie codzienności. Reportaż, audycja radiowa czy krótka relacja stają się często pierwszym spotkaniem z Kościołem i jego misyjnym obliczem.

Doświadczenie dziennikarskie i misyjne pokazuje, że media skracają dystans między kontynentami, kulturami i językami. Obraz, dźwięk i słowo mogą budować mosty porozumienia, ukazując Kościół żywy – czasem ubogi, zmagający się z trudnościami, ale zawsze niosący nadzieję. Każda historia, opowiedziana z wrażliwością i szacunkiem, pozwala widzieć człowieka w jego radościach, zmaganiach i wierze.

Każdy, kto opowiada o misjach, staje się ich współuczestnikiem. Media, używane w duchu Ewangelii, stają się narzędziem budowania komunii między ludźmi i kulturami, ucząc empatii, wrażliwości i odpowiedzialności. Niech nasze świadectwo w mediach będzie mostem między ludźmi, narzędziem prawdy i znakiem nadziei prowadzącej do spotkania z Chrystusem, obecnego w życiu każdego człowieka, niezależnie od miejsca i czasu.

Sylvia Sułkowska

Naczelną Redakcją Programów Katolickich Polskiego Radia

ŚRODA – 21 X

MISYJNE APOSTOLSTWO CHORYCH

Komentarz na wejście

W Tygodniu Misyjnym, nawiązując do orędzia papieża Leona XIV na 100. Światowy Dzień Misyjny, odnawiamy nasze powołanie do bycia uczniami-misjonarzami. Ból ofiarowany za misję stanowi duchowy fundament ewangelizacji świata. Wierzmy, że ich ciche poświęcenie wyprasza najwięcej łask dla misjonarzy pracujących w najtrudniejszych warunkach. Prośmy też o serca otwarte na bliźnich i odwagę niesienia nadziei tam, gdzie panuje mrok cierpienia.

Modlitwa wiernych

Powierzmy Bogu w sposób szczególny wszystkich cierpiących na duszy i ciele, ich rodziny oraz tych, którzy niosą im pomoc.

– Módlmy się za Kościół, aby zawsze był znakiem nadziei, wsparcia i miłości dla chorych i cierpiących. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za papieża Leona, biskupów i kapłanów, by naśladując Jezusa wychodzili na spotkanie każdego bliźniego. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za chorych, cierpiących, samotnych oraz bezdomnych, aby doświadczyli obecności Boga, ulgi w cierpieniu i pokoju serca. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za lekarzy, pielęgniarki oraz wszystkich, którzy opiekują się chorymi, aby mieli siłę, wytrwałość i miłość w codziennej trosce o drugiego człowieka. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za zmarłych, aby po trudach ziemskiego życia otrzymali pociechę w ramionach miłosiernego Ojca. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nas samych, abyśmy dostrzegali chorych i potrzebujących oraz nieśli im konkretną pomoc i wsparcie. *Ciebie prosimy...*

Rozważania różańcowe (tajemnice chwalebne)

Rozważając tajemnice chwalebne różańca w oparciu o orędzie papieża Leona XIV na XXXIV Światowy Dzień Chorego, prosimy o potrzebne łaski dla chorych i wrażliwe serca dla nas.

1. Zmartwychwstanie Pana Jezusa

„Miłość nie jest bierna, wychodzi na spotkanie drugiemu; bycie bliźnim nie zależy od fizycznej lub społecznej bliskości, ale od decyzji, by miłować”.

Wzorem Marii Magdaleny wypatrującej swego Pana, módlmy się o wrażliwe serca dla nas, byśmy ożywieni miłością Zmartwychwstałego wychodzili na spotkanie bliźniego.

2. Wniebowstąpienie Pana Jezusa

„Prymat miłości Boga oznacza, że działania człowieka nie są podejmowane ze względu na korzyści osobiste lub w celu uzyskania nagrody, ale jako przejaw miłości, która wykracza poza normy obrzędowe i przekłada się na autentyczny kult: służenie bliźniemu jest miłowaniem Boga w praktyce”.

Powierzajmy Bogu wszystkich chorych oraz cierpiących zarówno na duszy, jak i na ciele, by ufnie powierzali Mu swą przyszłość i doświadczali pełni Jego pokoju już tutaj na ziemi.

3. Zesłanie Ducha Świętego

„Gorąco pragnę, aby w naszym chrześcijańskim stylu życia nigdy nie zabrakło tego wymiaru braterskiego, «samarytańskiego», inkluzywnego, odważnego, zaangażowanego i solidarnego, który swoje najgłębsze korzenie ma w naszej jedności z Bogiem, w wierze w Jezusa Chrystusa”.

Duch Święty jest Pocieszycielem, który umacnia w znoszeniu słabości i dodaje sił do dźwigania codziennego krzyża. Módlmy się za lekarzy, pielęgniarki, ratowników medycznych, kapelanów oraz wszystkich niosących pomoc chorym i cierpiącym, by Boży Duch wypełniał ich serca wrażliwością, mądrością i miłością wobec tych, którym służą.

4. Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

„Wzruszający nas ból nie jest bólem obcym, lecz jest cierpieniem części naszego własnego ciała, o które nasza Głowa poleca nam troszczyć się dla dobra wszystkich”.

Maryja w tajemnicy wniebowzięcia jest znakiem nadziei dla wszystkich cierpiących. Z matczyną czułością otacza swą opieką szczególnie tych, którzy są samotni w przeżywaniu swego życia, choroby i cierpienia. Módlmy się za osoby starsze, samotne, bezdomne i opuszczone, by mogły doświadczyć Bożej i ludzkiej obecności.

5. Ukoronowanie Maryi na Królową Nieba i Ziemi

„Jesteśmy zanurzeni w kulturze prędkości, natychmiastowości, pośpiechu, a także odrzucenia i obojętności, która uniemożliwia nam podejście i zatrzymanie się w drodze, aby dostrzec potrzeby i cierpienia osób, które nas otaczają”.

Niedościgłym wzorem jest dla nas Maryja, która nie przestaje troszczyć się o swoje „ziemskie pociechy”. W jej sercu jest miejsce dla każdego człowieka, także – a może i przede wszystkim – tego słabego, chorego i cierpiącego. Módlmy się za wszystkich umierających w hospicjach, szpitalach, domach bądź na ulicach, by w zjednoczeniu z męką naszego Pana Jezusa Chrystusa osiągnęli pełnię radości wiecznej w Niebie.

S. Gloria Szyszka OP, DPS Mielżyn

Czytanka różańcowa

W Domu Chłopaków w Broniszewicach mieszkają chłopcy z zespołem Downa, z dziecięcym porażeniem mózgowym, z FAS, z chorobami genetycznymi. Niektórzy z nich przez całe swoje życie nie opuszczają samodzielnie łóżek, nie potrafią sami zjeść, umyć się, a nawet odgonić muchy, która usiadzie im na czole. Wszystkich łączy niepełnosprawność intelektualna. Te choroby i niesprawności są nie do udźwignięcia dla ich rodzin, dlatego chłopcy znaleźli swoje miejsce życia właśnie w naszym domu w Broniszewicach, który my, siostry

dominikanki, prowadzimy od 1951 r., a więc przez 75 lat. I wciąż jest potrzebny.

Ludzie, którzy przyjeżdżają do Domu Chłopaków, często są zszokowani, że w miejscu, gdzie spodziewają się nagromadzonego nieszczęścia, spotykają szczęście, radość i miłość.

Czy postawa radości jest w ogóle możliwa, kiedy chorujemy? Współczesny świat jest nastawiony na odwrotną postawę: ucieczki od cierpienia. Ale nie musimy patrzeć w tym kierunku. Jesteśmy wolni, możemy wybrać spojrzenie, które proponuje nam sam Bóg. Nawet jeśli jeszcze nie umiemy żyć w pełnej radości, kiedy dotyka nas choroba, to Bóg zapewnia nas, że jest to możliwe.

Żyjąc wśród naszych podopiecznych, wydaje się nam, że znalazłyśmy odpowiedź, dlaczego są szczęśliwi. Oni nie skupiają się na tym, czego im w życiu zabrakło. Nie żyją swoimi bolesnymi brakami i często dramatycznymi historiami, ale są zainteresowani drugim człowiekiem i wzajemną pomocą. Z czułością opowiadają o głodnych dzieciach w Afryce czy dzieciach z Ukrainy, które z powodu wojny nie mają domów. Dzielią się z biedniejszymi od siebie. Oto sekret ich szczęścia: nie skupiać się na sobie i swoich brakach.

Jeśli jesteśmy chorzy i mamy większe moce intelektualne od chłopaków z Broniszewic, to możemy swoje cierpienie wykorzystać dla dobra innych osób. Uczy nas tego Jezus, który zbawił nas przez swój krzyż. Chociaż taka postawa nie jest łatwa, to jednak warto wpatrywać się w krzyż Chrystusa.

Najłatwiej przychodzi swoje cierpienie ofiarować za osoby nam najbliższe, które bardzo kochamy. A jeśli nie wiemy jak ofiarować swoje cierpienia dla dobra innych, niech nam pomogą słowa św. Faustyny Kowalskiej: „Moja ofiara jest niczym sama w sobie, ale kiedy ją łączę z ofiarą Jezusa Chrystusa, staje się wszechmocna” (Dz. 482).

Prośmy Jezusa, żeby nas uczył dobrze wykorzystać cierpienia.

S. Eliza Myk OP, DPS Broniszewice

CZWARTEK – 22 X

ŻYWY RÓŻANIEC DLA MISJI

Komentarz na wejście

Gromadzimy się w Tygodniu Misyjnym, by dziękować Bogu za dar wiary, którą mamy dzielić się ze światem. Przeżywamy ten dzień w szczególnej łączności z Żywym Różańcem, świętując jubileusz 200-lecia jego powstania. Wspominamy bł. Paulinę Jaricot, której wizja modlitewnego „zjednoczenia serc” do dziś wspiera misjonarzy na wszystkich kontynentach. Wpisujemy się tym samym w wezwanie papieża Leona XIV, byśmy byli „Jedno w Chrystusie, zjednoczeni w misji”. Prośmy Pana o ogień gorliwości, o którym mówi dzisiejsza Ewangelia, aby nasze świadectwo było żywe i odważne.

Modlitwa wiernych

Boże, nasz Ojczy, zanosimy do Ciebie pokorne prośby, chcąc być „jedno w Chrystusie” i wspólnie służyć misji zbawienia.

– Módlmy się za Kościół święty i papieża Leona XIV: aby orędzie o jedności i pokoju budziło w sercach wszystkich ochrzczonych pragnienie bycia autentycznymi misjonarzami Ewangelii. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za misjonarzy i misjonarki: aby rozpaleni ogniem Ducha Świętego z odwagą i cierpliwością głosili światu Dobrą Nowinę, mimo trudności i przeciwności. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za wspólnoty Żywego Różańca w roku jubileuszu 200-lecia ich powstania: aby za przykładem bł. Pauliny Jaricot, poprzez codzienną modlitwę i ofiarność, nieustannie wspierały duchowo i materialnie dzieło ewangelizacji narodów. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się o pokój na świecie i pojednanie między narodami: aby miłość Chrystusa stała się fundamentem dialogu i sprawiedliwości w miejscach ogarniętych konfliktami. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za zmarłych misjonarzy, dobrodziejów misji oraz członków Żywego Różańca: aby Bóg, który jest Panem życia, przyjął ich do swojej chwały. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nas tutaj zgromadzonych, abyśmy potrafili codziennie odkrywać wielkość naszego powołania i z radością nieśli Chrystusa do naszych domów i miejsc pracy. *Ciebie prosimy...*

Ojcze, Ty w swojej dobroci czynisz nieskończenie więcej, niż prosimy. Spraw, abyśmy potrafili budować świat pełen Twojej obecności. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Rozważania różańcowe (tajemnice światła)

1. Chrzest Pana Jezusa w Jordanie

W Jordanie Jezus objawia się jako Syn Umiłowany, posłany przez Ojca, by rozpocząć misję zbawienia. Paulina Jaricot rozumiała, że mocą chrztu każdy z nas jest powołany do bycia misjonarzem we własnym środowisku. W roku jubileuszu 200-lecia Żywego Różańca odkrywamy na nowo, że nasza tożsamość wypływa z tego samego źródła wody żywej. Papież Leon XIV przypomina nam, że bycie „jedno w Chrystusie” zaczyna się właśnie w chrzcielnicy. Prośmy o odwagę, by ogień wiary zapalony na naszym chrzcie nigdy nie zgasł.

2. Objawienie Pana Jezusa na weselu w Kanie Galilejskiej

Maryja w Kanie jako pierwsza dostrzega brak i zwraca się do Syna, ucząc nas wrażliwości na potrzeby innych. Paulina Jaricot potrafiła dostrzec duchowe i materialne ubóstwo misji, tworząc genialne w swej prostocie dzieło „grosza i modlitwy”. Dziś słyszymy echo słów: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”. Nasza jedność w misji objawia się w konkretnych czynach miłości i wspólnym trwaniu przy Chrystusie. Każde „Zdrowaś Maryjo” jest jak kropla wody, którą Jezus może przemienić w wino nadziei dla świata. Modlimy się, abyśmy nigdy nie byli obojętni na wołanie tych, którym brakuje „wina” Ewangelii.

3. Głoszenie Królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia

Jezus przemierzał miasta i wioski, niosąc ogień Dobrej Nowiny, który ma moc przemienić oblicze ziemi. Błogosławiona Paulina, choć sama nie wyjechała na misję, dzięki Żywemu Różańcowi stała się ich wielką promotorką, jednocząc serca wiernych w jednym celu. Orędzie na rok 2026 wzywa nas, byśmy w świecie pełnym podziałów byli zwia-
stunami „pokoju rozbrajającego”. Nawrócenie, o którym mówi Pan, to przejście od egoizmu do wspólnoty, od „ja” do „my” w Kościele. Niech nasze wspólnoty będą żywymi ogniskami wiary, które ogrzewają wątpiących i poszukujących. Prośmy o serca zdolne do głoszenia Królestwa Bożego tam, gdzie panuje mrok.

4. Przemienienie Pana Jezusa na Górze Tabor

Na górze Tabor uczniowie oglądają blask chwały Chrystusa, który ma ich umocnić na czas próby i krzyża. Święty Paweł w *Liście do Efezjan* prosi, abyśmy zostali „mocą utwierdzeni w wewnętrznym człowieku”, co jest kluczem do przetrwania trudnych chwil. Paulina Jaricot czerpała siłę z adoracji i kontemplacji oblicza Pańskiego, co pozwalało jej znosić liczne cierpienia i upokorzenia. Misja potrzebuje ludzi „przemienionych”, których życie promieniuje obecnością Boga. Niech modlitwa przemienia naszą codzienność w czytelne świadectwo Bożej chwały.

5. Ustanowienie Eucharystii

Eucharystia to sakrament jedności, w którym stajemy się „jednym ciałem w Chrystusie”. To tutaj znajduje się centrum „zjednoczenia serc”, o którym marzyła Paulina Jaricot, tworząc Żywy Różaniec. Każda róża różańcowa jest jak wspólnota wieczernika, gdzie dzielimy się chlebem modlitwy i troską o zbawienie świata. Papież Leon XIV podkreśla, że bez komunii z Jezusem nasza misja staje się jedynie pustym hasłem. Przyjmując Chleb Życia, stajemy się zdolni do niesienia ognia miłości na krańce ziemi. Dziękujemy za 200 lat tradycji, która karmi się Eucharystią i prowadzi nas do jedności w misji.

Czytanka różańcowa

W roku 2026, gdy cały Kościół świętuje jubileusz 200-lecia powstania Żywego Różańca, stajemy przed tajemnicami światła, by na nowo odkryć geniusz bł. Pauliny Jaricot. W 1826 r. w Lyonie ta młoda kobieta zrozumiała, że misje nie potrzebują wielkich strategii, ale przede wszystkim „zjednoczenia serc”. Jej wizja piętnastoosobowych grup, z których każda odmawia dziesiątek różańca, stała się fundamentem potężnej armii modlitewnej, która od dwóch stuleci wspiera głoszenie Ewangelii na krańcach świata. Dzisiejsze hasło papieża Leona XIV: „Jedno w Chrystusie, zjednoczeni w misji”, jest bezpośrednim echem tej intuicji. Nie jesteśmy samotnymi wyspami – jesteśmy „płatkami” jednej róży, która rozkwita tam, gdzie dociera miłość Chrystusa.

Ewangelia mówi nam dziś o ogniu, który Jezus przyszedł rzucić na ziemię. Ten ogień to nie niszczący pożar, lecz żar miłości, który rozpałał serce Pauliny, gdy mimo upokorzeń i choroby niestrudzenie walczyła o godność robotników i misji. Ten sam ogień budzi w nas święty niepokój, o którym wspomina papież w swoim orędziu – niepokój, który nie pozwala nam pozostać obojętnymi na los siostr i braci nieznających jeszcze Boga. Z kolei św. Paweł w *Liście do Efezjan* modli się, byśmy zostali „mocą utwierdzeni w wewnętrznym człowieku”. To właśnie codzienna modlitwa różańcowa jest tym „umocnieniem”. Pozwala nam kontemplować oblicze Chrystusa oczami Maryi, byśmy zakorzenieni w miłości mogli stawiać się narzędziami „pokoju rozbrajającego” w świecie pełnym podziałów.

Świętując jubileusz, prosimy o odnowienie naszej gorliwości. Niech każda tajemnica światła będzie dla nas jak „misyjny grosz” – mały, lecz ofiarowany z miłością, zdolny przemienić oblicze ziemi. Bądźmy jak bł. Paulina – odważni w wierze, pokorni w służbie i zawsze zjednoczeni w modlitwie za świat, który tak bardzo potrzebuje Bożego światła.

Ks. Przemysław Robaszkiewicz, PDM

PIĄTEK – 23 X

RODZINA DLA MISJI

Komentarz na wejście

Gromadzimy się dziś przy stole eucharystycznym, by Pan nas zjednoczył. Teraz, tutaj, na tym ołtarzu chleb przemieni się w ciało, a wino w krew Pana Jezusa. Każdy z nas jest powołany, każdy ma swoją misję. Od jej spełnienia zależy nie tylko pełnia naszego szczęścia, ale również bogactwo darów – tu na ziemi i w niebie. Prośmy więc Pana, by posilił nas na drodze naszego powołania.

Modlitwa wiernych

Do Jezusa Chrystusa, który jednoczy rodzinę dzieci Bożych przy wspólnym stole, zanieśmy nasze modlitwy.

– Módlmy się za papieża Leona, biskupów, prezbiterów i wszystkich wiernych, byśmy ożywieni wiarą i rozpaleni miłością nieśli Chrystusa tym, do których posyła nas Pan Bóg. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za małżeństwa, by ich sakrament stale się odnawiał dzięki wzajemnej miłości i poświęceniu. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za rodziców, by mądrze kochali swoje dzieci, prowadząc je do Chrystusa. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za dzieci, by okazywały szacunek i posłuszeństwo rodzicom oraz miłość i pomoc rodzeństwu. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za rodziny, by stały się domowym Kościołem i miejscem przekazywania żywej wiary. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za zmarłych z naszych rodzin i za zmarłych misjonarzy, by dobry Bóg dopuścił ich do wieczystej radości. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nas samych, byśmy rozpoznali i z radością podjęli misję, którą zlecił nam Bóg. *Ciebie prosimy...*

Panie Jezu, dawco jedności i miłości, wysłuchaj naszych prośb.

Rozważania różańcowe (tajemnice bolesne)

1. Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu

W naszych rodzinach czasem doświadczamy sytuacji, które mogą być trudne i bolesne. Borykamy się z konsekwencjami naszych złych uczynków, walką z chorobą czy z własnym charakterem.

Jezus pokazuje nam, że nie trzeba lękać się chwil trudnych, jeśli są przeżywane w jedności z Bogiem, w otwarciu na Niego. Wtedy Bóg może poprowadzić nas ze złego ku większemu dobru.

Taki też jest często początek naszych misji życiowych, pełen lęków i niepokojów o przyszłość.

My tutaj i misjonarze pracujący w obcych sobie kulturach i społecznościach prosimy Cię o umocnienie na naszych drogach.

2. Biczowanie Pana Jezusa

Czasem jest tak, że ponosimy niezасłużoną karę – nawet w rodzinie. Mamy różną wrażliwość, czasem nie komunikujemy się ze sobą dobrze, nie jesteśmy uważni na drugiego. To powoduje, że raniemy innych, nawet chcąc dobrze.

Misjonarz często ponosi niezawinione trudy. Czasem takie, które przyjmuje dobrowolnie w czyjeś intencji: wyrzeczenia, modlitwę, post. Takie drobne poruszenia naszych serc poruszają Serce Boże, nie-skończenie wrażliwsze od naszego.

Panie, spraw, byśmy nie raniли się wzajemnie w rodzinach, byśmy byli uważni na drugiego człowieka, a jeśli doznajemy krzywd, byśmy z Twoją pomocą umieli przekuć je w dobro.

3. Cierniem ukoronowanie Pana Jezusa

Korona z cierni to dziwne połączenie. Korona to przecież symbol władzy i godności królewskiej, a ciernie kojarzą się nam z czymś bezużytecznym, bezowocnym, bolesnym. Żołnierze chcieli w ten sposób zakpić sobie z Jezusa, pokazując, jak marne jest Jego królestwo.

Jezus jest królem naszych serc i rodzin. Jakie one są? To trudne, ale ważne pytania. Prośmy, by Pan wziął w królowanie nasze serca i rodziny i by swoją mocą przemieniał je w królestwo Boże.

Misjonarze decydują się na trud i niewygody. Co otrzymują w zamian? Z jakiego powodu decydują się na takie życie? Po ludzku wielu rzeczy brakuje, ale jest pokój i szczęście w sercu.

Panie Jezu, króluj w naszych sercach i rodzinach, spraw, byśmy odważnie znosili niewygody życia.

4. Droga krzyżowa Pana Jezusa

Doświadczamy na co dzień w rodzinach wielu ciężarów i boleści wynikających z obowiązków, niezrozumienia, okoliczności. W takich chwilach bardzo ważna jest wierność swojej misji. Czasami trzeba zrezygnować z dodatkowych rzeczy, nie osiągniemy tego, co zaplanowaliśmy, nie będzie tak łatwo, jak zakładaliśmy, ale nie poddawajmy się.

Misjonarze w obcych sobie kulturach, miejscach i społecznościach czasem muszą zapłacić najwyższą cenę za wierność Chrystusowi. My w rodzinach często jesteśmy wezwani do białego męczeństwa. Doświadczamy sytuacji, gdy każdy dzień jest podobny do następnego, nasze codzienne obowiązki są jednostajne i monotonne.

Panie, wesprzyj naszą słabą wolę i ciało na naszych drogach, byśmy wytrwali z miłością w sercu i nie uciekali od codziennego obowiązków.

5. Śmierć Pana Jezusa na krzyżu

Czasem wydaje się, że odnieśliśmy porażkę, że coś się nie udało. To tylko ludzka ocena sytuacji. Bóg w życiu tych, którzy Mu zawierzyli i bezwarunkowo oddali swoje serce, rodziny, misje, działa i wyprowadza dobro nawet z największej porażki.

Ks. Twardowski w jednym ze swoich wierszy pisał: „Jeśli jest miłość... i śmierć się przyda”. Ta Twoja śmierć „przydała się” do zbawienia świata. Nasze małe śmierci, polegające na rezygnacji z siebie dla Ciebie, przydają się do polerowania naszej duszy i jej oczyszczania.

Spraw, Panie, byś Ty sam w naszych misjach i powołaniach podnosił nas ku niebu.

Czytanka różańcowa

Różaniec jest przedziwną modlitwą. Prostą i monotonną z jednej strony, a głęboką ze względu na sens ewangelicznych tajemnic z drugiej. Umożliwia nam wpuszczenie Boga do naszego wnętrza, w te miejsca, które są obszarem naszej misji, do naszych rodzin.

Nasze rodziny mogą robić dla misji rzeczy proste i zwykłe, takie jak ofiarowanie swojego czasu, swoich talentów, rzeczy materialnych czy datków na cele misyjne, by Pan Jezus był bardziej znany, przyjmowany i kochany.

Papieskie Dzieła Misyjne to taka organizacja, która pomaga nam odnaleźć swoje miejsce w misji Kościoła. Podpowiadają, jak zaangażować się w działania na rzecz ewangelizacji. Możemy wybrać którąś z inicjatyw skierowanych do dzieci, rodzin, seminarzystów, parafii, firm, wspólnot czy osób indywidualnych.

Głębokie wejście naszych rodzin w misję Kościoła odbywa się w naszych sercach. Przejawia się w modlitwie za misję, w wyrzeczeniach ofiarowanych w tej intencji, w trosce i gorliwości, by zanieść Chrystusa do wszystkich, którzy tego potrzebują i chcą Go przyjąć.

Rodzina z natury misyjna to taka, w której wiara jest integralną i spajającą częścią wspólnoty, gdzie zbawienie duszy jest priorytetem. Droga zbawienia to ogromna przygoda na całe życie. W tej przygodzie Pan posyła nas do innych. To otwarcie rodziny na innych jest niejako konsekwencją odwagi i radości wynikających z doświadczenia spotkania Boga w życiu każdego z członków rodziny.

Otwórzmy się na Pana Boga, zaufajmy Mu i dajmy Mu możliwość działania przez nas, a efekty naszej współpracy z Jego łaską zaskoczą cały świat.

Marta i Tadeusz Duch z synami, diec. warszawsko-praska

SOBOTA – 24 X

MŁODZIEŻOWY WOŁONTARIAT MISYJNY

Komentarz na wejście

Gromadzimy się dziś wokół ołtarza, aby celebrować tajemnicę naszej jedności w Chrystusie. To On sam nas zaprasza, abyśmy tworzyli jedno ciało, ożywiane jedną wiarą i umocnione jedną misją – misją głoszenia światu Jego miłości. Otwórzmy serca na działanie Ducha Świętego, który jednoczy różne dary i powołania, czyniąc z nas wspólnotę uczniów posłanych, by świadczyć o Ewangelii. Niech dzisiejsza liturgia umocni nas w przekonaniu, że prawdziwa jedność rodzi się z bliskości z Chrystusem i prowadzi do służby siostram i braciom. Rozpocznijmy tę świętą celebrację, prosząc o łaskę jedności i gorliwości w misji, którą Pan powierza każdemu z nas.

Modlitwa wiernych

Pełni zaufania wobec Boga, który pragnie jedności wszystkich swoich dzieci, zanieśmy do Niego nasze wspólne prośby. Niech Duch Święty prowadzi nas w modlitwie i umacnia naszą wiarę, abyśmy potrafili dostrzegać Jego działanie w Kościele i świecie.

– Módlmy się za Kościół święty, aby zjednoczony w Chrystusie potrafił odważnie głosić Ewangelię wszystkim narodom i był znakiem jedności w podzielonym świecie. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za papieża, biskupów, kapłanów i osoby konsekrowane, aby ich posługa była znakiem jedności i inspiracją do wspólnej misji w świecie. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za misjonarki i misjonarzy, którzy niosą Dobrą Nowinę tam, gdzie jest najbardziej potrzebna. Niech Bóg umacnia ich w trudnościach, chroni w niebezpieczeństwach i napełnia radością służby. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za wszystkich chrześcijan, aby przez wzajemny szacunek i współpracę dawali świadectwo, że w Chrystusie jesteśmy jednym ciałem. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za zmarłych, szczególnie tych, którzy poświęcili życie misjom. Niech Bóg przyjmie ich do swojej chwały i obdarzy pokojem wiecznym. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nas samych, zgromadzonych na tej Eucharystii, abyśmy umocnieni słowem i Ciałem Chrystusa stawali się narzędziami jedności i pokoju w codziennym życiu. *Ciebie prosimy...*

Boże, który jednoczysz rozproszone ludy i prowadzisz swój Kościół drogą Ewangelii, wysłuchaj modlitw, które z wiarą do Ciebie zanosimy. Spraw, abyśmy stawali się narzędziami Twojego pokoju i świadkami Twojej miłości w codziennym życiu. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Rozważania różańcowe (tajemnice radosne)

1. Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie

Maryja otrzymuje misję od Archanioła Gabriela. Jest zarazem matką Jezusa, nauczycielką, ale i uczennicą swojego syna.

Od chwili chrztu świętego każdy z nas otrzymał w darze Jezusa. I tak jak Maryja mamy się uczyć od Niego kochać bliźniego, przekazywać wiarę, świadczyć i jednoczyć wokół Niego innych.

2. Nawiedzenie św. Elżbiety

Maryja idzie do św. Elżbiety, by dać świadectwo prawdzie. Głosi Jezusa swoją postawą, pomocną dłońią, czynem i wysiłkiem. Niesie Go pomimo trudu, bo uwierzyła słowu.

To właśnie w spotkaniu z drugą osobą doświadczamy żywego Jezusa. Każdy wierzący, tak jak Maryja, jest powołany do niesienia i głoszenia Go innym.

3. Narodzenie Pana Jezusa

Maryja pochylała się nad swoim synem leżącym w żłóbku.

Każdy z nas jest wezwany do tego, aby pomagać słabszym, kruchym, potrzebującym pomocy i to wszędzie tam, gdzie zostaliśmy posłani. W każdym mamy widzieć Jezusa, nieść nadzieję oraz podejmować trud pomocy. To dzięki Jezusowi jesteśmy posłani, by jednoczyć się wokół Niego, ale i dla Niego.

4. Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni

Maryja z Józefem ofiarują Bogu to, co mają najcenniejsze, swojego Syna.

Jesteśmy wezwani do ofiarowania Bogu tego wszystkiego, co mamy. Tylko przemienieni i nawróceni możemy być świadkami miłości Jezusa Chrystusa. Miłość ta uzdalnia nas do dostrzegania w drugim człowieku Jezusa i wskazuje cel: głoszenie Dobrej Nowiny każdemu, kto jest zagubiony.

5. Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni

Maryja z Józefem po kilku dniach znaleźli Jezusa.

Jesteśmy wezwani do szukania tego, co zaginęło. Jesteśmy wezwani do podjęcia wysiłku, by znaleźć Jezusa ze względu na to, kim jesteśmy i jacy jesteśmy, skąd pochodzimy i jaki jest nasz status. Bo to, co nas łączy i jednoczy w inności, to Chrystus, który stanowi jedno z Bogiem.

Czytanka różańcowa

Kolejny dzień Tygodnia Misyjnego zaprasza nas, abyśmy spojrzeli na Kościół oczami Maryi – Matki, która widzi swoje dzieci rozproszone po całym świecie, a jednak złączone jednym sercem. Gdy bierzemy do ręki różaniec, wchodzimy w Jej szkołę modlitwy. To Ona uczy nas patrzeć na świat tak, jak patrzył Jej Syn: z miłością, współczuciem i pragnieniem zbawienia każdego człowieka. Każde „Zdrowaś Maryjo” jest

jak krok, który stawiamy razem z Nią, aby nieść światło Ewangelii tam, gdzie jest ciemno, i nadzieję tam, gdzie jej brakuje.

Hasło tego roku „Jedno w Chrystusie, zjednoczeni w misji” nabiera szczególnej mocy właśnie w modlitwie różańcowej. Różaniec jednoczy nas z Maryją, ale także z całym Kościołem: z misjonarzami pracującymi w odległych krajach, z chrześcijanami, którzy modlą się w ukryciu, z rodzinami, które dopiero poznają wiarę, i z tymi, którzy cierpią z powodu prześladowań. Kiedy przesuwamy paciorki różańca, dotykamy duchowo dłoni tych wszystkich ludzi. W tej modlitwie naprawdę stajemy się jedno, choć nie znamy ich imion, choć nigdy ich nie spotkamy, łączy nas Chrystus i Jego Matka.

Maryja, która towarzyszyła Jezusowi w Jego ziemskiej misji, towarzyszy także misji Kościoła. Ona była pierwszą, która zaniósła Chrystusa innym, niosła Go w swoim łonie do Elżbiety, niosła Go w sercu pod krzyż, niosła Go w modlitwie po Jego zmartwychwstaniu. Dziś uczy nas, że misja zaczyna się od słuchania Boga, od pokornego „fiat”, od gotowości, by iść tam, gdzie On nas prowadzi. Modląc się dziś na różańcu, prosimy Maryję, aby otoczyła swoją opieką wszystkich misjonarzy, szczególnie tych, którzy pracują w niebezpiecznych i ubogich miejscach. Prosimy, aby umacniała młode wspólnoty Kościoła, aby pocieszała prześladowanych, aby prowadziła tych, którzy szukają Boga, choć jeszcze Go nie znają.

Niech ten dziesiątek różańca będzie naszą odpowiedzią na wezwanie Kościoła. Niech będzie wyrazem naszej jedności z Maryją i z całym światem, który potrzebuje Ewangelii. Niech stanie się modlitwą, która jednoczy nas w Chrystusie i uzdalnia do misji, którą On nam powierza.

S. Joanna Krupa CSSMA

KATECHEZY DLA UCZNIÓW KLAS 7-8 I DLA UCZNIÓW SZKÓŁ PONADPODSTAWOWYCH

KATECHEZA DLA UCZNIÓW KLAS 7-8

Temat: *Jedno w Chrystusie, zjednoczeni w misji. Idziemy razem, by głosić, żyć i dzielić się wiarą.*

I. Cele ogólne

- Uczeń wyjaśnia termin jedności w Kościele jako podstawy misji.
- Uczeń analizuje nakaz misyjny Chrystusa (Mt 28,19-20).
- Uczeń analizuje orędzie papieża Leona XIV na 100. Światowy Dzień Misyjny.
- Uczeń poznaje postacie związane ze światem misji: św. Teresę od Dzieciątka Jezus i Franciszka Ksawerego.

II. Cele szczegółowe

- Uczeń wskazuje, jak konkretnie może wspierać misję jako nastolatek.
- Uczeń kształtuje w sobie postawę odpowiedzialności i solidarności z krajami misyjnymi i rówieśnikami w krajach misyjnych.
- Uczeń rozumie swoją wiarę jako fundament wspólnotowej działalności charytatywnej.

III. Metody pracy

- Burza mózgów („Co nas łączy w Chrystusie?”).
- Puzzle (elementy puzzli, na których uczniowie wypisują swoje talenty, na środku postać Jezusa, który łączy nas w jedno).
- Praca z tekstem biblijnym i orędziem papieskim.
- Praca w grupach z życiorysami Teresy od Dzieciątka Jezus i Franciszka Ksawerego.

IV. Pomoce dydaktyczne

Fragmenty Pisma Świętego, fragmenty orędzia papieża Leona XIV na 100. Światowy Dzień Misyjny, puzzle, postać św. Teresy od Dzieciątka Jezus i św. Franciszka Ksawerego.

V. Przebieg zajęć

1. Wprowadzenie

Katecheta wita uczniów i zaprasza do wspólnej modlitwy dziękczynnej za dar chrztu św. oraz wiary (załącznik nr 1). Wręcza każdemu uczniowi tekst nakazu misyjnego Pana Jezusa (załącznik nr 2) i zaczyna pogadankę.

Właściwym uzasadnieniem misyjnej działalności Kościoła jest nakaz samego Chrystusa: „Idźcie i nauczajcie wszystkie narody” (Mt 28,19). Misje nie są więc czymś dodatkowym i ubocznym w życiu Kościoła, nie są przeznaczone tylko dla kilku osób wyjeżdżających do dalekich krajów, ale są zadaniem również ludzi młodych. Kościół jest misyjny, ma przekazywać innym miłość i światło, których sam doświadczył. Celem jest głoszenie Ewangelii każdemu i na wszelki możliwy sposób.

2. Rozwinięcie

Katecheta rozpoczyna burzę mózgów, zadając uczniom pytanie, co nas łączy jako ludzi wierzących. Wszystkie odpowiedzi są zapisywane na tablicy. Trzeba tak poprowadzić pogadankę, by pojawiło się słowo „chrzest”.

Katecheta kontynuuje. Tym, co prowadzi nas do spełniania tego nakazu, jest chrzest, który łączy nas w jedno z Chrystusem i z naszymi braćmi i siostrami. Chrzest uczynił nas Bożymi dziećmi, członkami Kościoła – Ciała Pana Jezusa.

Katecheta wręcza każdemu uczniowi jeden pusty element puzzli i kontynuuje.

Każdy z nas jest inny, ma różne talenty, pasje, w jednym odnajduje się szybciej, ktoś w innej rzeczy jest lepszy. Bez tego elementu puzzli obraz jest niepełny. Każdy z nas ma swoje zadanie w Kościele, swoją szczególną misję. Uczniowie zapisują swój talent na swojej części układanki i przyklejają na tablicę. Kiedy już wszystkie elementy są na tablicy, naklejamy na nich postać Pana Jezusa (załącznik 3).

Katecheta dzieli klasę na dwie grupy: jedna otrzymuje życiorys św. Franciszka Ksawerego i pierwszy fragment orędzia na 100. Światowy Dzień Misyjny, a druga grupa – życiorys św. Teresy od Dzieciątka Jezus i drugi fragment orędzia (załącznik nr 5).

<https://www.misje.pl/artykuly/patroni-misyjni/sw-franciszek-ksawery>
<https://www.misje.pl/artykuly/patroni-misyjni/sw-teresa-od-dzieciatka-jezus>

Uczniowie odpowiadają na pytania:

- W czym mogę naśladować św. Teresę od Dzieciątka Jezus/św. Franciszka Ksawerego?
- Jak ja jako nastolatek mogę być misjonarzem, co mogę zrobić?
- Jakie konkretne wskazanie daje nam papież Leon XIV w orędziu?

3. Wnioski

Każdy ochrzczony jest „misjonarzem” odpowiedzialnym za budowanie jedności i przekazywanie wiary. Święci patronowie pomagają nam dostrzec nie nasze braki i różnice, ale szanse i możliwości działania. Każdy z nas może być misjonarzem na swoim małym podwórku. Dzięki modlitwie i ofiarom stajemy się częścią globalnej wspólnoty, a współczesna misja każdego ochrzczonego ma być zapraszaniem z miłością, jak mówił papież Franciszek

4. Zakończenie

Wspólna modlitwa w intencji misjonarzy i o jedność wszystkich chrześcijan.

Załącznik nr 1

Panie Jezu Chryste, dziękuję Ci za łaskę Chrztu Świętego, który uczynił mnie dzieckiem Bożym i włączył do wspólnoty Kościoła.

Wierzę, że przez chrzest stałem/am się Twoją własnością. Dziś, jako młody człowiek, chcę na nowo wyrzec się zła i potwierdzić moją wiarę. Proszę, umacniaj mnie w postanowieniu zachowywania Twoich przykazań. Spraw, abym na co dzień pamiętał/a o mojej godności dziecka Bożego i dawał/a świadectwo prawdzie w moim środowisku – wśród kolegów, w szkole i w rodzinie. Prowadź mnie swoimi ścieżkami i nie pozwól mi nigdy odejść od Ciebie. Amen.

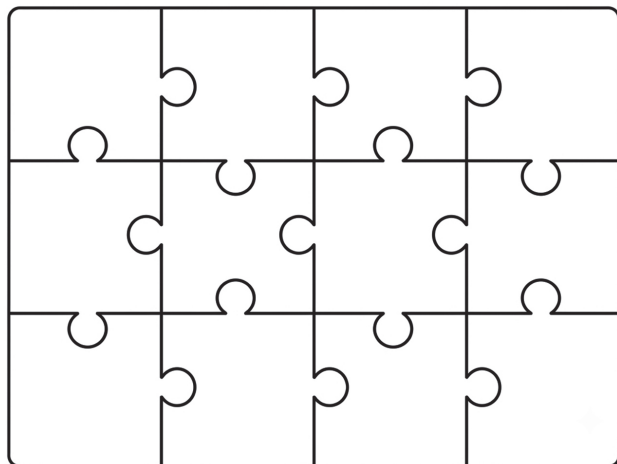
Załącznik nr 2

„Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata”.

Załącznik nr 3

Załącznik nr 4

Załącznik nr 5

GRUPA I

Jedność uczniów nie jest celem samym w sobie: jest ona podporządkowana misji. Jezus wyraźnie to potwierdza: „By świat uwierzył, że Ty Mnie posłałeś” (J 17, 21). To właśnie w świadectwie wspólnoty pojednanej, braterskiej i solidarnej głoszenie Ewangelii zyskuje największą moc.

W tej perspektywie warto przypomnieć zawołanie bł. Pawła Manny: „Cały Kościół dla nawrócenia całego świata”. Wyraża ono w syntetyczny sposób ideał, który ożywił powstanie w 1916 r. Papieskiej Unii Misyjnej. W 110. rocznicę jej założenia kieruję ku niej moją wdzięczność i błogosławieństwo za zaangażowanie w animowanie i formowanie ducha misyjnego kapłanów, osób konsekrowanych i wiernych świec-

kich, sprzyjając zjednoczeniu wszystkich sił ewangelizacyjnych. Nikt z ochrzczonych nie jest bowiem wyłączony z misji ani nie powinien być na nią obojętny: wszyscy – każdy zgodnie ze swoim powołaniem i stanem życia – uczestniczą w wielkim dziele, które Chrystus powierza swojemu Kościołowi. Jak wielokrotnie przypominał Papież Franciszek, głoszenie Ewangelii jest zawsze działaniem zespołowym, wspólnotowym, synodalnym.

Dlatego też zjednoczenie w misji oznacza strzeżenie i podtrzymywanie duchowości komunii i współpracy misyjnej. Wzrastając każdego dnia w takiej postawie, uczymy się dzięki łasce Bożej patrzeć na naszych braci i siostry oczyma wiary, z radością rozpoznawać dobro, które Duch wzbudza w każdym, przyjmować różnorodność jako bogactwo, nosić nawzajem brzemiona i zawsze szukać jedności, która pochodzi z wysoka. Wszyscy bowiem mamy jedną misję pochodzącą od „jednego Pana, jednej wiary, jednego chrztu, jednego Boga i Ojca wszystkich, który [jest i działa] ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich” (por. Ef 4, 5-6). Ta duchowość stanowi codzienną formę uczniostwa misyjnego. Pomaga nam ona odzyskać uniwersalną wizję misji ewangelizacyjnej Kościoła, chroniąc przed brakiem koordynacji i podziałami na frakcje – „Ja jestem od Pawła”, „ja od Apollosa” – pomiędzy wyznawcami jedynego Pana (por. 1 Kor 1, 10-12).

Jedność misyjna nie powinna być, oczywiście, rozumiana jako jednolitość, ale jako zbieżność różnych charyzmatów zmierzających do tego samego celu: uczynić widzialną miłość Chrystusa i zaprosić wszystkich do spotkania z Nim. Ewangelizacja urzeczywistnia się wówczas, gdy lokalne wspólnoty współpracują ze sobą, a różnice kulturowe, duchowe i liturgiczne znajdują pełny i harmonijny wyraz w tej samej wierze. Zachęcam zatem instytucje i wspólnoty kościelne do pogłębiania misyjnej komunii eklezjalnej i do kreatywnego rozwijania konkretnych form współpracy dla misji i w ramach misji.

GRUPA II

Jeśli jedność jest warunkiem misji, to miłość jest jej istotą. Dobra Nowina, którą mamy głosić światu, nie jest jakimś abstrakcyjnym ideałem: jest to Ewangelia wiernej miłości Boga, wcielonej w oblicze i życie Jezusa Chrystusa.

Misja uczniów i całego Kościoła jest przedłużeniem – w Duchu Świętym – misji Chrystusa: misji zrodzonej z miłości, żyjącej miłością i prowadzącej do miłości. Sam Pan, w swojej modlitwie do Ojca przed Męką, wzywając uczniów do jedności, tak konkluduje: „Aby miłość, którą Ty Mnie umiłowałeś, w nich była i Ja w nich” (J 17, 26). Apostołowie ewangelizowali potem, przynagleni miłością Chrystusa i dla Chrystusa (por. 2 Kor 5, 14). Podobnie, na przestrzeni wieków, rzesze chrześcijan, męczenników, wyznawców i misjonarzy oddawały życie, aby świat poznał tę Bożą miłość. W ten sposób misja ewangelizacyjna Kościoła trwa dalej pod przewodnictwem Ducha Świętego, Ducha miłości, aż do końca czasów.

Chciałbym zatem szczególnie podziękować współczesnym misjonarzom i misjonarkom ad gentes: osobom, które – podobnie jak św. Franciszek Ksawery – opuściły swoją ojczyznę, rodziny i wszelkie zabezpieczenia, aby głosić Ewangelię, niosąc Chrystusa i Jego miłość w miejsca często trudne, biedne, naznaczone konfliktami lub odległe kulturowo. Nadal z radością poświęcają się swojej misji, pomimo przeciwności i ludzkich ograniczeń, ponieważ wiedzą, że sam Chrystus ze swoją Ewangelią jest największym bogactwem, jakim trzeba się dzielić. Swoją wytrwałością ukazują, że miłość Boga jest silniejsza od wszelkich barier. Świat wciąż potrzebuje tych odważnych świadków Chrystusa, a wspólnoty kościelne nadal potrzebują nowych powołań misyjnych, które zawsze powinny nam leżeć na sercu i o które trzeba modlić się nieustannie do Ojca. Niech On udzieli nam daru ludzi młodych i doro-

słych, gotowych porzucić wszystko, aby podążać za Chrystusem drogą ewangelizacji aż po krańce ziemi!

Pełen podziwu dla misjonek i misjonarzy kieruję szczególny apel do całego Kościoła: abyśmy wszyscy zjednoczyli się z nimi w misji ewangelizacyjnej poprzez świadectwo życia w Chrystusie, modlitwę i nasze zaangażowanie w misję. Często – jak wiemy – „Miłość nie jest kochana”, jak powiedział św. Franciszek z Asyżu, którego szczególnie wspominamy w osiemsetną rocznicę jego przejścia do nieba. Pozwólmy się zarazić jego pragnieniem życia w miłości Pana i przekazywania jej bliskim i dalekim, ponieważ, jak twierdził, „wielce należy miłować miłość Tego, który nas wielce umiłował” (Św. Bonawentura, Życiorys większy św. Franciszka z Asyżu, IX, 1). Niech także i nas pobudza gorliwość św. Teresy od Dzieciątka Jezus, która postanowiła kontynuować swoją misję nawet po śmierci, oświadczając: „W niebie będę żywić te same pragnienia, co na ziemi: kochać Jezusa i sprawiać, by Go kochano” (*List do księdza M. Bellière’a*, 24 lutego 1897).

Poruszeni tymi świadectwami, zaangażujemy się wszyscy – każdy zgodnie z własnym powołaniem i otrzymanymi darami – w wielką misję ewangelizacyjną, która jest zawsze dziełem miłości. Wasze modlitwy i konkretne wsparcie, zwłaszcza z okazji Światowego Dnia Misyjnego, będą wielką pomocą w niesieniu Ewangelii Bożej miłości wszystkim, a zwłaszcza najuboższym i najbardziej potrzebującym. Każdy dar, nawet najmniejszy, niech się stanie wymownym aktem misyjnej komunii. Dlatego ponawiam raz jeszcze moje serdeczne podziękowania „za wszystko, co będziecie czynić, aby pomóc mi pomagać misjonarzom na całym świecie” (Przesłanie wideo z okazji Światowego Dnia Misyjnego 2025).

S. Lidia Pociask OP

KONSPEKT KATECHEZY DLA UCZNIÓW SZKOŁY PONADPODSTAWOWEJ

Temat katechezy: „Jedno w Chrystusie, zjednoczeni w misji”

(Na podstawie *Orędzia Ojca Świętego Leona XIV na Światowy Dzień Misyjny 2026*)

I. Cele katechetyczne (ogólne)

- ukazanie Jezusa Chrystusa jako źródła jedności Kościoła;
- ukazanie, że jedność z Chrystusem prowadzi do działalności misyjnej Kościoła;
- przypomnienie prawdy o misyjnej naturze Kościoła;
- kształtowanie postawy odpowiedzialności za dzieło misyjne i troski o jedność.

II. Cele szczegółowe

Uczeń:

- rozumie wspólnotowy wymiar Kościoła;
- potrafi wyjaśnić, na czym polega jedność i misyjność Kościoła;
- zna główne treści *Orędzia Ojca Świętego Leona XIV na Światowy Dzień Misyjny 2026*;
- dostrzega znaczenie miłości jako istoty misji;
- kształtuje postawę wdzięczności i odpowiedzialności za dzieło misyjne Kościoła.

III. Treści – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- samodzielnie wyjaśnia, na czym polega jedność i misyjność wspólnoty Kościoła;
- rozumie swoje osobiste powołanie misyjne wynikające z chrztu;

- zna rolę misjonarzy i Papieskich Dzieł Misyjnych;
- wykazuje gotowość do zaangażowania w życie i misję Kościoła (modlitwa, świadectwo, pomoc).

IV. Metody pracy: rozmowa kierowana, praca z tekstem źródłowym, praca w grupach, modlitwa.

V. Przebieg katechezy

1. Czynności organizacyjne

2. Modlitwa na rozpoczęcie – modlitwa o jedność chrześcijan (np. „Ojcze nasz”)

3. Wprowadzenie – aktywizacja (pojęcie wspólnoty)

Katecheta prowadzi rozmowę na temat wspólnoty:

- Czym jest wspólnota i jakie są jej rodzaje (formalna – klasa, naturalna – rodzina, umowna – Kościół, wspólnota sportowa, zainteresowań);
- Czym różni się wspólnota Kościoła od innych wspólnot, co łączy chrześcijan.

Podkreślenie, że fundamentem jedności jest chrzest, który czyni nas członkami jednego Ciała Chrystusa (por. 1 Kor 12,12-13) i prowadzi do zaangażowania w misyjny wymiar Kościoła.

4. Rozwinięcie – treści katechetyczne

a) Wprowadzenie do papieskiego orędzia

Katecheta wyjaśnia rolę Nauczycielskiego Urzędu Kościoła i przedstawia *Orędzie Ojca Świętego Leona XIV na 100. Światowy Dzień Misyjny*.

b) Praca w grupach z tekstem orędzia

Podział klasy na trzy grupy

Grupa I

„Jedno w Chrystusie. Uczniowie-misjonarze zjednoczeni w Nim oraz z braćmi i siostrami”

Pytanie: Na czym polega tajemnica jedności z Chrystusem jako centrum życia misyjnego?

Wnioski uczniów:

- dążenie do jedności z Trójcą Świętą;
- życie sakramentalne i słuchanie Słowa Bożego;
- postawa odpowiedzialności misyjnej;
- prawdziwe zjednoczenie z Chrystusem, który jest centrum życia osobistego i wspólnotowego.

Grupa II

„Zjednoczeni w misji. Aby świat uwierzył w Chrystusa Pana”

Pytanie: Co znaczy być zjednoczonym w misji?

Wnioski uczniów:

- celem misji jest doprowadzenie ludzi do wiary w Chrystusa;
- świadectwo wspólnoty pojednanej, braterskiej i solidarnej;
- misyjność jako wspólne, zespołowe działanie Kościoła;
- znaczenie duchowości komunii;
- rola Papieskich Dzieł Misyjnych jako znaku jedności i współpracy misyjnej Kościoła.

Grupa III

„Misja miłości. Głosić, żyć i dzielić się wierną miłością Boga”

Pytanie: Dlaczego miłość jest istotą misji?

Wnioski uczniów:

- misja Kościoła wypływa z miłości Boga objawionej w Chrystusie;
- głoszenie Ewangelii dokonuje się przez świadectwo życia, modlitwę i czyn;
- przykład misjonarzy jako świadków miłości silniejszej niż trudności;
- każdy ochrzczony jest zaproszony do udziału w misji według swojego powołania.

5. Podsumowanie i utrwalenie treści

- Katecheta podkreśla, że różnorodność darów, charyzmatów i talentów nie dzieli Kościoła, lecz go ubogaca.
- Jako przykład wskazuje Żywy Różaniec (bł. Paulina Jaricot) jako sieć modlitwy jednoczącej wiernych na całym świecie.
- Zostaje również podkreślona rola Papieskich Dzieł Misyjnych jako znaków jedności i misyjnej komunii Kościoła.
- Jedność w Chrystusie prowadzi do wspólnego wypełniania wezwania: „Idźcie na cały świat i głoście Ewangelię” (Mk 16,15).
- Każdy jest misjonarzem – przez modlitwę, ofiarę i świadectwo życia.

6. Modlitwa na zakończenie

Modlitwa za misje i misjonarzy z orędzia misyjnego Leona XIV (tekst znajduje się w oddzielnym załączniku z orędziem).

7. Zadanie domowe/praktyczne

Konkretny gest jedności, np.

- modlitwa za osobę, z którą mam trudną relację;
- wsparcie materialne lub duchowe dzieła misyjnego;
- świadomy udział w modlitwie za misjonarzy.

O. Juan Carlos Araya Carmona IMC

DODATEK DLA DZIECI

WSTĘP

Przedostatnia niedziela października 2026 r. będzie dla nas wyjątkowa. Obchodzimy wówczas 100. rocznicę Niedzieli Misyjnej, znanej także jako Światowy Dzień Misyjny. To 100 lat wspólnej modlitwy, troski i odpowiedzialności za misje oraz misjonarzy na całym świecie. Ten piękny jubileusz zaprasza nas nie tylko do wdzięczności za wszelkie dokonane dobro, ale także do odnowienia w sobie misyjnego zapału do działania.

Zarówno w tym dniu, jak i podczas następującego po nim Tygodnia Misyjnego chcemy przypominać, że każdy ochrzczony jest posłany. Warto budować tę świadomość już od najmłodszych lat, przekazując dzieciom i młodzieży, że również oni mogą być misjonarzami, zaczynając od drobnych gestów: modlitwy, dobrego słowa, pomocy potrzebującym oraz wrażliwości i otwartości na drugiego człowieka.

Tworząc niniejszy „Dodatek dla dzieci”, przekazujemy gotowe treści, które pomogą przygotować się do przeżywania tego wyjątkowego czasu. Znajdują się w nim:

- wskazówki, jak przygotować Kolorowy Tydzień Misyjny w szkole lub parafii, wraz z linkiem do dysku zawierającego pomoce (*grafiki, bajki – opowiadania z różnych kontynentów oraz propozycje modlitw*),
- konspekty katechez (*dla klas I–III i dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych oraz dla klas IV–VI*),
- rozważania różańcowe dla dzieci,
- tekst obrzędu przyjęcia dzieci do PDMD,

- informacje dotyczące projektów, które udało się zrealizować w 2024 r. dzięki ofiarom złożonym na cele PDMD,
- a także przesłanie s. Inês Paulo Albino, sekretarz generalnej PDMD.

Pragniemy nieustannie podkreślać, że zaangażowanie dzieci jest niezwykle ważne w budowaniu naszej misyjnej wspólnoty. Z dziecięcej modlitwy, ofiarności, ciekawości świata oraz gotowości do czynienia dobra na różne sposoby rodzą się piękne owoce i świadectwo, które porusza niejednego dorosłego człowieka.

Oprócz spotkań w Kołach i Ogniskach Misyjnych, wspólnej modlitwy różańcowej czy udziału we Mszy Świętej z misyjnym akcentem (*teksty przeznaczone na Mszę św. z udziałem dzieci znajdują się w części **LITURGIA MSZY ŚW. DLA DZIECI***) zachęcamy do zorganizowania **KOLOROWEGO TYGODNIA MISYJNEGO**, który z roku na rok cieszy się coraz większym zainteresowaniem. Niech Wasze miejscowości, szkoły i parafie staną się widzialnym znakiem jedności i radości płynącej z wiary.

Zapraszamy także do odwiedzania strony internetowej Papieskich Dzieł Misyjnych (www.missio.org.pl) oraz naszych profili w mediach społecznościowych, na których na bieżąco publikujemy inspirujące treści i materiały wspierające formację oraz animację misyjną.

Niech jubileusz 100-lecia Światowego Dnia Misyjnego oraz Tydzień Misyjny będą dla nas wszystkich pięknym czasem jedności i duchowej łączności z Kościołem na całym świecie!

Z pamięcią w modlitwie
Sekretariat Krajowy PDMD

KOLOROWY TYDZIEŃ MISYJNY

Zapraszamy do wspólnego przeżywania Tygodnia Misyjnego w szkołach, przedszkolach i parafiach!

Zachęcamy, by każdego dnia od poniedziałku do piątku towarzyszył wam jeden kolor symbolizujący wybrany kontynent, który będziecie poznawać razem z dziećmi. Warto również przez te pięć dni zorganizować „misyjną przerwę”, podczas której odmówicie jedną tajemnicę („dziesiątkę”) *Różańca* w intencji misjonarzy posługujących na danym kontynencie.

Do każdego kontynentu przygotowana jest również krótka modlitwa, napisana przez abp. Fultona Sheena, oraz wizerunek Matki Bożej. W czasie modlitwy oraz poznawania kontynentu można również wykorzystać pomoce multimedialne, np. w postaci zdjęć z danego kontynentu. Teksty modlitwy, wizerunki oraz zdjęcia są do pobrania na naszym dysku:

https://bit.ly/TM2026_PDMD

Oprócz „misyjnej przerwy” i przebierania się w kolory misyjne zachęcamy również do przygotowania wcześniej gazetek ściennych oraz przeprowadzenia lekcji lub spotkań nt. Tygodnia Misyjnego, znaczenia kolorów misyjnych czy przypomnienia nazw kontynentów, włączając w akcję nauczycieli innych przedmiotów: geografii, biologii, języków obcych czy języka polskiego.

Jeśli zdecydujecie się zorganizować Kolorowy Tydzień Misyjny, podzielcie się koniecznie owocami waszej pracy – z innymi nauczycielami, animatorami i oczywiście z nami!

Czekamy na wasze zdjęcia i krótkie relacje – prześlijcie je na adres pdmd@missio.org.pl.

WAŻNE!

- Prosimy o przysyłanie kilku wybranych zdjęć **wyłącznie drogą mailową**. Zdjęcia przesyłane do nas za pośrednictwem mediów społecznościowych tracą jakość.
- Wybierzcie kilka najlepszych, wyraźnych zdjęć, następnie prześlijcie je **w jednym mailu**. Jeśli pliki są zbyt duże, zachęcamy do przesłania ich za pomocą dysku WeTransfer lub Google Dysk (w przypadku tego dysku prosimy pamiętać, by link nie był ograniczony. Kliknij „udostępnij”, następnie zmień ustawienie na „każda osoba mająca link” → wybierz opcję „przeglądający”).
- Abyśmy mogli zgodnie z obowiązującym prawem zachowywać Państwa dane oraz publikować zdjęcia osób niepełnoletnich, potrzebne jest podpisanie odpowiednich zgód RODO. Rodzice dzieci podpisują zgody, a opiekun grupy zaświadczenie dotyczące posiadania ww. zgód i przesyła skan niniejszego **zaświadczenia** razem ze zdjęciami i relacją na maila (zgody zostają u opiekuna, w mailu do nas prosimy o przesłanie jedynie skanu zaświadczenia). Oba dokumenty dostępne są do pobrania na dysku:

https://bit.ly/TM2026_PDMD

- **W skrócie** – opiekun/animador grupy przesyła 3 elementy: kilka zdjęć, relację (kilka zdań, informacji, skąd jest grupa, co udało się zrobić itd.) oraz skan zaświadczenia o posiadaniu zgód RODO.

Już teraz dziękujemy za wasze serca gotowe do dawania misyjnego świadectwa!

Życzymy udanego, pełnego pięknych przeżyć i doświadczeń Kolorowego Tygodnia Misyjnego!

KATECHEZA MISYJNA DLA KLAS I–III ORAZ DLA DZIECI O SPECJALNYCH POTRZEBACH EDUKACYJNYCH

TEMAT: JEDNO W CHRYSZCIE – ZJEDNOCZENI W MISJI

Cele katechetyczne (wymagania ogólne):

- ukazanie działalności misyjnej Kościoła;
- motywowanie do modlitwy za misjonarzy i misje;
- budzenie świadomości wspólnoty.

Cele szczegółowe:

- poznanie treści tekstów biblijnych o działalności Pana Jezusa;
- potrzeba wdzięczności za obecność Pana Jezusa we wspólnocie Kościoła;
- zwrócenie uwagi uczniów na potrzeby innych osób w Kościele;
- uwrażliwienie na potrzeby mieszkańców krajów misyjnych;
- umiejętność wymienienia patronów misji.

Treści – wymagania szczegółowe:

- Uczeń:
- wyjaśnia treść posłania misyjnego Pana Jezusa;
 - wie, kim jest misjonarz i czym się zajmuje;
 - wie, w jaki sposób dziecko może pomagać misjonarzom;
 - opisuje Kościół jako wspólnotę ludzi wierzących;
 - wie, że wspólnota Kościoła obejmuje całą ziemię.

Metody:

- rozmowa kierowana, karta pracy;
- pokaz, film;
- śpiew.

Pomoce:

- wydruki z załączników;
- komputer do odtworzenia, tablica multimedialna, projektor;
- Pismo Święte lub wydruk fragmentu.

PRZEBIEG LEKCJI

1. Rozpoczęcie lekcji

Powitanie dzieci i zaproszenie do wspólnej modlitwy – zawierzenie dnia i lekcji Panu Jezusowi, czynności organizacyjne (temat, lista obecności).

2. Wprowadzenie

W Kościele na każdy rok dostajemy do przepracowania inny temat. Obecnie towarzyszy nam hasło „Uczniowie-misjonarze”. Katecheta pokazuje logo roku duszpasterskiego 2025/2026 ([załącznik 1](#)).

W nawiązaniu do logo wraz z uczniami zastanawia się: Kim jest uczeń? Jak zachowuje się uczeń Pana Jezusa? W jaki sposób może naśladować swojego Mistrza? Pyta, w jaki sposób można naśladować również nauczycieli w ich codziennym życiu. Ukazuje Pana Jezusa jako najlepszego Nauczyciela. Nawiązuje do tego, że misjonarz jest uczniem Pana Jezusa, który wypełnia Jego nakaz misyjny. Prezentuje tekst nakazu misyjnego z Biblii: Mt 28, 16–20 lub [załącznika 2](#).

3. Rozwinięcie

W posłaniu misyjnym Pan Jezus posyła swoich uczniów, by udali się do ludzi, którzy jeszcze Go nie znają, i mówili o Jego miłości i dobroci, by udzielali chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, dzięki któremu stajemy się dziećmi Bożymi. Od tej chwili każdy z nas zostaje zaproszony do jedynej w swoim rodzaju relacji z Jezusem, z którym od chrztu żyjemy w jedności. Oznacza to, że wszyscy ludzie, którzy przyjęli chrzest, należą do rodziny Pana Boga. Taką wspólnotę ochrzczonych nazywamy Kościołem (pisanym przez duże „K”). Oczywiście nie chodzi tu o budynek, lecz o ludzi wierzących w Boga. Poprzez sakrament chrztu zostaliśmy zatem włączeni do wspólnoty Kościoła i staliśmy się dziećmi Bożymi. Od tej chwili tworzymy więc wspólnotę jedności ze wszystkimi ludźmi żyjącymi na całym świecie, którzy przyjęli chrzest.

Nie każdy jednak miał możliwość poznać i spotkać w swym życiu Pana Boga, dlatego tak istotne jest, by można było innym ludziom mówić o Nim. Każdy z nas ma takie zadanie, czyli misje (można odtworzyć piosenkę z załącznika 3 <https://youtu.be/fbT06RK1NyQ?si=CLoB8g-pldFmU5g7D>).

Zadaniem i misją lekarza jest leczenie ludzi. Żołnierza – obrona granic. Policjanta – dbanie o bezpieczeństwo. Strażaka – gaszenie pożarów. Nauczyciela – nauka dzieci. Ucznia – zdobywanie wiedzy. Takie specjalne zadanie ma każdy człowiek.

A ponieważ na świecie jest jeszcze wiele miejsc, gdzie nie słyszano o Panu Jezusie i nieznana jest Jego nauka, są ludzie, którzy wyjeżdżają z własnego kraju, by mówić innym o Bogu, by głosić i pokazywać Jego miłość, troskę i dobro. Jak nazywamy takich ludzi, dowiemy się, rozwiązując zadania na karcie pracy (załącznik 4a lub 4b – do wyboru).

Człowiek wyjeżdżający na misje to misjonarz. Kim właściwie jest misjonarz?

Jest to osoba, która ma do wykonania jakieś ważne zadanie, a misja to właśnie zadanie do wykonania lub miejsce, gdzie się je wykonuje. Ksiądz czy siostra zakonna, którzy wyjeżdżają, by głosić naukę Pana Jezusa, to misjonarze. Często na takie misje udają się też ludzie świeccy: lekarze, pielęgniarki czy nauczyciele, którzy we współpracy z księżmi czy siostrami zakonnymi pokazują Pana Boga i Jego miłość. Zakładają szpitale czy szkoły, w których pomagają innym. Takie osoby często wyjeżdżają na wiele lat, muszą się nauczyć nowego języka, kultury i obyczajów, jakie panują w kraju, do którego udają się na misje. Praca misjonarza jest bardzo trudna, a zdarza się, że także niebezpieczna. Dlatego potrzebują oni pomocy i opieki innych. Osobami, które opiekowały się misjonarzami, ale nie wyjeżdżały z własnego kraju, a nawet domu, byli: siostra zakonna św. Teresa z Lisieux, nazywana Małą Tereską, młoda dziewczyna bł. Paulina Jaricot oraz św. Karol Acutis. Poznanie ich, oglądając krótkie filmiki (załącznik 5).

Mała Tereska: <https://youtu.be/QsEHUGZRJ5g>
bł. Paulina Jaricot: <https://youtu.be/1IRSjuZTV0k>
św. Karol Acutis: <https://youtu.be/QmWq-6fIQiA>

Można powiedzieć, że każdy z nas jest misjonarzem, ponieważ wszyscy jako ochrzczeni mamy misyjne zadania do wykonania. To ważne i odpowiedzialne zadanie – dawać świadectwo bycia uczniem i przyjacielem Pana Jezusa.

4. Podsumowanie

We wspólnocie Kościoła jesteśmy odpowiedzialni za siebie nawzajem, ponieważ tworzymy jedność, wspólnotę. Stajemy się misjonarzami poprzez pomoc innym i troskę o nich. Jak możemy we wspólnocie wesprzeć misjonarzy? Może to być:

- modlitwa za misjonarzy;
- ofiara na misję;
- włączenie się w akcję Dzieci Komunię Dzieciom Misji;
- modlitwa i udział w Tygodniu Misyjnym;
- udział w akcji Kolędnicy Misyjni.

Często nasza rezygnacja z jakiejś małej przyjemności dla nas jest niewielka, a ofiarowana dla misji znaczy bardzo dużo dla innych.

Na zakończenie naszej katechezy pomódlmy się o otwartość serca na potrzeby innych osób i gotowość pomocy misjonarzom.

Dowolna modlitwa na zakończenie.

*Agnieszka Surowiec
diecezja radomska*

https://bit.ly/TM2026_PDMD

Załącznik 1

ZALĄCZNIK NR 1

Logo programu duszpasterskiego na rok 2025/2026

Logo programu duszpasterskiego na rok 2025/2026

Załącznik do wydrukowania – dostępny na dysku https://bit.ly/TM2026_PDMD

Załącznik 2

Fragment Ewangelii: Mt 28, 16–20 → <https://www.biblijni.pl/Mt,28,16-20>

ZALĄCZNIK NR 2

Fragment Ewangelii: Mt 28, 16–20

JEZUS UKAZUJE SIĘ UCZNIOM

Ostatni rozkaz

„Jedenastu zół uczniów udato się do Galilei na górę, tam gdzie Jezus im polecił. A gdy Go ujrzeli, oddali Mu pokłon. Niektórzy jednak wątplili. Wtedy Jezus podszedł do nich i przemówił tymi słowami: «Dano Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uciecie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata».

Mt 28, 16–20

JEZUS UKAZUJE SIĘ UCZNIOM

Ostatni rozkaz

„Jedenastu zół uczniów udato się do Galilei na górę, tam gdzie Jezus im polecił. A gdy Go ujrzeli, oddali Mu pokłon. Niektórzy jednak wątplili. Wtedy Jezus podszedł do nich i przemówił tymi słowami: «Dano Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uciecie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata».

Mt 28, 16–20

JEZUS UKAZUJE SIĘ UCZNIOM

Ostatni rozkaz

„Jedenastu zół uczniów udato się do Galilei na górę, tam gdzie Jezus im polecił. A gdy Go ujrzeli, oddali Mu pokłon. Niektórzy jednak wątplili. Wtedy Jezus podszedł do nich i przemówił tymi słowami: «Dano Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uciecie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata».

Mt 28, 16–20

Załącznik do wydrukowania (kartki z fragmentem Ewangelii dla uczniów) – dostępny na dysku: https://bit.ly/TM2026_PDMD

Załącznik 3

Piosenka *Nie ma takiego jak Jezus*

<https://youtu.be/fbT06RK1NyQ>

Załącznik 4a lub 4b

Do wyboru: karta pracy – szyfr kolorowy lub numerowy

Załącznik do wydrukowania – dostępny na dysku https://bit.ly/TM2026_PDMD

ZALĄCZNIK NR 4B

Szyfr numeryczny

Korzystając z kolorowego szyfru, odgadnij, jak nazywa się osoba pracująca na misjach.

1 2 3 4 5 6 7 8 9
0 0 0 0 0 0 0 0 0
7 2 4 1 4 5 8 3 9
A I J M N O R S Z

Korzystając z kolorowego szyfru, odgadnij, jak nazywa się osoba pracująca na misjach.

1 2 3 4 5 6 7 8 9
0 0 0 0 0 0 0 0 0
7 2 4 1 4 5 8 3 9
A I J M N O R S Z

Korzystając z kolorowego szyfru, odgadnij, jak nazywa się osoba pracująca na misjach.

1 2 3 4 5 6 7 8 9
0 0 0 0 0 0 0 0 0
7 2 4 1 4 5 8 3 9
A I J M N O R S Z

Korzystając z kolorowego szyfru, odgadnij, jak nazywa się osoba pracująca na misjach.

1 2 3 4 5 6 7 8 9
0 0 0 0 0 0 0 0 0
7 2 4 1 4 5 8 3 9
A I J M N O R S Z

Korzystając z kolorowego szyfru, odgadnij, jak nazywa się osoba pracująca na misjach.

1 2 3 4 5 6 7 8 9
0 0 0 0 0 0 0 0 0
7 2 4 1 4 5 8 3 9
A I J M N O R S Z

Korzystając z kolorowego szyfru, odgadnij, jak nazywa się osoba pracująca na misjach.

1 2 3 4 5 6 7 8 9
0 0 0 0 0 0 0 0 0
7 2 4 1 4 5 8 3 9
A I J M N O R S Z

ZALĄCZNIK NR 4A

Szyfr kolorowy

Korzystając z kolorowego szyfru, odgadnij, jak nazywa się osoba pracująca na misjach.

1 2 3 4 5 6 7 8 9
0 0 0 0 0 0 0 0 0
7 2 4 1 4 5 8 3 9
A I J M N O R S Z

Korzystając z kolorowego szyfru, odgadnij, jak nazywa się osoba pracująca na misjach.

1 2 3 4 5 6 7 8 9
0 0 0 0 0 0 0 0 0
7 2 4 1 4 5 8 3 9
A I J M N O R S Z

Korzystając z kolorowego szyfru, odgadnij, jak nazywa się osoba pracująca na misjach.

1 2 3 4 5 6 7 8 9
0 0 0 0 0 0 0 0 0
7 2 4 1 4 5 8 3 9
A I J M N O R S Z

Korzystając z kolorowego szyfru, odgadnij, jak nazywa się osoba pracująca na misjach.

1 2 3 4 5 6 7 8 9
0 0 0 0 0 0 0 0 0
7 2 4 1 4 5 8 3 9
A I J M N O R S Z

Korzystając z kolorowego szyfru, odgadnij, jak nazywa się osoba pracująca na misjach.

1 2 3 4 5 6 7 8 9
0 0 0 0 0 0 0 0 0
7 2 4 1 4 5 8 3 9
A I J M N O R S Z

Korzystając z kolorowego szyfru, odgadnij, jak nazywa się osoba pracująca na misjach.

1 2 3 4 5 6 7 8 9
0 0 0 0 0 0 0 0 0
7 2 4 1 4 5 8 3 9
A I J M N O R S Z

Załącznik 5

– Filmy *Misyjni superbohaterzy*

Mała Tereska: <https://youtu.be/QsEHUGZRJ5g>

bł. Paulina Jaricot: <https://youtu.be/1IRSjuZTV0k>

św. Karol Acutis: <https://youtu.be/QmWq-6flQiA>

KATECHEZA MISYJNA DLA KL. IV–VI

TEMAT: JEDNO W CHRYSZCIE – ZJEDNOCZENI W MISJI

Cel ogólny:

Uświadomienie uczniom, że wszyscy ochrzczeni tworzą jedno ciało w Chrystusie i razem są odpowiedzialni za dzieło misyjne Kościoła.

Cele szczegółowe:

- Uczeń:
- rozumie, że Kościół jest wspólnotą ludzi zjednoczonych w Chrystusie;
 - wie, że misje są zadaniem całego Kościoła, także dzieci;
 - odkrywa, że może być misjonarzem poprzez modlitwę, dobre uczynki i świadectwo życia;
 - potrafi wskazać konkretne działania misyjne w swoim środowisku.

- Metody:**
- modlitwa, rozmowa kierowana;
 - praca z tekstem biblijnym;
 - śpiew;
 - projekcja filmu;
 - metoda aktywizująca (praca z symbolami).

Środki dydaktyczne:

- Pismo Święte (1 Kor 12, 12–27 lub Ga 3, 28);
- globus lub mapa świata;
- papierowe postacie dzieci lub serca (różne kolory);
- tablica/brystol;
- ilustracja Kościoła jako wspólnoty;
- tablica multimedialna;
- gitara lub nagranie pieśni misyjnej;
- opcjonalnie: karta pracy dla każdego ucznia (załącznik 1).

PRZEBIEG LEKCJI

1. Rozpoczęcie

- Powitanie dzieci.
- Modlitwa na rozpoczęcie katechezy.
- Sprawdzenie obecności, czynności organizacyjne.

2. Wprowadzenie

Kościół na całym świecie

Katecheta pokazuje globus lub mapę świata.

Pytania do uczniów:

- Czy wszyscy ludzie na świecie są tacy sami?
- Czy wszyscy chrześcijanie mieszkają w jednym kraju?
- Co nas łączy, mimo że jesteśmy różni?

Podsumowanie katechety:

Choć różnimy się językiem, wyglądem i miejscem życia, w Chrystusie jesteśmy jedną rodziną. Kościół na całym świecie ma jedno zadanie – głosić Ewangelię. W najbliższym czasie będziemy obchodzić **Niedzielę Misyjną** i **Tydzień Misyjny**. Zawsze w **przedostatnią niedzielę października** Kościół przypomina nam, że wszyscy jesteśmy odpowiedzialni za misję. Dlatego dzisiejsza katecheza przypomni nam, że **każdy z nas może być misjonarzem**.

3. Rozwinięcie

a) Kościół jak jedno ciało – słowo Boże

Odczytanie fragmentu Pisma Świętego (1 Kor 12, 12):

„Podobnie jak jedno jest ciało, choć składa się z wielu członków, a wszystkie członki ciała, mimo iż są liczne, stanowią jedno ciało, tak też jest i z Chrystusem”.

Chwila ciszy.

Rozmowa:

- Co to znaczy, że Kościół jest jak jedno ciało?
- Czy każdy członek ciała jest ważny?
- Jaką częścią Kościoła może być dziecko?

Wniosek:

Każdy ochrzczony jest ważny w Kościele. Bez jednego członka całe ciało nie może dobrze funkcjonować.

b) Jedno w Chrystusie – doświadczenie jedności

Każde dziecko otrzymuje papierową postać lub serce i zapisuje:

- swoje imię;
- jedno dobre działanie, które może ofiarować Panu Jezusowi (np. modlitwa, pomoc, uśmiech, dobre słowo).

Dzieci przyklejają swoje prace na wspólnym plakacie, tworząc symbol lub napis:

„JEDNO W CHRYSZTUSIE – ZJEDNOCZENI W MISJI”

Wniosek:

Razem tworzymy Kościół. Każdy z nas jest potrzebny i każdy może coś dobrego ofiarować.

c) Kim jest misjonarz?

Rozmowa kierowana:

- Czy misjonarzem jest tylko ten, kto wyjeżdża do Afryki?
- Jak dziecko może być misjonarzem w domu, szkole, parafii?

Misjonarz to każdy, kto niesie miłość Jezusa innym – modlitwą, dobrym czynem i świadectwem życia.

Projekcja filmu o Papieskich Działach Misyjnych Dzieci w Polsce:

<https://youtu.be/k4fn7wRUbds?si=fUwKx2bbD4dFVuOx>

Po filmie:

- O czym opowiadał film?
- Czy wszyscy ludzie na świecie znają Pana Jezusa?

Katecheta wyjaśnia sens **Niedzieli i Tygodnia Misyjnego**, pokazuje w kalendarzu październik, przypomina znaczenie słowa „przedostatni”. Podkreśla, że w tym czasie **Kościół na całym świecie jednoczy się w jednej modlitwie i jednej misji**.

Rozwinięcie myśli:

Misjonarze na krańcach świata głoszą Ewangelię, uczą, leczą, pomagają, pocieszają. Pokazują, że w Chrystusie wszyscy jesteśmy braćmi i siostrami. Ale **nie trzeba wyjeżdżać daleko**, aby uczestniczyć w misji Kościoła. Gdy żyjemy jak uczniowie Jezusa, mówimy o Nim innym i modlimy się za świat – stajemy się misjonarzami.

4. Podsumowanie katechezy

Katecheta prowadzi krótką rozmowę:

- Czego dowiedzieliśmy się o Kościele?
- W jaki sposób możemy być misjonarzami?

Podsumowanie ustne:

Wszyscy ochrzczeni tworzą jedno ciało w Chrystusie. Każdy z nas ma swoje miejsce i swoje zadanie. Misje nie są tylko dla dorosłych – także dzieci mogą być misjonarzami przez modlitwę, dobro i świadectwo życia. Zachęta, by po dzisiejszej katechezie dzieci również chciały włączyć się w to piękne misyjne dzieło, każde na swój sposób, a może wspólnie zorganizowały jakąś akcję.

Katecheta może zaproponować: modlitwę różańcową w intencji misji, wykorzystując misyjne rozważania różańcowe, zorganizowanie akcji Kolędnicy Misyjni, Kolorowego Tygodnia Misyjnego w szkole lub w kościele itp.

5. Wpis do zeszytu

Temat: Jedno w Chrystusie – zjednoczeni w misji.

Notatka:

Kościół jest wspólnotą wszystkich ochrzczonych. W Chrystusie tworzymy jedno ciało, w którym każdy jest ważny. Misje są zadaniem całego Kościoła. Każdy może być misjonarzem przez modlitwę, dobre uczynki i świadectwo życia.

6. Karta pracy – propozycja dodatkowa (załącznik 1)

KARTA PRACY
załącznik do katechez dla kl. IV-VI

Imię i nazwisko

PAŹDZIERNIK 2026

PO N I W T Ś R C W P T S O B N O Z

ZADANIE 1

Niedzielę Misyjną obchodzimy w przedostatnią niedzielę października, po niej rozpoczynamy Tydzień Misyjny. Zaznacza kółkiem Niedzielę Misyjną, a następnie podkreśla Tydzień Misyjny w kalendarzu po prawej stronie.

5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

ZADANIE 2

Odpowiedź brakujące litery wyrazów według odpowiedzi. Sprawdź, jakie liczby odpowiadają literom i zapisz je odpowiednio, by odkryć hasło na dole.

Rozmowa z Panem Bogiem.

7 9 2 L S 12 14 A

Postawo i przytul życia, które mogą przyciągnąć innych do Jezusa.

S H 5 A 2 3 1 12 14 9

Osobę, która przez słowo, postawę, dobre uczynki, głosi innym o Jezusie.

7 5 11 6 9 8 A 10 16

Niedzielne spotkanie z Panem Jezusem w Najświętszym Sakramencie.

3 13 1 4 A 10 15 12 5

6 3 2 8 9 14 1 4 10 15 11 12 13 11 5 3
16 6 3 2 8 9 1 16 3 8 5 14 7 5 11 6 5

Zadanie 1 (załącznik 1)

Niedzielę Misyjną obchodzimy w przedostatnią niedzielę października, po niej rozpoczynamy Tydzień Misyjny. Zaznacza kółkiem Niedzielę Misyjną, a następnie podkreśla Tydzień Misyjny w kalendarzu po prawej stronie.

Zadanie 2 (załącznik 1)

Odgadnij brakujące litery wyrazów według odpowiedzi.

Sprawdź, jakie liczby odpowiadają literom, i zapisz je odpowiednio, by odgadnąć hasło na dole.

7. Zakończenie

Dzieci chwytają się za ręce, tworząc krąg.

Katecheta mówi:

Choć jesteśmy różni, w Chrystusie jesteśmy jedno.

Razem możemy zmieniać świat.

Wspólny śpiew
nauka **Hymnu Misyjnego Synodu Dzieci.**

https://youtu.be/KYRZZ4MxgkE?si=WXqzFSjHE1_f8Zmq

1. Jezus posłał Apostołów,
by o miłości Bożej mówili,
dzisiaj jest zadaniem ochrzczonych,
byśmy o Jezusie świadczyli.

Ref.: Z Ojcem Świętym budzimy do misji,
a Duch Święty prowadzi nas,
żeby iść i głosić Ewangelię,
być misjonarzem w każdy czas.

2. Razem w modlitwie, razem w pracy,
aby pomagać Ojcu Świętemu,
żeby na świecie każdy mógł poznać,
jak jest bliski sercu Bożemu.

*Iwona Górecka,
diecezja radomska*

JEDNO W CHRYSZTUSIE – ZJEDNOCZENI W MISJI

ROZWAŻANIA RÓŻAŃCOWE DLA DZIECI

CZĘŚĆ I – RADOSNA

Tajemnica I – Zwiastowanie NMP

Bóg posyła Anioła Gabriela do Maryi. Pyta, czy nie chciałaby Mu pomóc w wielkiej misji zbawienia świata i całej ludzkości. Nawet Bóg nie działa sam! Współpracuje z innymi. Przyszła Mama Jezusa odpowiada: „Oto ja, służebnica Pańska, niech mi się stanie według Twego słowa”. Godzi się, przyjmuje wyznaczone Jej zadania, chociaż wie, że nie będzie łatwo.

W tej tajemnicy prosimy Cię, Panie, o odwagę podejmowania służby i mówienie jak Maryja: Tak! Chętnie pomogę!

Tajemnica II – Nawiedzenie św. Elżbiety

Młoda Maryja, która pod swoim sercem nosi małego Jezusa, rusza w drogę do swojej krewnej Elżbiety. Będzie to okazja, żeby upewnić się, czy to, co powiedział Jej anioł przy zwiastowaniu, jest prawdą. Czy starsza Elżbieta faktycznie spodziewa się dziecka? Tak jak na autostradzie potrzebujemy tablic informacyjnych, które pokazują nam właściwe kierunki jazdy, tak samo na drodze realizacji powierzonej nam misji potrzebujemy znaków, żeby mieć pewność, że idziemy we właściwym kierunku, realizując wolę Pana Boga.

W tej tajemnicy prosimy Cię, Panie, o łaskę szukania i widzenia znaków, które dadzą nam pewność, że nie zboczyliśmy z drogi wskazanej przez Ciebie.

Tajemnica III – Narodzenie Pana Jezusa

Bóg-Człowiek przychodzi na świat w środku ciemnej, zimnej nocy. Rodzi się na sianku, w stajence, otoczony zwierzętami. Ale jest przy Nim kochająca Go Mama i św. Józef, troskliwy i czuły opiekun. Już

w pierwszych chwilach swojego życia na ziemi doświadcza niemałego trudu, jednak jest otoczony miłością, która wszystko łagodzi i koi.

W tej tajemnicy prosimy Cię, Panie, naucz nas, za przykładem Świętej Rodziny, jednoczyć się w miłości z ludźmi doświadczonymi cierpieniem i trudem życia.

Tajemnica IV – Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni

Maryja z Józefem zanoszą małego Jezusa do świątyni. Ofiarowują Go Panu. Tak samo jak każdą i każdego z nas w sakramencie chrztu świętego rodzice zanieśli do kościoła. Wtedy zostaliśmy włączeni w wielką rodzinę dzieci Bożych. Chrześcijanin nie jest samotną wyspą. Nie żyje sam. Nasze życie, by było dobre i piękne, musi być przeżywane we wspólnocie. We wspólnocie domu rodzinnego, w grupie koleżanek i kolegów, w klasie, do której należę, w mojej grupie scholank czy ministrantów.

W tej tajemnicy prosimy Cię, Panie, naucz nas budować dobre, silne relacje z innymi, byśmy mogli zjednoczyć się w powierzonej nam misji.

Tajemnica V – Znalezienie Pana Jezusa w świątyni

Mały Jezus. Zagubiony, poszukiwany przez zrozpaczonych i pełnych lęku rodziców. Ale czy On naprawdę się zgubił? Jezus został w świątyni, siedział pomiędzy uczonymi w Prawie, czyli mądrymi ludźmi znającymi doskonale święte księgi i tradycje. Między ludźmi, od których mógł się bardzo dużo nauczyć. Jezus, mimo że jest jeszcze małym chłopcem, ma świadomość misji, którą musi wykonać, i wie, jak bardzo ważne jest dobre przygotowanie.

W tej tajemnicy prosimy Cię, Panie, abyśmy za Twoim przykładem potrafili i chętnie uczyli się od naszych rodziców, dziadków i nauczycieli.

CZĘŚĆ II – ŚWIATŁA

Tajemnica I – Chrzest Pana Jezusa w Jordanie

Jezus przyjmuje chrzest od Jana. Choć jest Bogiem, potrzebuje człowieka. Przyjmuje posługę drugiej osoby. Nasz Zbawiciel, wchodząc razem z innymi w strumienie rzeki Jordan, pokazuje nam, że bez względu na to, kim jesteśmy, jaką pozycję zajmujemy, jak ważni, wydawałoby się, jesteśmy, jak silni, niezależni i samowystarczalni, potrzebujemy bliźnich. Jesteśmy zaproszeni do pokornego przyjęcia miłości innych osób. Miłości, która przejawia się w służbie drugiemu człowiekowi.

Panie Jezu, w tej tajemnicy prosimy Cię, uwolnij nas od grzechu pychy, która trzyma nas w przekonaniu, że nie potrzebujemy innych ludzi... Że ze wszystkim poradzimy sobie sami.

Tajemnica II – Cud na weselu w Kanie Galilejskiej

Jezus też chodził na przyjęcia? Tak! Był zawsze blisko ludzi w ważnych dla nich momentach. Dzielił z nimi radość, szczęście, ale nie pozostawał obojętny także wtedy, gdy dotyczyło ich jakieś nieszczęście. Tak jak podczas wesela w Kanie. Gdy zabrakło wina i na twarzach gospodarzy pojawił się lęk, trwoga, duże zakłopotanie, Jezus czyni cud i przemienia wodę w wino. Prawdziwych przyjaciół, jak mówi stare, polskie powiedzenie, poznaje się w biedzie. Chrześcijanie to ludzie, którzy kroczą razem, wspólną drogą, zarówno po gładkiej ścieżce sukcesów, jak i wyboistej drodze różnych przeciwności.

W tej tajemnicy prosimy Cię, Panie, o łaskę trwania w jedności z braćmi i siostrami w każdych okolicznościach życia.

Tajemnica III – Głoszenie królestwa Bożego

i wzywanie do nawrócenia

Pan Jezus, powołując Apostołów, wybrał ich aż dwunastu. Dużo? Wydaje się, że to dość spora liczba. Głoszenie Ewangelii nie odbywa się w pojedynkę... To nie jest teatr jednego aktora. Słowo Boże, by mogło

użyźnić glebę ludzkich serc, musi być siane we wspólnocie i przez wspólnotę.

Panie Jezu, w tej tajemnicy prosimy Cię o łaskę umiejętności podejmowania współpracy z innymi i budowania wspólnoty, która zjednoczona w Tobie zaniesie światło Dobrej Nowiny na najodleglejsze krańce świata.

Tajemnica IV – Przemienienie na górze Tabor

Jezus zabiera z sobą Piotra, Jakuba i Jana, wychodzą na górę Tabor i tam wybrani przez Niego uczniowie mogą poznać bóstwo swojego Mistrza. Zobaczyć prawdę, która dla innych jest zakryta. Jezus wybiera, powołuje, zaprasza. Tego, kogo chce, i w czasie, kiedy chce. Może dzisiaj to właśnie ty słyszysz w sercu Jego zaproszenie do podjęcia wspólnej drogi? Wspólnej misji? Droga pod górę jest trudna, wymagająca, ale na szczycie można oglądać cuda Bożej miłości. Panie, w tej tajemnicy prosimy Cię o odwagę pójścia za Tobą drogą, na którą nas wołasz.

Tajemnica V – Ustanowienie Eucharystii

Eucharystia to sakrament zjednoczenia. Źródło jedności chrześcijan. Wszyscy spożywamy ten sam chleb, z tego samego ołtarza. Ciało Chrystusa ukryte pod postacią białej jak śnieg hostii. To Jezus nas jednoczy, najpierw z sobą samym, a potem uzdalnia nas do zjednoczenia między sobą, do budowania Kościoła.

Panie, w tej tajemnicy prosimy Cię o łaskę poznania i rozumienia, jak wielkim darem jest każda komunie święta i że bez Ciebie, bez tego sakramentu, jedność między nami nie jest możliwa.

CZĘŚĆ III – BOLESNA

Tajemnica I – Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu

Modlitwa w Ogrójcu jest pierwszym etapem ostatecznej misji zbawienia świata przez mękę i śmierć Syna Bożego. Jezus zaczyna od

modlitwy. Modlitwa jednocy Go z Bogiem Ojcem. Modlitwa jest dla Niego źródłem siły, pokoju serca, odwagi i męstwa.

W tej tajemnicy prosimy Cię, Panie, przez swój przykład życia i postępowania naucz nas, że każde nasze działanie i podejmowane misje powinny zaczynać się na kolanach. Od modlitwy, która uczyni nas jedno w Tobie.

Tajemnica II – Biczowanie Pana Jezusa

Żołnierze bardzo mocno ranią ciało Jezusa. Uderzają je twardymi sznurami, rozdzierającymi skórę na świętym ciele Jezusa. Mistrz cierpi, ale nie krzyczy. Nie woła o pomoc, nie błaga o litość. Pan Jezus wie, że w życiu potrzebne są takie trudne doświadczenia, które czasem bardzo bołą. W naszym życiu także.

W tej tajemnicy prosimy Cię, Panie, o łaskę zjednoczenia z Tobą w chwilach cierpienia, byśmy, podobnie jak Ty, mogli widzieć ich sens i przejść przez nie ze spokojnym sercem.

Tajemnica III – Cierniem ukoronowanie Pana Jezusa

Król ubrany w szkarłatny płaszcz. Z koroną cierniową na głowie. Z trzciną zamiast berła w ręku. Dziwny ten nasz król, taki inny niż ten z bajek, filmów czy opowiadań. Królestwo Jezusa nie jest z tego świata. Jest zupełnie inne. Chcąc być jedno z Nim, musimy zgodzić się na tę Jego inność.

Panie Jezu, w tej tajemnicy prosimy Cię o łaskę głębokiej wiary, byśmy mieli odwagę żyć inaczej, myśleć inaczej, pragnąć inaczej, nie tak, jak dyktuje nam współczesny świat.

Tajemnica IV – Droga Krzyżowa Pana Jezusa

Jezus kroczy Drogą Krzyżową, ale nie jest na niej sam. Towarzyszy mu Maryja, Szymon, niewiasty, wierny uczeń Jan i kobiety, które Go pokochały. Jezus, choć nie wypowiada już żadnych słów, uczy nas swoim przykładem – jeśli pragniesz wypełnić powierzona ci przez

Boga misję, nie możesz pozostać sam. Musisz otworzyć się na innych. Przyjąć pomoc.

Panie, w tej tajemnicy prosimy Cię, udziel nam łaski pokory, byśmy porzucili chęć robienia wszystkiego w pojedynkę.

Tajemnica V – Śmierć Pana Jezusa na krzyżu

Jezus umiera na krzyżu. Oddaje swoje życie z miłości do człowieka, z miłości do mnie i do ciebie. Jego misja się kończy. Nasza się rozpoczyna.

Panie Jezu, oddający swoje życie dla zbawienia grzesznego świata, zapal i w moim sercu płomień miłości do bliźnich. Miłości, która także we mnie obudzi pragnienie oddania życia dla dobra innych przez niesienie pomocy, modlitwę i obecność.

CZĘŚĆ IV – CHWALEBNA

Tajemnica I – Zmartwychwstanie Pana Jezusa

Jezus po trzech dniach od swojej męczeńskiej śmierci na krzyżu wychodzi z grobu. Zwycięski i zmartwychwstały. Śmierć zostaje pokonana. Raz na zawsze. Jako chrześcijanie nie musimy już dłużej bać się śmierci. Umierania. Oddawania swojego życia. Przecież od momentu chrztu świętego jesteśmy jedno z Nim! Zjednoczeni z Chrystusem i w Chrystusie! W tej tajemnicy prosimy Cię, Panie, o łaskę żywej wiary w Twoje i nasze zmartwychwstanie, byśmy umocnieni tym darem z wysoka, nie odczuwali lęku przed podejmowaniem zadań, które przyniosą zmęczenie, odbiorą nam czas i energię.

Tajemnica II – Wniebowstąpienie Pana Jezusa

Chrystus po swoim zmartwychwstaniu wstępuje do nieba. Powraca do miejsca, z którego kilkadziesiąt lat temu w ciemną, betlejemską noc zstąpił na ziemię. Powraca do królestwa niebieskiego, królestwa miłości. Jednak idzie tam po to, żeby – jak sam mówił – przygotować tam miejsce także dla nas. Dla mnie i dla ciebie.

Panie Jezu, w tej tajemnicy prosimy Cię, spraw, byśmy nigdy nie zapominali o tym, że nasze doczesne życie jest tylko krótką wędrówką do Twojego królestwa. Drogą do nieba.

Tajemnica III – Zesłanie Ducha Świętego

Pięćdziesiąt dni po swoim zmartwychwstaniu Pan Jezus posyła Apostołom Ducha Świętego. To wydarzenie jest początkiem wielkiej misji Kościoła. Uczniowie od chwili śmierci Jezusa żyli w dużym smutku, lęku, zamknięciu. Nie wiedzieli, co mają dalej robić. Duch Święty, który zstępuje na nich, obdarza ich mocą, odwagą, wskazuje im drogi, którymi mają iść dalej.

W tej tajemnicy prosimy Cię, Panie, abyś i nam posłał swojego Ducha i Jego mocą uczynił odważnymi głosicielami Twojego Słowa. Uczynił nas prawdziwymi misjonarzami.

Tajemnica IV – Wniebowzięcie Matki Bożej

Matka Boża została wzięta do nieba z ciałem i duszą. Nie umarła tak, jak każdy inny człowiek, bo była Niepokalana. Nie miała grzechu, a więc też nie ponosiła jego konsekwencji. Pan Jezus, po tym jak sam wstąpił do nieba, zabrał tam swoją Mamę. Musiał za Nią bardzo tęsknić i chciał, żeby była blisko Niego. Ale nasz Zbawca pragnie, byś także ty i ja, byśmy wszyscy byli blisko Niego. To nie oznacza, że musimy już dzisiaj iść do nieba, ale że jesteśmy zaproszeni do zjednoczenia z Nim.

Panie Jezu, w tej tajemnicy prosimy Cię o łaskę głębokiego zjednoczenia z Tobą przez modlitwę i życie sakramentalne.

Tajemnica V – Ukoronowanie Matki Bożej na Królową nieba i ziemi

Każdy z nas ma rodziców – mamę i tatę, którzy przekazali nam życie, ale każdy z nas został powołany do istnienia przez Boga. Jesteśmy dziećmi Bożymi. Żyjemy na ziemi, ale jednocześnie w niebie. Jesteśmy poddani władzy prezydenta, dyrektora szkoły, rodziców, ale mamy

też inną zwierzchniczkę. Maryja zostaje ogłoszona Królową nieba i ziemi, wszystkich stworzeń, ludzi i aniołów. Czy to nie cudowne? Mieć Królową pełną miłości, prostoty, ciepła i czułości. W takim królestwie to aż chce się żyć!

W tej tajemnicy prosimy Cię, Panie, nie pozwól, byśmy kiedykolwiek zapomnieli o tym, że nasze życie nie ma wymiaru jedynie doczesnego, ale także duchowy.

s. Monika Kubiszyn CSSMA

OBRZĘD PRZYJĘCIA DZIECI DO PAPIESKIEGO DZIEŁA MISYJNEGO DZIECI

CELEBRANS:

Drogie dzieci! Przez pewien czas przygotowywałyście się, aby zostać małymi misjonarzami i w pełny i konkretny sposób uczestniczyć w misyjnej działalności Kościoła. Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci, którego szeregi dzisiaj powiększycie, obejmuje swą troską dzieci z terenów misyjnych, które jeszcze nie znają Pana Jezusa i cierpią z powodu różnego rodzaju niesprawiedliwości. Otacza swoją pomocą modlitewną i materialną również misjonarzy.

Dzisiaj, w obecności rodziców, rodzeństwa i wszystkich tu zgromadzonych, powiedzcie, czy chcecie z własnej woli i z ochotą podjąć się zadań, które stawia przed wami Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Czy chcecie swoją codzienną modlitwą i zaangażowaniem pomagać dzieciom i misjonarzom na całym świecie?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Czy chcecie swoje dobre uczynki ofiarować w intencji dzieci świata i misjonarzy, którzy im głoszą Pana Jezusa?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Czy chcecie dzielić się waszymi drobnymi oszczędnościami z dziećmi, które tego potrzebują, bo często są głodne, chore, bezdomne, opuszczone lub sprzedawane w niewolę?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Czy chcecie coraz więcej dowiadywać się o pracy misjonarzy i życiu waszych rówieśników przez formację w Ognisku Misyjnym i czytanie czasopisma „Świat Misyjny”?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Drogie dzieci, Pan Jezus, któremu pragniecie służyć poprzez niesienie pomocy misjonarzom i dzieciom z krajów misyjnych, niech umocni wasze dobre postanowienia i udzieli wam łaski do wytrwania w nich. Amen.

Każdy ochrzczony jest UKOCHANY, a UKOCHANY JEST POSŁANY. Nikt, kto jest świadkiem Pana Jezusa i działa w Jego imię, nigdy nie jest sam! Jezus jest z nami przez wszystkie dni aż do skończenia świata. Żebyście zawsze o tym pamiętali, otrzymacie za chwilę krzyżyki misyjne, które najpierw poświęcimy.

Poświęcenie i wręczenie krzyżyków misyjnych PDMD

CELEBRANS:

Wspomożenie nasze w imieniu Pana.

WIERNI:

Który stworzył niebo i ziemię.

CELEBRANS:

Módlmy się.

Prosimy Cię, Panie, wszechmogący Boże, abyś pobłogosławił te misyjne krzyżyki. Niech będą umocnieniem w wierze dla tych, którzy będą je nosić. Niech pomagają im czynić dobro, bronią przed złem i przypominają o misyjnym powołaniu i zobowiązaniu. Przez Chrystusa, Pana naszego.

WIERNI:

Amen.

CELEBRANS *skrapia krzyżyki wodą święconą, a następnie mówi do dzieci (lub każdego dziecka z osobna):*

Mały misjonarzu, Pan Jezus wybrał cię do współpracy w głoszeniu Ewangelii i w pomocy misjom i misjonarzom. On cię nigdy nie opuści i zawsze będzie cię wspierał w tym dziele. Przyjmij ten krzyżyk, który jest znakiem Jezusa, niech on ci przypomina, że masz być świadkiem Pana Jezusa wszędzie, dokąd pójdziesz.

DZIECKO/DZIECI:

Amen.

CELEBRANS:

Kochani mali misjonarze, należycie od teraz do Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci i jako współpracownicy samego papieża będziecie pomagać misjom i misjonarzom modlić się za nich codziennie i opowiadać o dziele misyjnym Kościoła w waszych rodzinach i szkołach.

Pan Jezus jest i zawsze będzie z wami, żeby was wspierać. Ja, w Jego imię i w imieniu Kościoła, posyłam was, abyście byli Chrystusowymi świadkami każdego dnia, w każdej chwili i w każdej sytuacji. Niech towarzyszy wam Boże błogosławieństwo.

Błogosławieństwo uroczyste lub forma skrócona

Błogosławieństwo uroczyste (*celebrans wyciąga dłonie nad dziećmi*)

CELEBRANS:

Bóg, który oparł waszą wiarę na świadectwie Apostołów, niech was błogosławi za ich wstawiennictwem.

DZIECI:

Amen.

CELEBRANS:

Niech Bóg sprawi, abyście kierowani nauką i przykładem Apostołów stali się dla wszystkich świadkami prawdy.

DZIECI:

Amen.

CELEBRANS:

Święci Apostołowie, którzy przekazali nam wiarę, niech wam pomogą dojść do wiecznej ojczyzny.

DZIECI:

Amen.

CELEBRANS:

Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, Ojciec i Syn, i Duch Święty.

DZIECI:

Amen.

CELEBRANS:

Idźcie w pokoju Chrystusa.

DZIECI:

Bogu niech będą dzięki!

FORMA SKRÓCONA

CELEBRANS:

Bóg w Trójcy Jedyny niech wspomaga rodziców, dziadków, opiekunów tych dzieci i zebranych tutaj wiernych, aby swoją modlitwą, słowem i świadectwem życia pomagali wytrwać im w powziętych postanowieniach, a przez to stali się radością i nadzieją Kościoła misyjnego. Amen.

Śpiew na zakończenie

np. hymn Misyjnego Synodu Dzieci *Z Ojcem Świętym budzimy do misji*, hymn PDMD – *Otwórzmy serca* lub inny

OFIARY PDMD

W 2024 r. z ofiar złożonych na rzecz Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci udało się zgromadzić w Polsce **3 109 679,15 zł**. W tym:

- ofiary z osobistych wyrzeczeń – **176 647,05 zł**;
- ofiary z Dnia Misyjnego w Białym Tygodniu – **1 319 637,44 zł**;
- ofiary z akcji Kołędniczy Misyjni – **1 279 999,91 zł**;
- ofiary na PDMD z innych źródeł (kiermasze, rekolekcje itp.) –

333 394,75 zł.

Środki te, za pośrednictwem Dykasterii ds. Ewangelizacji, dotarły w 2025 r. do **10 państw** (Algieria, Angola, Botswana, Ghana, Nigeria, DR Kongo, Indie, Filipiny, Sri Lanka) i pomogły w realizacji **94** różnych projektów proedukacyjnych i prozdrowotnych dla dzieci do 15. roku życia.

Sekretariat Generalny PDMD w Watykanie dzieli przyznawane projekty na dwie kategorie: projekty zwyczajne i nadzwyczajne.

Za projekt zwyczajny uważa się prośbę biskupa miejsca o pomoc finansową w funkcjonowaniu diecezji w tym wszystkim, co związane jest z duszpasterstwem dzieci i młodzieży do 15. roku życia.

Projekt nadzwyczajny dotyczy pomocy finansowej w konkretnym miejscu czy placówce: przedszkolu, szkole, parafii, bursie, domu dziecka itp. Pomoc udzielana jest na konkretny cel, np. zakup materiałów szkolnych, mundurków, budowy szkoły czy przedszkola, dożywianie dzieci w ośrodku, zapewnienie opieki lekarskiej, zorganizowanie kongresu, obozu czy kolonii itp. Projekty nadzwyczajne także obejmują pomocą dzieci do 15. roku życia.

Podział projektów ze względu na kategorię przedstawia się następująco:

- **edukacja** (przedszkola, szkoły, ochronki, świetlice, podręczniki, pomoce szkolne, wyrównywanie szans edukacyjnych, dojazd do szkoły itp.) – **40 projektów**,

- **ochrona zdrowia i życia** (ambulatoria, szpitaliki, dożywianie dzieci w ośrodkach, studnie z czystą wodą, ośrodki dla matek oczekujących narodzin dzieci i z małymi dziećmi) – **14 projektów**,
- **duszpasterstwo parafialne** (prowadzenie grup dziecięcych w parafiach, spotkania parafialne, obozy formacyjne, dożywianie dzieci w trakcie spotkań parafialnych, parafialne i diecezjalne spotkania PDMD, materiały formacyjne) – **7 projektów**,
- **domy dziecka, bursy, internaty** – **15 projektów**,
- tzw. **pomoc zwyczajna** (pomoc diecezjom w organizowaniu duszpasterstwa dzieci na poziomie diecezji) – **18 projektów**.

Wszystkie ofiary przesyłane do Dyrekcji Krajowej PDM są księgowane, a następnie przekazywane do Sekretariatu Generalnego PDM przy Dykasterii ds. Ewangelizacji. Tam przydzielane są konkretne projekty do realizacji za pośrednictwem odpowiednich nuncjatur apostolskich. Każdy projekt jest szczegółowo rozliczany, a kopia rozliczenia wraz ze sprawozdaniem trafia do Dyrekcji Krajowej.

OPISY KILKU PRZYKŁADOWYCH PROJEKTÓW sfinansowanych w 2024 r. dzięki pomocy dzieci, rodziców i animatorów PDMD z Polski

Z DR Konga, dla którego kolędowały dzieci z PDMD w Polsce, przyznane nam zostały do opłacenia 22 projekty w sześciu diecezjach: Kindu, Kongolo, Lolo, Mbandaka-Bikoro, Tshumbe i Tshilomba. W sumie opieką objętych zostało tam prawie 12,5 tys. dzieci do 15. roku życia.

Dzięki wszystkim zaangażowanym w wydarzenie Kolędnicy Misyjni dla Dzieci w DR Konga, od najmłodszego do najstarszego, udało się:

- wybudować 3 sale lekcyjne w Szkole Chrystusa Króla w Parafii św. Eligiusza w diecezji Kongolo, 3 inne sale szkolne dla dzieci Pigmejów w diecezji Mbandaka-Bikoro oraz wyremontować 3 klasy lekcyjne w Kail 2 (diecezja Kindu);

- pomóc w budowie przedszkola w Luputa i szkoły dla dzieci z rodzin z chorobą trądu w Dikungu;
- pomóc w budowie i organizacji Centrum Duchowości Bakandja w diecezji Kindu;
- kupić ławki szkolne, tabliczki dla dzieci i tablice szkolne do kilku szkół w 2 diecezjach;
- kupić mundurki, pomoce szkole oraz zapewnić opiekę medyczną i wyżywienie dla dzieci z Centrum Edukacyjnego Mobokoli w Lolo, w szkole diecezjalnej dla chłopców w Lolo, w szkołach dla dziewcząt należących do diecezji Lolo oraz dla osieroconych dzieci z terenu diecezji Mbandaka-Bikoro;
- pomóc w organizacji obozów wakacyjnych z 10 parafii z diecezji Kindu dla dzieci i młodzieży z wiosek na terenie Parafii św. Józefa w Ngwena (diecezja Kongolo) i dla młodzieży z dekanatu Kabalo (diecezja Kongolo);
- kupić leki, środki opatrunkowe i higieniczne do Centrum Zdrowia w Parafii Chrystusa Króla w Lolo;
- wyposażyć oddział położniczy w szpitalu diecezjalnym w Lolo – zakupiono m.in.: łóżko porodowe, zestaw do resuscytacji i narzędzia chirurgiczne.

Do ofiar zebranych dzięki posłudze kolędników misyjnych oraz ich rodziców, animatorów, duszpasterzy i bliskich dołączają też ofiary zebrane przy okazji Dnia Misyjnego w Białym Tygodniu, Kolorowego Tygodnia Misyjnego oraz ofiary z własnych wyrzeczeń. Dzięki nim udało się pomóc w realizacji projektów w innych krajach świata. Oto trzy z nich:

ANGOLA, diecezja Lwena (2025-ANG-7-3)

Parafia św. Teresy od Jezusa mieści się w dzielnicy Czwartego Lutego, około 7 km od centrum miasta Luena. Powstała w 2014 r. z powodu niezwykle szybko rosnącej liczby mieszkańców. Wśród

parafian ogromną większość stanowią dzieci i młodzież, które nie mają żadnych możliwości zajęć i spotkań pozalekcyjnych. Dlatego też parafia zaproponowała im Ligę Misyjną, Wspólnotę Przyjaciół Jezusa i Skautów. Bardzo wielu młodych ludzi odpowiedziało na to zaproszenie i włączyło się w działalność parafii. W czasie spotkań o. Joao Samuhongo Nicodemos, proboszcz parafii, zauważył, że wiele dzieci i młodzieży jest bardzo utalentowana muzycznie. Z małą grupą nastolatków rozpoczął kurs muzyki obejmujący zarówno teorię, jak i praktykę. W krótkim czasie młodzież wykazała ogromną chęć do nauki i zaangażowanie. Zaczęło też zgłaszać się coraz więcej chętnych. Przyjęcie wszystkich na kurs nie było możliwe z powodu braku instrumentów.

Realizacja projektu PDMD pozwoliła na zorganizowanie dwóch sześciomiesięcznych kursów muzycznych dla 30 nastolatków każdy. Uczestniczą w nich zarówno katolicy, jak i osoby innych wyznań. Zakupiono 5 keyboardów elektrycznych (klawiszy), 5 gitar, materiały dydaktyczne, mały generator prądu i paliwo do niego oraz zapłacono pensje nauczycielom muzyki.

Projekt obejmuje wsparcie dla 60 dzieci do 15. roku życia.

FILIPINY, diecezja San Jose (2025-FIL-62-2)

Rdzenna ludność Filipin zachowała wiele ze swojej tradycyjnej kultury sprzed kolonizacji. Zwykle jednak mieszka na obszarach geograficznie odizolowanych, bez dostępu do podstawowych usług społecznych i z ograniczonymi możliwościami uczestnictwa w działalności gospodarczej, edukacyjnej lub politycznej. Mimo że zaczęto doceniać godność i prawa tych ludów, to najczęściej poprzestaje się na teorii. W 1997 r. wydano na przykład ustawę, która mówi o tym, że rdzenni mieszkańcy mają prawo własności do ziem swoich przodków, jeśli uzyskają certyfikat tytułu domeny rodowej. W praktyce jednak uzyskanie go wymaga długotrwałego procesu biurokratycznego oraz pomocy

prawnej i jest to proces, którego wiele osób nawet nie rozpoczęło. Rdzenni mieszkańcy Filipin stanowią jedną z najbardziej zmarginalizowanych i zaniedbanych grup społecznych.

Celem projektu jest pomoc w edukacji dzieci z sześciu społeczności tubylczych. Dzieci mieszkają w małych wioskach w górach, daleko od większych miast i ośrodków i muszą pokonywać bardzo duże odległości po kamienistych drogach, żeby dotrzeć do szkoły. Rodziców zarabiających na życie uprawą ryżu i warzyw nie stać na żadne koszty związane dotarciem maluchów do szkoły, zapewnieniem im jedzenia na cały dzień, nie mówiąc już o zakupie książek czy przyborów szkolnych. Niektórzy ojcowie szukają pracy w miastach u podnóży gór. Pracują jednak w najmniej opłacanych zawodach. Matki pozostające w wioskach godzą wychowanie dzieci z pracą na roli, często zatrudniają się w cudzych gospodarstwach, żeby nieco zarobić na życie.

Środki przyznane w ramach projektu zostały wykorzystane na zakup zeszytów, ołówków, kredek, farb, kleju, plecaków i mundurków szkolnych. Zapewniły również możliwość dożywiania dzieci dzięki zakupowi mleka w proszku, źródła białka (fasoli, jajek, suszonych ryb), żywności medycznej specjalnego przeznaczenia oraz opłaceniu niewielkich pensji lekarzom i dentystom zajmującym się dziećmi.

W sumie projektem objętych zostało 110 dzieci z rodzin tubylczych.

INDIE, diecezja Kuzhithurai (2025-IND-516-6)

„Anbu Illam” (w języku tamil: dom pełny miłości) to katolicki ośrodek w dystrykcie Kanyakumari, który prowadzi dwa projekty: dom dla dzieci osieroconych i niepełnosprawnych oraz szkołę dla dzieci i młodzieży z wadami słuchu i mowy. Obecnie w ośrodku mieszka na stałe 141 wychowanków (z czego 65 niesłyszących) i 16 osób personelu (nauczyciele, wychowawcy, kucharki, stróż). Pobyt jest całkowicie darmowy. Pieczę nad ośrodkiem sprawują siostry franciszkanki służebnice Maryi wraz z 14-osobową radą nadzorczą.

Szkoła „Anbu Illam” dla osób niepełnosprawnych i z wadą słuchu została założona w 1995 r. Obejmuje grupy przedszkolne oraz klasy od 1 do 12. Jest to szkoła koedukacyjna z wykładowym językiem tamilskim.

Ośrodek „Anbu Illam” dla dzieci z niepełnosprawnością fizyczną i umysłową to miejsce, gdzie mieszkają i uczą się dzieci z polio, trudnościami w nauce, niepełnosprawnością umysłową, zaburzeniami rozwojowymi, autyzmem i porażeniem mózgowym. Dzieci są pod fachową opieką i rehabilitacją profesjonalnego zespołu, w którego skład wchodzi terapeutów zajęciowych, logopedów, fizjoterapeutów, doradców i pracowników rehabilitacji.

Niektóre z tych dzieci nie mają domów i rodzin, inne pochodzą z rodzin tak biednych, że gdyby nie istnienie „Anbu Illam”, nie chodziłyby do szkoły, nie miałyby zapewnionej opieki lekarskiej ani właściwego wyżywienia.

Przyznane środki finansowe zapewniły wyżywienie, edukację, ubranie, zabawki, leki i środki medyczne na cały rok dla 141 uczniów i wychowanków, którzy nie ukończyli 15. roku życia.

WIĘCEJ NA TEMAT PROJEKTÓW:

<https://missio.org.pl/zrealizowane-projekty-pdmd/>

POZNAJ PDMD

<https://www.youtube.com/watch?v=k4fn7wRUbds&t=5s>

1. DZIECI POMAGAJĄ DZIECIOM

Kościół ze swojej natury jest misyjny, bo realizuje posłanie Pana Jezusa, aby iść i głosić Ewangelię wszelkiemu stworzeniu. Tak jak Chrystus został posłany przez swojego Ojca, by pokazać wszystkim ludziom, jak bardzo ich kocha, tak też polecił Kościołowi, by tę Jego misję kontynuował aż do skończenia świata.

W połowie XIX w. francuski biskup Karol de Forbin-Janson włączył w dzieło misyjne Kościoła również dzieci. W 1843 r. założył Dzieło Świętego Dzieciństwa Pana Jezusa (dzisiaj nazywane Papieskim Dziełem Misyjnym Dzieci). Pragnął, aby chrześcijańskie dzieci pomagały ratować swoich rówieśników z innych części świata, odmawiając codziennie w ich intencji krótką modlitwę i ofiarowując im miesięcznie drobną sumę pochodzącą z ich oszczędności.

Papież Pius XI w 1922 r. podniósł to Dzieło do rangi papieskiej. To oznacza, że Ojciec Święty uznał dzieci za swoich współpracowników w ewangelizacji świata. Od tej pory mówimy o Papieskim Dziele Misyjnym Dzieci.

Hasłem przewodnim Dzieła od samego początku były słowa: „DZIECI POMAGAJĄ DZIECIOM”. Biskup Karol uczynił dzieci podmiotami i współpracownikami w ewangelizacji świata i w dziele misyjnym. Jest tak aż do dzisiaj.

2. Ogniska Misyjne PDMD

To grupy istniejące w Polsce we wszystkich diecezjach. Dzieci formują się w nich w duchu misyjnym, w łączności z Papieskimi Dziełami Misyjnymi. Poznają Ewangelię i nauczanie Kościoła. Dowiadują się o innych kulturach i życiu swoich rówieśników w dalekich częściach

świata. Poznają również pracę misjonarzy, a przede wszystkim modlą się za nich. Uczą się też, jak być na co dzień świadkami Pana Jezusa w swoich rodzinach, szkołach, parafiach i środowiskach. Dziękują Panu Bogu za to, co mają, i jednocześnie pomagają tym, którzy tego potrzebują.

3. Animacje misyjne

To czas spotkań z misjonarzami i pracownikami Papieskich Dzieł Misyjnych w szkołach, parafiach, w różnych miejscowościach. Rolą animacji jest rozpalanie w sercach dzieci miłości do misji, pogłębianie przyjaźni z Jezusem, wychowanie do solidarności z rówieśnikami na całym świecie i zachęta do codziennej modlitwy za misje i misjonarzy. Później dzieci same stają się misjonarzami poprzez włączanie się w konkretne akcje Papieskich Dzieł Misyjnych.

4. Kolędnicy Misyjni

W okresie Bożego Narodzenia, łącząc tradycję kolędowania z ewangelizacją, dzieci niosą radość z narodzin Zbawiciela. Opowiadają przy tym odwiedzanym osobom o życiu najmłodszych w różnych zakątkach świata, uwrażliwiając na ich potrzeby. Zebrane przy okazji ofiary wspierają dzieci na terenach misyjnych.

5. Skarbonka misyjna

Biskup Karol de Forbin-Janson od początku istnienia Dzieła prosił dzieci, żeby codziennie odmawiały jedno *Zdrowaś Maryjo* w intencji dzieci i misjonarzy, a raz w miesiącu przekazywały drobny pieniążek (równowartość 1 złotówki) na pomoc materialną. **Wszystkie ofiary materialne składane przez dzieci z Ognisk Misyjnych przeznaczone są na pomoc najbardziej potrzebującym dzieciom do 14. roku życia na terenach misyjnych. Dzięki dzieciom i ich rodzicom w Polsce udaje się pomóc w wyżywieniu, ubraniu, leczeniu i wykształceniu najmłodszych w około 100 placówkach misyjnych na wszystkich kontynentach.**

6. Różaniec misyjny i Tydzień Misyjny

Każda przedostatnia niedziela października to Światowy Dzień Misyjny, który zaczyna cały Tydzień Misyjny. W duchu misyjnym dzieci animują w parafiach i szkołach te wyjątkowe dni w roku. Przez cały październik modlą się też różańcem misyjnym. Znają kolory misyjne i najpilniejsze potrzeby swoich rówieśników na całym świecie. Organizują kiermasze, pikniki i festyny misyjne.

7. Dzieci Komunijne Dzieciom Misji

Przy okazji Pierwszej Komunii Świętej dzieci przygotowują Dzień Misyjny w Białym Tygodniu, aby **uświadomić powszechność Kościoła sobie samym, swoim rodzicom, dziadkom, rodzeństwu i wszystkim gościom, otworzyć im oczy i serca na braci i siostry na krańcach świata oraz przypomnieć o misyjnym powołaniu każdego ochrzczonego wyrażającym się w trosce modlitewnej i materialnej za misje.**

8. Media dla misji

PDMD jest obecne w mediach: stacjach radiowych, programach telewizyjnych i mediach społecznościowych. Wydajemy dwumiesięcznik „Świat Misyjny”. Robimy wszystko, by animować, formować i budzić do misji.

Dołącz do nas! Zajrzyj na stronę Papieskich Dzieł Misyjnych i poznaj bliżej Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci! **Zostań misjonarzem, aby razem z Ojcem Świętym budzić do misji siebie i innych!**

PRZESŁANIE S. INÊS PAULO ALBINO ASC, SEKRETARZ GENERALNEJ PAPIESKIEGO DZIEŁA MISYJNEGO DZIECI

Misja, dla której bp Karol de Forbin-Janson założył Dzieło Świętego Dzieciństwa, jest nadal proroczym znakiem Bożej obecności działającej w dziejach ludzkości.

Drogie dzieci i droga młodzieży,

przede wszystkim dziękuję Wam za to, kim jesteście, i za to, co robicie! Dziękuję, że tak licznie odpowiedzieliście na apel, aby jeszcze mocniej modlić się o pokój na świecie. Mimo że jesteście mali, to już jesteście misjonarzami, bo macie serca wielkie jak niebo.

Jesteście światłem, które oświeca cały świat: nieustanną modlitwą za misję Kościoła i o pokój na świecie, świadectwem życia, hojnym dzieleniem się z potrzebującymi ofiarami materialnymi i innymi dobrami. Pokój jest dla naszego świata potrzebą, której zaspokojenie niesie życie. Nienawiść, wojny i cierpienie, których doświadczamy, nie są wolą Bożą. Dlatego Wasza modlitwa o pokój jest teraz niezbędna.

Prostymi gestami przemieniacie serca ludzi i uczycie nas, dorosłych, żyć Ewangelią w konkretny sposób. Dziękuję!

Bądźcie nadal misjonarzami nadziei i pokoju wszędzie, gdzie jesteście. Nadal budźcie w każdym człowieku świadomość misyjną i poruszajcie świat obecnością Dzieła Misyjnego Dzieci, nieście nadzieję! A na koniec to, co najważniejsze: nie pozwólcie sobie odebrać nadziei i entuzjazmu do dzielenia się dobrem, które w Was są. Uwierzcie mi, to wiele zmienia. Śmiało i do przodu!

Noszę Was w sercu i zapewniam o mojej modlitwie za Was.

*s. Inês Paulo Albino ASC,
sekretarz generalna PDMD*

STATYSTYKA MISYJNA

POLSCY MISJONARZE W ŚWIECIE

Dane Komisji Episkopatu Polski ds. Misji z 5 maja 2026 r.

Polscy misjonarze na poszczególnych kontynentach w 2026 r.

W 2026 r. na misjach posługuje 1617 polskich misjonek i misjonarzy. W stosunku do ubiegłego roku liczba ta zmniejszyła się o 45 osób. Przebywają oni w 91 krajach na wszystkich kontynentach.

Najwięcej polskich misjonek i misjonarzy pracuje w 40 krajach Afryki – 646. Jest to o 14 osób mniej w stosunku do ubiegłego roku. Najwięcej misjonarzy jest w Kamerunie – 99, w Zambii – 65, w Tanzanii – 60, w Republice Środkowoafrykańskiej – 39, na Madagaskarze – 36, w Kenii – 31, w Republice Południowej Afryki – 30, w Demokratycznej Republice Konga i w Rwandzie – po 21, w Burundi – 20.

Na kontynencie afrykańskim wśród misjonarzy jest 67 księży diecezjalnych, 319 siostr zakonnych, 242 zakonników oraz 18 osób świeckich.

W 27 krajach Ameryki Południowej i Środkowej pracuje 623 polskich misjonek i misjonarzy, o 23 osoby mniej niż w roku ubiegłym. Krajami, w których posługuje ich najwięcej, są: Brazylia – 191, Boliwia – 104, Argentyna – 87, Peru – 47, Ekwador – 37, Paragwaj – 30 oraz Kuba – 27. Wśród misjonarzy w Ameryce Południowej i Środkowej jest 134 księży diecezjalnych, 309 zakonników, 165 siostr zakonnych i 15 osób świeckich.

W trzech krajach Ameryki Północnej pracuje 10 polskich misjonarzy. Ich liczba zmniejszyła się o 3 osoby. Obecnie w Kanadzie jest 5 misjonarzy, na Alasce – 4 i na Bermudach – 1. Wśród nich jest 4 księży diecezjalnych, 5 zakonników i 1 osoba świecka.

Na kontynencie azjatyckim, w 20 krajach, posługuje 276 polskich misjonek i misjonarzy. Jest to o 4 osoby mniej w stosunku do ubie-

głego roku. Najwięcej misjonarzy jest w Kazachstanie – 94, w Izraelu – 55, w Japonii – 24, na Filipinach – 21, w Uzbekistanie – 15, na Tajwanie – 14, w Chinach – 9. W Azji przebywa 46 księży diecezjalnych, 114 zakonników, 113 sióstr zakonnych i 3 osoby świeckie.

W Oceanii jest 62 polskich misjonarzy. Jest to o 1 osobę mniej w stosunku do ubiegłego roku. Wszyscy posługują w Papui-Nowej Gwinei. Wśród nich jest 15 księży diecezjalnych, 40 zakonników, 6 sióstr zakonnych i 1 osoba świecka.

Kontynent	Księża diecezjalni	Misjonarze świeccy	Siostry zakonne	Zakonnicy	Razem
Afryka	67	18	319	242	646
Ameryka Południowa i Środkowa	134	15	165	309	623
Ameryka Północna	4	1	–	5	10
Azja i Azja Mniejsza	46	3	113	114	276
Oceania	15	1	6	40	62
Razem	266	38	603	710	1617

Nowi polscy misjonarze w 2026 r.

W roku 2025/2026 w Centrum Formacji Misyjnej w Warszawie do pracy misyjnej przygotowywało się 6 osób.

26 kwietnia 2026 r., podczas Mszy św. ku czci św. Wojciecha, abp Antonio Guido Filipazzi, nuncjusz apostolski w Polsce, przekazał im krzyże misyjne.

Otrzymało je 4 księży diecezjalnych (diec. kielecka, ełcka i tarnowska), ksiądz z zakonu Braci Mniejszych Franciszkanów oraz misjonarka świecka z archidiec. gnieźnieńskiej. Misjonarka pojedzie do Republiki Środkowoafrykańskiej, pozostali misjonarze udadzą się do Peru, Sierra Leone, Boliwii i Kazachstanu.

Krzyże misyjne przyjęło również trzech oblatów, którzy zostali posłani do Turkmenistanu, na Kubę i na Madagaskar.

Polscy biskupi misyjni w 2026 r.

W szeregach polskich misjonarzy jest 24 biskupów: w Ameryce Południowej i Środkowej – 10, w Afryce – 6, w Oceanii – 4, w Azji – 2, w Ameryce Północnej – 2.

Ameryka Południowa i Środkowa:

- bp Krzysztof Białasik SVD – Boliwia (diec. Oruro)
- bp Zdzisław Błaszczyk – Brazylia (São Sebastião de Rio de Janeiro)
- bp Stanisław Dowłasiewicz OFM Conv – Boliwia (Santa Cruz de la Sierra)
- bp Jan Kot OMI – Brazylia (Ze Doca)
- bp Krzysztof Kudławiec – Ekwador (Daule)
- bp Romuald Maciej Kujawski – Brazylia (Porto Nacional)
- bp Marian Marek Piątek CSSR – Brazylia (Coari)
- bp Bonifacy Antoni Reimann OFM – Boliwia (Ñuflo de Chavez)
- bp Józef Słaby CSSR – Argentyna (prałatura terytorialna Esquel)
- bp Edward Zielski – Brazylia (Campo Maior)

Afryka:

- bp Stanisław Dziuba OSPPE – Republika Południowej Afryki (Umtsimbuku)
- bp Mirosław Gucwa – Republika Środkowoafrykańska (Bouar)
- bp Adam Musiałek SCJ – Republika Południowej Afryki (De Aar)
- bp Marek Ochlak OMI – Madagaskar (Fenoarivo Atsinanana)
- bp Jan Ozga – Kamerun (Doume-Abong-Mbang)
- bp Zygmunt Robaszkiewicz MSF – Madagaskar (Morombe)

Oceania:

- bp Walenty Gryk SVD – Papua-Nowa Gwinea (Goroka)
- bp Dariusz Kałuża MSF – Papua-Nowa Gwinea (Bougainville)

- bp Józef Roszyński SVD – Papua-Nowa Gwinea (Wewak)
- bp Jacek Piotr Tendej CM – Papua-Nowa Gwinea (Alotau-Sideia)

Azja:

- bp Jerzy Maculewicz OFM Conv – Uzbekistan (Taszkient)
- abp Tomasz Peta – Kazachstan (Astana)

Ameryka Północna:

- bp Wiesław Krótki OMI – Kanada (Churchill-Zatoka Hudsona)
- bp Wiesław Śpiewak CR – Bermudy (Hamilton)

STATYSTYKI KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

Z okazji 99. Światowego Dnia Misyjnego, obchodzonego 19 października 2025 r. Agencja *Fides* przedstawiła statystyki Kościoła katolickiego na świecie.

Dane pochodzą z *Rocznika statystycznego Kościoła katolickiego* (zaktualizowanego 31 grudnia 2023 r.). Dotyczą wszystkich członków Kościoła katolickiego, struktur duszpasterskich oraz działalności w obszarze opieki zdrowotnej, pomocy społecznej i edukacji.

Dane dotyczące całkowitej liczby ludności świata oraz liczby ochrzczonych katolików są aktualne na 30 czerwca 2023 r., a pozostałe dane – na 31 grudnia 2023 roku.

W nawiasach podano zmiany: wzrost (+) lub spadek (–) w porównaniu z danymi z roku poprzedniego (2022), według zestawienia przygotowanego przez Agencję *Fides*. Na końcu przedstawiono również zestawienie jednostek kościelnych powierzonych Dykasterii ds. Ewangelizacji Narodów

Ludność świata

30 czerwca 2023 r. liczba ludności wynosiła 7 914 582 000 osób, co oznacza wzrost o 75 639 000 w porównaniu z rokiem poprzednim. Utrzymała się tendencja wzrostowa dla wszystkich kontynentów. Największy wzrost odnotowano w Afryce (+32 858 000), która wyprzedziła Azję (+32 350 000). Następnie plasują się: Ameryka (+7 966 000), Europa (+1 508 000) oraz Oceania (+957 000).

Katolicy

30 czerwca 2023 r. liczba katolików wynosiła 1 405 454 000 osób, co oznacza wzrost o 15 881 000 katolików w porównaniu z rokiem poprzednim. W tym przypadku wzrost liczby katolików dotyczył wszystkich pięciu kontynentów, w tym Europy, gdzie odwrócił się wcześniejszy trend spadkowy odnotowany w poprzednim zestawieniu (w 2022 r. w porównaniu z 2021 r.).

Podobnie jak w latach poprzednich, największy przyrost katolików odnotowano w Afryce (+8 309 000) oraz w Ameryce (+5 668 000). Następnie plasują się Azja (+954 000), Europa (+740 000) oraz Oceania (+210 000).

Odsetek katolików w światowej populacji nieznacznie wzrósł (+0,1%) w porównaniu z rokiem poprzednim i wynosił 17,8%.

Mieszkańcy i katolicy przypadający na jednego księdza

Liczba mieszkańców przypadających na jednego kapłana wzrosła również w tym roku, łącznie o 236 osób, osiągając poziom 15 918 (w poprzednim roku było to 15 682). Podział według kontynentów pokazał wzrost w Oceanii (+314), Ameryce (+127) oraz Europie (+134), natomiast spadek odnotowano w Azji (-231) i Afryce (-83), co potwierdziło tendencję zaobserwowaną w poprzednich zestawieniach.

Wzrosła także liczba katolików przypadających na jednego kapłana: 3453 (+45 w porównaniu z rokiem poprzednim). Wzrost odnotowano w Ameryce (+85), Europie (+34), Oceanii (+73) oraz Afryce (+17), natomiast spadek w Azji (-20).

Jednostki administracji kościelnej i placówki misyjne

W porównaniu z 2022 r. liczba jednostek kościelnych wzrosła łącznie o 5, osiągając 3041. Nowe jednostki zostały utworzone w Afryce (+3), w Ameryce (+2) oraz w Azji (+2). Dane dotyczące Oceanii pozostały bez zmian w stosunku do poprzedniego roku (81), natomiast w Europie odnotowano spadek (-2).

Na świecie istniało 122 777 stacji misyjnych (rok wcześniej było ich 126 549). Liczba stacji misyjnych z rezydującym kapłanem wynosiła łącznie 3200 (+666). Wzrost odnotowano w Afryce (+486), Azji (+244) i Ameryce (+48), natomiast spadek w Europie (-103) oraz Oceanii (-9).

Liczba stacji misyjnych bez rezydującego kapłana zmniejszyła się w porównaniu z rokiem poprzednim (-4438), osiągając poziom 119 577. Spadek odnotowano na wszystkich kontynentach. Największy

dotyczył Ameryki (–2066) oraz Afryki (–1493), następnie Azji (–738), Oceanii (–118) i Europy (–23).

Biskupi

Łączna liczba biskupów na świecie wzrosła o 77 osób w porównaniu z poprzednimi danymi, osiągając 5430. Wzrosła liczba biskupów diecezjalnych (+84), natomiast zmniejszyła się liczba biskupów zakonnych (–7).

Biskupów diecezjalnych było 4258, a biskupów zakonnych 1172. Liczba biskupów diecezjalnych wzrosła w Afryce (+31), Ameryce (+23), Azji (+19) oraz Europie (+11), natomiast w Oceanii pozostała bez zmian.

Odnotowano spadek liczby biskupów zakonnych w Ameryce (–9), Europie (–2) i Afryce (–1), bez zmian w Oceanii, natomiast wzrost w Azji (+5).

Kapłani

Od pięciu lat dane wskazują, że łączna liczba księży na świecie ciągle spada, osiągając 406 996 (–734). Największy spadek, po raz kolejny, odnotowano w Europie (–2486), następnie w Ameryce (–800) oraz w Oceanii (–44). Podobnie jak w poprzednim roku, znaczący wzrost wystąpił w Afryce (+1451) oraz w Azji (+1145).

Liczba księży diecezjalnych na świecie zmniejszyła się globalnie o 429 osób, osiągając 278 742. Wzrost liczby księży diecezjalnych odnotowano w Afryce (+1221) oraz w Azji (+542). W przeciwieństwie do poprzedniego roku, silny spadek wystąpił w Ameryce (–446). Utrzymała się także tendencja spadkowa w Oceanii (–56), a zwłaszcza w Europie (–1690).

W przeciwieństwie do poprzedniego roku odnotowano również spadek liczby księży zakonnych, których było 128 254 (–305). Wzrost wystąpił w Afryce (+230), Azji (+603) oraz Oceanii (+12), natomiast spadek w Ameryce (–354) oraz Europie (–796).

Diakoni stali

Wzrosła liczba diakonów stałych na świecie (+1234), osiągając 51 433. Wzrost odnotowano w Ameryce (+1257) oraz w Oceanii (+57). Niewielki spadek wystąpił w Azji (-1), Afryce (-3) oraz Europie (-27).

Diakonów stałych diecezjalnych na świecie było 50 868, co oznacza łączny wzrost o 1333 osoby. Wzrost odnotowano w Ameryce (+1268), Oceanii (+56), Afryce (+14) i Azji (+14). Niewielki spadek występuje jedynie w Europie (-19).

Diakonów stałych zakonnych było 565, co oznacza spadek o 50 osób w porównaniu z rokiem poprzednim. Odnotowano wzrost tylko w Oceanii (+1), natomiast spadek w Afryce (-17), Azji (-15), Ameryce (-11) i Europie (-8).

Bracia zakonni i siostry zakonne

Liczba braci zakonnych zmniejszyła się o 666 osób w porównaniu z rokiem poprzednim, osiągając łączną liczbę 48 748. Spadek odnotowano w Europie (-308), Ameryce (-293), Azji (-126) oraz Oceanii (-46), natomiast wzrost jedynie w Afryce (+107).

Również w najnowszych danych utrzymała się globalna tendencja spadkowa liczby sióstr zakonnych: było ich 589 423 (-9805). Wzrost ponownie odnotowano w Afryce (+1804) oraz w Azji (+46), natomiast dalszy spadek w Europie (-7338), Ameryce (-4066) oraz Oceanii (-251).

Instytuty świeckie

Liczba członków męskich instytutów świeckich wynosiła łącznie 600 osób (-10). Ich liczba spadła w Afryce (-7), Ameryce (-3) i Azji (-2). Odnotowano niewielki wzrost w Europie (+2), natomiast w Oceanii liczba pozostała bez zmian.

Utrzymała się tendencja spadkowa w przypadku żeńskich instytutów świeckich: ich liczba zmniejszyła się o 689 osób, osiągając 18 266. Wzrost odnotowano w Afryce (+77), Azji (+51) oraz Oceanii (+21), natomiast spadek w Europie (-654) i Ameryce (-184).

Misjonarze świeccy i katecheci

Liczba misjonarzy świeckich na świecie wynosiła 444 606, co oznacza globalny wzrost o 31 320 osób. Szczegółowo wzrost odnotowano w Ameryce (+29 652), Azji (+2290) oraz Oceanii (+76), natomiast spadek w Afryce (-404) i Europie (-294).

Katechistów na świecie było 2 866 966, co oznacza wzrost o 17 384 osoby w porównaniu z poprzednim rokiem. Spadek odnotowano w Europie (-17 173) oraz Afryce (-11 054). W porównaniu z rokiem poprzednim nastąpiło odwrócenie wcześniejszego trendu i wyraźny wzrost liczby katechistów w Oceanii (+328), a przede wszystkim w Ameryce (+30 667) oraz Azji (+14 616).

Klerycy seminariów wyższych

Zmniejszyła się także liczba seminarzystów w seminariach wyższych, diecezjalnych i zakonnych: na całym świecie było ich 106 495 (poprzednio 108 481). Wzrost odnotowano jedynie w Afryce (+383), natomiast spadek w Azji (-1331), Europie (-661), Ameryce (-362) oraz Oceanii (-15).

Liczba seminarzystów w wyższych seminariach diecezjalnych zmniejszyła się do 64 063 (-845), podobnie jak w wyższych seminariach zakonnych, których odnotowano 42 432 (-1141).

W przypadku seminarzystów w wyższych seminariach diecezjalnych wzrost dotyczył jedynie Afryki (+299) i Oceanii (+3), natomiast spadek odnotowano w Ameryce (-606), Europie (-425) oraz Azji (-116).

Jeśli chodzi o seminarzystów w wyższych seminariach zakonnych, wzrost nastąpił w Afryce (+84) oraz w Ameryce (+244), co oznacza zmianę tendencji w porównaniu z poprzednim rokiem, natomiast spadek odnotowano w Azji (-1215), Europie (-236) oraz Oceanii (-18).

Klerycy seminariów niższych

Zmniejszyła się także ogólna liczba seminarzystów w seminariach niższych, zarówno diecezjalnych, jak i zakonnych, osiągając 95 021

(-140). Zmieniła się tendencja w Afryce: z wcześniejszego wzrostu odnotowanego w poprzednim zestawieniu (+1065) do spadku w najnowszym (-90). Spadek wystąpił także w Europie (-169) i Oceanii (-31), natomiast odnotowano wyraźny wzrost w Azji (+123) oraz niewielki w Ameryce (+27).

W skali globalnej liczba seminarzystów w diecezjalnych seminarzach niższych wzrosła do 72 654 (+192), natomiast liczba seminarzystów zakonnych spadła do 22 367 (-332).

W przypadku seminarzystów diecezjalnych wzrost odnotowano w Afryce (+320) i Ameryce (+20), natomiast spadek w Europie (-100), Azji (-24) i Oceanii (-24).

Liczba seminarzystów zakonnych wzrosła jedynie w Azji (+147) oraz w Ameryce (+7), natomiast spadek odnotowano w Europie (-69), Oceanii (-7), a przede wszystkim w Afryce (-410), gdzie poprzednio obserwowano wzrost.

Instytucje oświatowe i wychowawcze

W zakresie edukacji i wychowania Kościół prowadził na świecie 74 550 przedszkoli, do których uczęszczało 7 639 051 dzieci (warto zauważyć, że w porównaniu z rokiem poprzednim liczba przedszkoli prowadzonych przez Kościół wzrosła o 228 jednostek, a liczba dzieci o 16 571). Funkcjonowało również 102 455 szkół podstawowych, w których uczyło się 36 199 844 uczniów (rok wcześniej było to 102 189 szkół podstawowych i 35 729 911 uczniów). Ponadto działało 52 085 szkół średnich pierwszego i drugiego stopnia, do których uczęszczało 20 724 361 uczniów (w 2022 r. było to 50 851 szkół tego poziomu i 20 566 902 uczniów).

Dodatkowo 2 688 615 studentów kształciło się w instytucjach szkolnictwa wyższego, a 4 468 875 osób studiowało na uczelniach uniwersyteckich należących do Kościoła katolickiego.

Ośrodki zdrowia, pomocy społecznej i charytatywnej

Instytucje opieki zdrowotnej, dobroczynne i pomocowe prowadzone na świecie przez Kościół katolicki liczyły łącznie 103 951 placówek, obejmując: 5377 szpitali oraz 13 895 przychodni, zlokalizowanych głównie w Afryce (1634 szpitale i 4973 przychodnie) oraz w Ameryce (1391 szpitali i 3520 przychodni).

Działały także 504 leprozoria, głównie w Azji (257) i Afryce (189); 15 566 domów dla osób starszych, przewlekle chorych i niepełnosprawnych, z czego większość w Europie (8515); 8593 sierocińce, ulokowane głównie w Azji (2906) oraz Europie (2284); 10 858 żłobków; 10 827 poradni małżeńskich, w większości w Europie (5092) oraz Ameryce (3027); 3147 ośrodków edukacji lub resocjalizacji, z których większość w Ameryce (1412); a także 35 184 instytucje innego typu, zlokalizowane głównie w Ameryce (15 245) i Europie (15 460).

Tabele statystyczne

Poniższe dane zaczerpnięto z „Rocznika statystycznego Kościoła katolickiego”. W nawiasach zaznaczono zmiany: wzrost (+) lub spadek (–) względem roku poprzedniego.

Ludność świata – katolicy

Kontynent	Ludność	Katolicy	Procent katolików
Afryka	1 417 231 000 (+32 858 000)	280 732 000 (+8 309 000)	19,8% (+0,1%)
Ameryka	1 046 606 000 (+7 966 000)	671 877 000 (+5 668 000)	64,2% (+0,1%)
Azja	4 683 202 000 (+32 350 000)	155 198 000 (+954 000)	3,3% (0)
Europa	723 823 000 (+1 508 000)	286 329 000 (+740 000)	39,6% (+0,1%)
Oceania	43 721 000 (+957 000)	11 318 000 (+210 000)	25,9% (–0,1%)
Ogółem	7 914 582 000 (+75 639 000)	1 405 454 000 (+15 881 000)	17,8% (+0,1)

Liczba mieszkańców i katolików przypadająca na jednego kapłana

Kontynent	Liczba mieszkańców na kapłana	Liczba katolików na kapłana
Afryka	25 716 (−83)	5094 (+17)
Ameryka	8844 (+127)	5677 (+85)
Azja	43 849 (−231)	2096 (−20)
Europa	4667 (+134)	1846 (+34)
Oceania	9950 (+314)	2576 (+73)
Ogółem	15 918 (+236)	3453 (+45)

Jednostki administracji kościelnej i placówki misyjne

Kontynent	Jednostki administracji kościelnej	Stacje misyjne z kapłanem	Stacje misyjne bez kapłana
Afryka	554 (+3)	1090 (+486)	71 198 (−1493)
Ameryka	1102 (+2)	554 (+48)	15 888 (−2066)
Azja	545 (+2)	1180 (+244)	31 338 (−738)
Europa	759 (−2)	297 (−103)	429 (−23)
Oceania	81 (=)	79 (−9)	724 (−118)
Ogółem	3041 (+5)	3200 (+666)	119 577 (−4438)

Kapłani

Kontynent	Kapłani ogółem	Kapłani diecezjalni	Kapłani zakonnici
Afryka	(+1451)	38 570 (+1221)	16 540 (+230)
Ameryka	(-800)	84 513 (-446)	33 832 (-354)
Azja	(+1145)	41 880 (+542)	32 176 (+603)
Europa	(-2486)	111 138 (-1690)	43 953 (-796)
Oceania	(-44)	2641 (-56)	1753 (+12)
Ogółem	406 996 (-734)	278 742 (-429)	128 254 (-305)

Biskupi

Kontynent	Biskupi ogółem	Biskupi diecezjalni	Biskupi zakonnici
Afryka	770 (+30)	564 (+31)	206 (-1)
Ameryka	2014 (+14)	1504 (+23)	510 (-9)
Azja	841 (+24)	662 (+19)	179 (+5)
Europa	1675 (+9)	1446 (+11)	229 (-2)
Oceania	130 (=)	82 (=)	48 (=)
Ogółem	5430 (+77)	4258 (+84)	1172 (-7)

Diakoni stali

Kontynent	Diakoni stali ogółem	Diakoni stali diecezjalni	Diakoni stali zakonnici
Afryka	496 (-3)	471 (+14)	25 (-17)
Ameryka	34 322 (+1257)	34 179 (+1268)	143 (-11)
Azja	353 (-1)	262 (+14)	91 (-15)
Europa	15 678 (-27)	15 378 (-19)	300 (-8)
Oceania	584 (+57)	578 (+56)	6 (+1)
Ogółem	51 433 (+1234)	50 868 (+1333)	565 (-50)

Bracia zakonnici i siostry zakonne

Kontynent	Bracia zakonnici	Siostry zakonne
Afryka	9271 (+107)	84 994 (+1804)
Ameryka	12 621 (–293)	137 215 (–4066)
Azja	12 754 (–126)	175 614 (+46)
Europa	13 177 (–308)	185 840 (–7338)
Oceania	925 (–46)	5760 (–251)
Ogółem	48 748 (–666)	589 423 (–9805)

Członkowie instytutów świeckich

Kontynent	Członkowie męskich instytutów świeckich	Członkowie żeńskich instytutów świeckich
Afryka	90 (–7)	1318 (+77)
Ameryka	166 (–3)	4728 (–184)
Azja	52 (–2)	1860 (+51)
Europa	291 (+2)	10 332 (–654)
Oceania	1 (=)	28 (+21)
Ogółem	600 (–10)	18 266 (–689)

Misjonarze świeccy, katecheci

Kontynent	Misjonarze świeccy	Katecheci
Afryka	8282 (–404)	467 058 (–11 054)
Ameryka	381 545 (+29 652)	1 564 960 (+30 667)
Azja	48 444 (+2290)	372 533 (+14 616)
Europa	6121 (–294)	449 588 (–17 173)
Oceania	214 (+76)	12 827 (+328)
Ogółem	444 606 (+31 320)	2 866 966 (+17 384)

Klerycy seminariów wyższych – diecezjalnych i zakonnych

Kontynent	Klerycy seminariów wyższych ogółem	Klerycy seminariów wyższych diecezjalnych	Klerycy seminariów wyższych zakonnych
Afryka	34 924 (+383)	22 822 (+299)	12 102 (+84)
Ameryka	27 376 (–362)	18 538 (–606)	8838 (+244)
Azja	30 436 (–1331)	15 003 (–116)	15 433 (–1215)
Europa	12 800 (–661)	7090 (–425)	5710 (–236)
Oceania	959 (–15)	610 (+3)	349 (–18)
Ogółem	106 495 (–1986)	64 063 (–845)	42 432 (–1141)

Klerycy seminariów niższych – diecezjalnych i zakonnych

Kontynent	Klerycy seminariów niższych ogółem	Klerycy seminariów niższych diecezjalnych	Klerycy seminariów niższych zakonnych
Afryka	55 439 (–90)	48 365 (+320)	7074 (–410)
Ameryka	9323 (+27)	6410 (+20)	2913 (+7)
Azja	22 671 (+123)	13 057 (–24)	9614 (+147)
Europa	7436 (–169)	4687 (–100)	2749 (–69)
Oceania	152 (–31)	135 (–24)	17 (–7)
Ogółem	95 021 (–140)	72 654 (+192)	22 367 (–332)

Szkoły i uczniowie

Kontynent	Przedszkola	Dzieci w przed-szkolach	Szkoły podstawowe	Uczniowie szkół podstawowych	Szkoły średnie	Uczniowie szkół średnich	Uczniowie szkół wyższych	Studenci uniwersytetów
Afryka	21 091	2 872 331	45 206	21 125 043	18 392	7 034 393	173 024	315 276
Ameryka	15 474	1 249 489	21 213	5 676 520	11 765	3 452 610	783 513	2 543 486
Azja	14 060	1 597 728	16 273	5 687 465	11 629	5 974 049	1 389 715	542 898
Europa	22 445	1 833 681	15 671	2 925 220	9539	3 758 422	333 639	1 032 715
Oceania	1480	85 822	4092	785 596	760	504 887	8724	34 500
Ogółem	74 550	7 639 051	102 455	36 199 844	52 085	20 724 361	2 688 615	4 468 875

Ośrodki zdrowia, pomocy społecznej i charytatywne

Kontynent	Szpitałe	Przychodnie	Szpitale dla trędowatych	Domy dla osób starszych, chronicz-nie chorych, nie-pelnosprawnych	Sierocinice	Świetlice dla dzieci	Poradnie małżeńskie	Centra edukacji i redukcji	Inne instytucje
Afryka	1634	4973	189	652	1151	2369	1478	240	1186
Ameryka	1391	3520	38	3405	2127	2743	3027	1412	15 245
Azja	1166	2449	257	2620	2906	2747	1032	475	2900
Europa	960	2397	20	8515	2284	2839	5092	914	15 460
Oceania	226	556	–	374	125	160	198	106	393
Ogółem	5377	13 895	504	15 566	8593	10 858	10 827	3147	35 184

Jednostki administracji kościelnej podlegające Dykasterii ds. Ewangelizacji Narodów

Dykasterii ds. Ewangelizacji Narodów podlega 1130 jednostek administracji kościelnej.

Kontynent	M	AD	D	OT	WA	PA	MSI	PT	AA	OP	Ogółem
Afryka	95	3	407	–	18	3	1	–	–	3	530
Ameryka	5	–	22	–	40	1	2	1	–	–	71
Azja	80	1	342	1	17	33	3	–	4	2	483
Oceania	11	–	31	–	–	1	2	–	–	1	46
Ogółem	191	4	802	1	75	38	8	1	4	6	1130

Legenda

M – metropolia

AD – archidiecezja

D – diecezja

OT – opactwo terytorialne

WA – wikariat apostolski

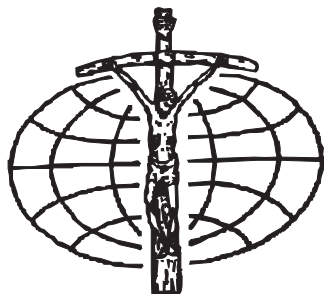
PA – prefektura apostolska

MSI – misja sui iuris

PT – prałatura terytorialna

AA – administratura apostolska

OP – ordynariat polowy

PAPIESKIE DZIEŁO ROZKRZEWIANIA WIARY

www.pdrw.missio.org.pl

100 LAT NIEDZIELI MISYJNEJ

W 2026 roku przypada 100. rocznica ustanowienia Światowego Dnia Misyjnego (Niedzieli Misyjnej) przez papieża Piusa XI. Od stu lat przedostatnia niedziela października jest dniem modlitwy i solidarności z misjami na całym świecie. Niedziela Misyjna rozpoczyna Tydzień Misyjny i jest obchodzona we wszystkich diecezjach Kościoła katolickiego.

W związku ze Światowym Dniem Misyjnym publikowane jest orędzie.

Pierwszym papieżem, który je ogłosił (25 maja 1969 r.), był Paweł VI.

Szczególną rolę w organizowaniu obchodów Niedzieli Misyjnej odgrywają Papieskie Dzieła Misyjne. To one, na mocy decyzji Stolicy Apostolskiej, animują misyjnie Kościoły lokalne i gromadzą ofiary zebrane podczas Niedzieli Misyjnej. Datki z całego świata tworzą Powszechny Fundusz Solidarności, z którego wspierane są diecezje i wspólnoty misyjne znajdujące się w największej potrzebie.

TYDZIEŃ MISYJNY ONLINE

WERSJA ELEKTRONICZNA

https://bit.ly/dysk_tm2026

1. Plakaty (pdf)
2. Przekaz Dar serca dla misji (pdf)
3. Cykl „Razem dla misji” – https://bit.ly/filmy_tm2026
4. Materiały na Tydzień Misyjny 2026 (pdf)